

KOPIDLENSKÉ LISTY

PROSINEC 2014

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Zastupitelstvo se po volbách obměnilo

Po říjnových volbách prošlo zastupitelstvo města Kopidlna výraznější obměnou, téměř z poloviny jej tvoří nové tváře. Z celkového počtu patnácti zastupitelů je sedm nováčků, dalších sedm naopak pokračuje z minulého období a zbývající jeden zastupitel je sice také nováčkem, ne však úplným, protože už v zastupitelstvu jednou zasedal v letech 1998–2002.

Aby si čtenáři Kopidlenkých listů a občané města mohli udělat obrázek, s jakými představami jejich zástupci do čela města vstupují, uspořádali jsme mezi všemi zastupiteli jednoduchou anketu. S jejich názory a pohledy na směřování města se můžete seznámit na stranách 4 a 5.

První zasedání nového zastupitelstva se konalo 5. listopadu 2014. Zúčastnili se ho všichni nově zvolení zastupitelé a po složení slibu v rekordně krátké době zvládli projednat vše, co měli na programu. První, tzv. ustavující zasedání má vždy na programu hlavně volbu vedení města, tedy starosty, místostarosty a dalších členů pětičlenné rady.

pokračování na straně 2

Mezi nové tváře v zastupitelstvu patří i (zleva) Aleš Janča, Hynek Konůpek a Karel Žižka.

Kopidlna ušetřilo 1,5 milionu a inspirovalo další obce

Vážení spoluobčané,
dovoluji mi v úvodu poděkovat všem, kteří mě podpořili v komunálních volbách a dali mi hlasy. Velice si vážím této důvěry, díky které jsem byla znovu zvolena na post starostky, a je to pro mne velké povzbuzení do další práce.

Na pozici místostarosty byl zvolen pan Karel Žižka, který vstoupil do komunální politiky jako nováček. Přeji mu rychlé zapracování do problematiky města a hodně elánu a nadšení pro tuto práci a naši vzájemnou spolupráci.

Také na mnohé pozice zastupitelů byly zvoleny nové tváře. Mnoho práce mají před sebou a do té jim přeji jen úspěchy.

A teď krátce k rozběhnuté práci.

Z investičních akcí je nyní nejdůležitější výstavba chodníku v Husově ulici, která finišuje. Podrobněji se k této akci rozepíšu v následujícím článku. Z dalších investičních akcí, které máme za sebou a jsou ukončené, je to

výstavba veřejného osvětlení v naší obci Drahoraz. Na této zakázce jsme využili nápadu našich zaměstnanců místního hospodářství, kteří našli finanční úsporu tím, že provedli samotné práce výstavby veřejného osvětlení sami. Jako spoustu drobných akcí ve městě – například přepojování městských objektů na kanalizaci, oprava zadní části budovy na zimním stadionu, výstavba chodníků na sídlišti U Cihelny atp. A tak jsme postupovali i v případě výstavby veřejného osvětlení a povedlo se. Došlo k úspoře cca 1,5 mil. Kč oproti předpokladu ceny, kdybychom zakázku zadali firmě. Také díky této úspoře jsme mohli zrealizovat akci Bezpečné

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

a bezbariérové chodníky v ulici Husově a nakoupit nové sekací traktůrek a multikáru do místního hospodářství. Podle již dodavatelsky provedené akce výstavby veřejného osvětlení v Mlýnci byla odvozena předpokládaná cena akce v Drahorazi na 2,5 mil. Kč. V současné chvíli je jisté, že konečná částka výstavby veřejného osvětlení v Drahorazi nepřesáhne 1 mil. Kč. Díky této úspoře jsme se stali inspirací pro další obce a Česká televize nás odměnila odvysíláním krátkého spotu, o našich zaměstnancích z místního hospodářství, v hlavních zprávách.

pokračování na straně 2

Kopidlno ušetřilo 1,5 milionu...

pokračování ze strany 1

Na podzim tohoto roku jsme také měli zrealizovat opravu hráze rybníka na Kamensku, kde došlo k dalšímu poškození a podemletí silnice následkem povodní v červnu 2013. V říjnu 2013 jsme podali žádost o dotaci, ale do podzimu tohoto roku nebyly jasné podmínky k přidělování dotačních peněz a nadále probíhají jednání s fondem. I tak ale bylo nutné hráz částečně opravit a zamezit dalšímu podemlání.

Stále je platná smlouva s Úřadem práce na veřejně prospěšné práce, kde tyto zaměstnanci využíváme na různé pomocné činnosti. V této spolupráci hodláme pokračovat

i nadále, naopak uvažujeme v budoucnu o případném navýšení počtu těchto míst. Vše bude záležet na domluvě ve vedení města.

Díky komunálním volbám mi podzim uběhl velmi rychle a je před námi krásný adventní čas. Paní Holubová Vám připravila velmi bohatý program na celé adventní období, tak věřím, že přijdete v bohatém počtu a tyto kulturní akce podpoříte.

V závěru svého příspěvku Vám přeji krásné prožití adventu, Vánoc a vánočních svátků a v novém roce mnoho zdraví, štěstí a pracovních i osobních úspěchů.

Hana Masáková, starostka

Při obnově elektrické sítě NN v Drahorazi, prováděné ČEZ Distribuce, a. s., muselo město vybudovat nové veřejné osvětlení, podobně jako před pár lety v Mlýnci. Z úsporných důvodů byla akce realizována vlastními silami – převážně pracovníky místního hospodářství. Díky této akci se Kopidlno dostalo do televizních zpráv – v pátek 31. října 2014 v Událostech (od 19 hodin) na ČT 1. Zprávu lze najít na internetu v archivu ČT 1.

Zastupitelstvo se po volbách obměnilo

pokračování ze strany 1

Zastupitelstvo rozhodlo, že na rozdíl od minulých volebních období bude mít Kopidlna nově neuvolněného místostarostu. Potom zvolilo do funkce starostky Ing. Hanu Masákovou (ČSSD), do funkce místostarosty Ing. Karla Žižku (Hasiči a nezávislí) a do funkcí dalších členů rady Josefa Vodičku (ČSSD), Aleše Janču a Petra Hnát (oba Hasiči a nezávislí). Z větší části se tak oproti předchozímu období obměnila i rada, všichni tři její členové za Hasiče a nezávislé jsou v zastupitelstvu nováčky.

Dále zastupitelstvo zřídilo tříčlenný finanční výbor a za jeho předsedkyni zvolilo Lenku Novákovou a za členy Miloslava Uzlovou a Mgr. Alenu Říhovou, a pětičlenný kontrolní výbor a za jeho předsedkyni zvolilo Ing. Lenku Drncovou a za členy Miroslava Kouta, Petra Albrechta, Hynka Konůpka a Jaroslava Plocara. Obě výbory jsou povinné, zastupitelstvo je podle zákona o obcích musí zřídit. Oproti minulému volebnímu období mají výbory nižší počet členů a všichni jejich členové jsou zastupitelé.

Ustavující zasedání se ve všech obcích obvykle těší většímu zájmu občanů než všechna další zasedání, v Kopidlně se na něj přišlo podívat 26 lidí.

Přejeme všem zastupitelům, aby se jim jejich odpovědná práce dařila.

Složení nového zastupitelstva:

Z volební strany ČSSD: Lenka Nováková, Ing. Hana Masáková, Ing. Josef Táborský, Miroslav Kout, Petr Albrecht, Josef Vodička.

Z volební strany KDU-ČSL a nezávislí občané Kopidlna a místních částí: Miloslava Uzlová, Mgr. Alena Říhová, Ing. Lenka Drncová.

Z volební strany ODS: Jaroslav Plocar.

Z volební strany SNK – Hasiči a nezávislí: Ing. Karel Žižka, Jiří Machula, Hynek Konůpek, Aleš Janča, Petr Hnát.

L. Kropáčková, M. Žantovský

Poděkování

Vážení spoluobčané, touto cestou bych rád poděkoval všem, kterým není lhostejné dění města a sousedních obcí, a účastníci se tak aktivně voleb do zastupitelstva. Osobně bych rád poděkoval za projevenou důvěru mé osobě a vynasnažím se ji nezklamat.

Místostarosta Ing. Karel Žižka

Do života jsme přivítali pětici dětí

22. listopadu jsme v obřadní síni mezi nás přivítali nové občánky města Kopidlno. Slavnostního obřadu se zúčastnili rodiče, prarodiče, sourozenci a další hosté, kteří vytvořili v obřadní síni příjemnou atmosféru a užili si spolu s námi přivítání těchto dětí: Matouška Bernarda, Jiříčka Čápa, Vojtíška Klápště, Šimonka Kořínka a Rózičky Zikmundové. Paní učitelka Podzimková pro slavnost připravila s dětmi ze základní školy velmi hezké vystoupení. Přivítání noví občánci dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Město osloví majitele stovky rodinných domů, přepojením septiků se vyhnou pokutám

V říjnu 2013 byla dokončena výstavba čistírn odpadních vod (dále jen ČOV) a zároveň byl zahájen zkušební provoz čistírny. Město se zavázalo plnit kritéria v počtu připojených objektů na ČOV a zároveň účinnosti čistírny. Pokud by se tato kritéria neplnila, hrozí nebezpečí vrácení dotace nebo její části státnímu fondu životního prostředí. Následky snad raději ani nedomyšlet. Proto byl a dosud je zájem města, aby se připojilo maximum objektů, resp. u objektů, které byly na stávající kanalizaci přes septiky nebo domácí čistírny napojeny, aby se napojily napřímo, bez předčištění. Je na místě poděkovat velké skupině našich obyvatel, kteří potřebu města pochopili a přepojení provedli. Mnozí tak sice učinili po návštěvě pracovníků města, zastupitelů nebo zaměstnanců vodohospodářské společnosti, ale i to se cení. V současné době odebírané vzorky už se blíží zadaným kritériím a mnohdy je již plní, ale to neznamená, že je úkol splněn. Povinnost napojit se bez použití septiků mají všichni majitelé objektů. U objektů, kde je čištění prováděno prostřednictvím domácí čistírny, bude povinnost připojit se nejpozději s ukončením platnosti povolení, vydaného vodoprávním úřadem. Tato povolení se, vzhledem k tomu, že je v obci ČOV, nebudou prodlužovat.

Jen pro vaši informaci. Na začátku měsíce

listopadu bylo připojeno více než tři sta rodinných domků, devět bytovek, objekty města včetně školských zařízení, areál zahradnické školy. Na druhou stranu se ukázalo, že mnoho objektů – více než šedesát – připojit na kanalizační řad nelze nebo je to technicky složité. Největší problém se ukázal v části ulice Husova, po pravé straně ve směru na Poděbrady. Záměr napojit se do stávající kanalizace vedoucí v silnici I/32 nám zhatilo ředitelství silnic a dálnic, které nám nepovolilo překop vozovky. Navíc většina rodinných domků má odpady vyvedeny do dvorků za domy a nevychází napojení spádově. Pro odvedení odpadních vod z této části města bude třeba připravit projekt a také finanční náklady budou zřejmě vysoké. Ve spolupráci s VOS, a. s., Jičín by se mělo poděřit i tuto část města v budoucnu odkanalizovat. Další problematickou se jeví část ulice Filčíkova. Pokud se město dohodne s majiteli rodinných domků, je reálné problém vyřešit v příštím roce, když se to nepodařilo letos. Máme v Kopidlně také místa, kam není kanalizační řad zaveden. Většinou jsou to samostatně stojící objekty a bylo by finančně náročné k těmto objektům kanalizační řad zavést. Tyto objekty se na ČOV v současné době napojovat nebudou. Je však více než stovka rodinných domků, které je možné na kanali-

zační řad připojit a dosud připojeny nejsou. Majitelé těchto objektů budou v budoucích dnech znovu osloveni ať už dopisem nebo osobní návštěvou. Snahou města bude i tuto část majitelů přesvědčit o nutnosti přepojení. To by měli provést nejpozději do konce zkušebního provozu, který byl vodoprávním úřadem na žádost města o půl roku prodloužen. Vyhnou se tak případným sankcím, které může vodoprávní úřad udělit při neplnění povinností daných zákonem.

Myslím si, že se pro splnění kritérií daných státním fondem životního prostředí dělá maximum a ani část dotace se vrátit nebude. Velmi si vážíme spolupráce s Vodohospodářskou obchodní společností, a. s., Jičín. Také oni mají velkou zásluhu na tom, že je reálná šance daná kritéria splnit. Vyvážení septiků zdarma, zapojení jejich pracovníků při jednání s majiteli objektů, trpělivé vysvětlování, jakým způsobem nejlépe přepojení provést, orientační vzorky a jejich vyhodnocení. To jsem vyjmenoval jenom část aktivit, které VOS, a. s., Jičín prováděla ve prospěch našeho města. V únoru příštího roku skončí zkušební provoz ČOV a následně budeme skládat účty. Věřme, že vše proběhne bez větších problémů a daná kritéria budou splněna.

Jiří Machula

Kde Kopidlna nejvíc tlačí bota?

Zeptali jsme se všech zastupitelů

Říjnovými volbami se otevřelo další čtyřleté období městského zastupitelstva. S jakými plány do něj naši zvolení zástupci vstupují? Všechny nových patnácti zastupitelů města Kopidlna jsme se zeptali, jaké hlavní problémy ve městě vidí a jak chtějí přispět k jejich řešení. Jejich odpovědi přinášíme seřazené podle jmen abecedně.

Petr Albrecht (ČSSD)

Problémů v našem městě je více. Ale jako ten největší vidím malou zaměstnanost. Chybí nám tady větší podnik, který by zaměstnal více lidí z Kopidlna a okolí. Něco jako je v Libáni Magna (bývalý Plastimat). Dnes musí většina pracujících lidí cestovat za prací do Jičína, Nymburka, Mladé Boleslavi, ale i do Prahy. A jak přispět k řešení? Jedině sehnat investora. Jako zastupitel se o to spolu s vedením města budu usilovně snažit. Všichni ale víme, že to bude hodně těžké.

Lenka Drncová (KDU-ČSL a nez. ob.)

Jako největší problém v životě našeho města vidím, jak je Kopidlna veřejností vnímána jako celek. Nejen návštěvníky města nebo lidmi, kteří tudy projíždí, ale i samotnými místními občany. Celkový dojem z toho není vůbec dobrý. Město působí bezútěšně, „nesympaticky“. Místní s obavami sledují, jak pustne, jak v něm roste drobná kriminalita, a začínají se stále více bát o svůj majetek a brzy snad i o svoji bezpečnost. A mají pocit, že s tím vlastně nikdo dlouhodobě nic nedělá. Řešení nebude ani trochu jednoduché, ale není nemožné. Věřím, že když budeme „táhnout za jeden provaz“, když zlepšíme komunikaci mezi zastupitelstvem a občany, když budou mít lidé pocit, že někdo vnímá jejich obavy a že se je snaží řešit, když bude ve městě a jeho blízkém okolí práce..., pak je snad přesvědčíme, že společně s nimi a za jejich podpory se to zvládnout dá. A až bude město čisté, s upraveným náměstím a parkem, opraveným kostelem a školou, opravenými chodníky, ocení to i ti návštěvníci, co městem jen projíždějí nebo ho jen občas navštěvují.

Petr Hnát (SNK – Hasiči a nez.)

Naše město má spoustu problémů. Jeden z největších bych viděl v nárůstu počtu nepřízpůsobivých spoluobčanů. Dále mi také vadí stav v základní škole a stav místních komunikací. V tuto chvíli však nemohu jednoznačně říct, jak mohou řešení této problematiky přispět. Ještě neznám možnosti, které by šlo k řešení problémů použít. V každém případě bych se rád do problematiky hlouběji ponořil a nějaké řešení pomohl najít.

Aleš Janča (SNK – Hasiči a nez.)

Jako problém Kopidlna vidím nedostatečně vybudované ulice a chodníky. Dále je třeba změnit funkčnost sběrného dvora (otevřeného zejména o víkendech), zajistit výstavbu trvalé plochy pro pořádání kulturních akcí. Dále vidím jako problém využití plochy po bývalém cukrovaru, kde je potřeba vyřešit vlastnické vztahy a připravit ji pro nabídku k další výstavbě malým firmám.

Hynek Konůpek (SNK – Hasiči a nez.)

Podle mého názoru naše město má problémů hned několik: stav základní školy, stav místních komunikací, nedostatek pracovních příležitostí v našem městě a nárůst počtu nepřízpůsobivých spoluobčanů.

V tomto okamžiku nemohu říci, jak tyto problémy řešit, jelikož ještě neznám možnosti, které by bylo možné k jejich řešení použít.

Miroslav Kout (ČSSD)

Jelikož jsem z Mlýnce, chci poukázat na problém z naší obce. Tím je budova bývalé školy a mnoho let odkládaná rekonstrukce elektrického rozvodu v ní. Dále nás Mlýnecké mrzí, že v areálu bývalé školy není stále zřízena léta slibovaná sběrná jímka (žumpa). Pokud jde o Kopidlnu, tak tam je prioritou areál základní školy, včetně jeho oplocení. Jako zastupitel bych chtěl uvedené problémy, spolu s vedením města, v tomto volebním období vyřešit.

Jiří Machula (SNK – Hasiči a nez.)

Předpokládám, že většina kolegů odpoví, že největším problémem je oprava naší základní školy. Myslím si, že je to velký a dlouholetý problém města. Za ještě větší však považuji, že v Kopidlně nejsou žádné pracovní příležitosti. Pokud by se podařilo dostat do Kopidlna práci, vyřešilo by to i lidmi kritizovanou romskou problematiku. Podpořilo by obchodníky a udrželo v Kopidlně mladé lidi. Každou takovou aktivitu ze strany vedení města jako zastupitel podpořím. Samozřejmě, že pokud bych se dověděl o subjektu, který chce rozšířit své podnikání, nasměruji jej k jednání v Kopidlně. Město by pak muselo urychleně zajistit podmínky pro takovou aktivitu. Výhodou je, že územní plán takové aktivity podporuje.

Hana Masáková (ČSSD)

Z investičního hlediska je největším problémem v Kopidlně základní škola. V tomto volebním období je rekonstrukce budov Základní a mateřské školy v Kopidlně největší prioritou. Je nutné vybudovat spojovací koridor, opravit střechu, zrekonstruovat sociální

zařízení a obnovit fasádu na hlavní budově školy a v budově mateřské školy je nutná oprava balkónů, výměna oken a zateplení objektu. S tím také souvisí další úpravy, jako je např. rekonstrukce stávajícího plotu. Již v současné době jsou pro tyto akce nachystány nebo ve fázi přípravy projektové dokumentace, abychom mohli podat žádost o dotaci v případě vypsání dotačního titulu. Pro rekonstrukci budov musíme počítat s rozsáhlou finanční zátěží a naše snaha musí směřovat k získání dotačních peněz.

Také chybějící investor je problémem našeho města. Ten by zaměstnal obyvatele města a okolních obcí a podpořil by se rozvoj města. I když propagace a nabídky průmyslové zóny jsou aktuální, není o ně zájem. Současní investoři, kteří v Kopidlně vlastní pozemky s určitými záměry (mlýny, cukrovar), prozatím tyto vize dále nerozvíjejí.

Lenka Nováková (ČSSD)

Problémů v našem městě vidím hodně. Ale bohužel jen některé můžeme my, zastupitelé, ovlivnit.

Jak bylo již mnohokrát řečeno, prioritou města je dokončení spojovacího koridoru v areálu ZŠ a následná rekonstrukce hlavní budovy ZŠ. Toto chci také jako zastupitel nadále podporovat.

Dalším velkým problémem jsou místní komunikace a chodníky. Na tyto investice je bohužel složité sehnat peníze. Věřím však, že se za toto volební období konečně podaří něco opravit i za cenu nějakého menšího zadlužení města.

Moje přispění k řešení těchto problémů nebude shánět pro město dotace, ale ráda přidám svůj hlas pro správné investice a samozřejmě pro jakoukoliv organizační pomoc v tom, co znám a co zvládnou.

Mohla bych ještě na závěr zmínit další problémy, které ovšem ovlivnit nijak nemůžeme. Proto nemá cenu se na tomto místě k nim nějak vyjadřovat. To musí řešit někdo jiný, třeba významnou změnou naší státní sociální politiky.

Jaroslav Plocar (ODS)

Problém v životě našeho města vidím ve špatném stavu MŠ a ZŠ Kopidlna, zvláště pak v dokončení koridoru ZŠ se školní jídelnou. Dále je to nedostatek prostoru a zařízení k sportovnímu vyžití občanů a dětí.

Dořešení kanalizace, opravy komunikací a chodníků. Zajistit čisté ulice města a rekultivaci náměstí.

pokračování ze strany 4

Jak chci přispět k řešení? Jak to jen půjde, budu se snažit využívat své životní zkušenosti, nápady, diskuze a samozřejmě i aktivní činy. ZŠ bude dle mého velký oříšek po finanční stránce. Nějaké projekty jsou již odstartovány, jen se s nimi musím seznámit. Pro nedostatek prostorů a zařízení k sportovnímu vyžití občanů a dětí bych chtěla zrekonstruovat hřiště u sokolovny, které chátrá. Jde konkrétně o sportoviště pro atletiku (běh, skok, hod), tenis, nohejbal, volejbal, malou kopanou a další míčové hry. Při realizaci se pokusím dohodnout s Českou obcí sokolskou, TJ Sokolem Kopidlno. Já sám mám sport rád, ale zázemí k jeho provozování mi tu bohužel chybí. Proto bych se i aktivně účastnil rekonstrukce, nejraději ve spolupráci s městskými zaměstnanci, aby to nestálo mnoho finančních prostředků.

A pokud jde o ostatní úkoly, tak si myslím, že je to hlavně kanalizace. Když už máme novou čističku, tak je nutné dořešit problém připojení odpadů z obydlení občanů. Nesmíme zapomenout ani na komunikace a chodníky.

V práci zastupitelů jsem nováčkem, s nulovými vlastními zkušenostmi. Takže se musím nejprve seznámit s rozpracovanými a připravovanými projekty, možnými finančními prostředky a možnostmi jejich získání dotacemi. Rolí zastupitele města beru jako výzvu a další zkušenost do života. Budu se snažit občané a mé voliče nezklamat. Udělat něco prospěšného pro město, ve kterém společně žijeme.

Alena Říhová (KDU-ČSL a nez. ob.)

Měla jsem radost z preferenčních hlasů, které jsem dostala a které mi pomohly stát se členkou zastupitelstva. Věřím, že vyjadřují vztah a důvěru lidí k mé osobě.

Dnes stojím v zcela nové pozici. Zatím nemám zkušenosti, a tak asi zřejmě teprve čas ukáže, zda budu městu něco platná. Myslím si však, že Kopidlno je tak malým městem, že by všichni zastupitelé měli především najít společnou řeč. Bez ohledu na to, kdo z jaké strany je. Možná je to jenom utopie. Ale já si myslím, že by to možná Kopidlno mohlo pomoci ze všeho nejvíc. Ne myslet pouze na své ambice, ale naučit se spolupracovat jako kolektiv. Najít společnou „řeč“, při řešení vznikajících problémů.

Asi jsem neodpověděla dostatečně konkrétně na vaši otázku. Ale nevím, jak bych mohla v této době, kdy v takové funkci teprve začínám, vlastně odpovědět.

Josef Táborský (ČSSD)

Největší problém v životě města Kopidlno vidím v dokončení komplexní rekonstrukce základní školy a mateřské školy. Tyto investice lze řešit v rámci dotační strategie EU na léta 2014–2020. K provedení je možné využít konzultace s CIRI KHK, kde máme vyjádření, že tyto projekty je možné z této do-

tace realizovat. Doposud však nejsou známy konkrétní podmínky dotace na celostátní úrovni. Pro případ, že by nebylo možné dotace čerpat ze strukturálních fondů EU, bude nutné provést plánované rekonstrukce těchto objektů po etapách, z rozpočtu města Kopidlno.

Další velký problém vidím v hledání a získání investora v rámci brownfield v oblasti bývalého cukrovaru a kotelny. Zkusíme je řešit cestou Agentury pro podporu podnikání a investic – CzechInvest.

Miloslava Uzlová (KDU-ČSL a nez. ob.)

K první části bych uvedla, že velkým problémem našeho města, které je věrným obrazem celého našeho státu, je to, že zde jsou jedinci, kteří chtějí být papežštější než sám papež. Jinak řečeno, třísku v oku druhého vidí úplně jasně, ale trám ve svém oku nevidí a řídí se heslem, když ne já, tak ty určitě ne.

Takové jednání, které je zde zakořeněno, se mimo jiné projevilo i při rozhodování voličů při volbách. Zástupci obcí nedostali od svých voličů z obcí tolik hlasů, aby je mohli jako zastupitelé lépe zastupovat na jednáních a přednášet jejich přání přímo, a ne jen zprostředkovaně pomocí osadních výborů. Do zastupitelstva prošel jen jeden občan mimo Kopidlno, a to pan Miroslav Kout z Mlýnce.

K druhé části uvedu to, že letošní volby vyšly docela příznivě. Došlo k velké obměně zastupitelů, je zde plno nových a mladých tváří a také došlo k příznivému rozložení hlasů mezi jednotlivými stranami a seskupeními. Věřím, že tímto budou jednání zastupitelstva přínosná pro všechny naše občany města Kopidlno i přilehlých obcí Drahoraz, Ledkov, Mlýnec, Pševs a i části Kamenska. Jsem přesvědčená, že se nám podaří omezit kariérismus a prosadit právo každého občana při plnění jeho povinností, být slyšen a vyslyšen, pokud jeho požadavky neomezují druhé, tak, aby mohl každý vést řádný a spokojený život a byl hrdý na to, že je zdejší občanem.

Velké řeči na budování ještě větších věcí osobně nesnáším, protože to, co si dnes naplánuji jako prioritu, může být ve chvíli úplně jinak. Ale lidé zde budou stále, a bude-li se jim zde dobře žít, budou sami přicházet s nápady, jak vylepšit své město, své obce, a nebudou muset být slyšet řeči, co to zase bylo za nápad...

Josef Vodička (ČSSD)

V současné době je zcela jistě jedním z největších kopidlenských problémů dokončení rekonstrukce základní školy. Myslím tím opravu střechy, dokončení spojovacího koridoru, rekonstrukci sociálního zařízení a celkové zateplení budovy.

Chci se, jako člen rady města, podílet na shánění finančních prostředků na tuto rekonstrukci, ať už jde o státní dotace, o příspěvky od Královéhradeckého kraje a v neposlední řadě i o finance z vlastního rozpočtu města.

Karel Žižka (SNK – Hasiči a nez.)

Pokud se dívám na problematiku současného života v našem městě z hlediska potřebných rekonstrukcí, tak v současné době zatěžujícím prvkem pro občany je bezesporu dořešení kanalizace a s tím spojených jednotlivých problémových míst u jednotlivých nemovitostí. Dalším důležitým krokem je zaměření se na dlouho očekávanou a nutnou rekonstrukci školy a školky. Neopominutelnou věcí je celkový kulturní rozvoj, revitalizace města a ochrana veřejného pořádku.

Přispějeme-li k výše uvedeným problémům patřičnými kroky, dojde tak ke zkvalitnění a uspokojování potřeb našich občanů. Bezesporu důležitou složkou je, abychom se též zapojili do projektů, které souvisí s rozvojovými aktivitami regionu, jako je například zaměstnanost či vzdělanost občanů, a zároveň připravili pevnou půdu pro ty, již se na svoji pracovní budoucnost právě připravují.

(anketu uspořádal osu)

Kamenský rybník: usilujeme o opravu hráze v příštím roce

Jako kluci jsme se chodívali do rybníka v Kamensku koupat. Byla tam poměrně čistá voda, po vykoupaní jsme se mohli usušit na travnatém břehu mezi rybníkem a silnicí vedoucí z Kopidlna do kamenského dvora. Dnes je břeh rybníka téměř u silnice a je nebezpečí utržení vozovky. Navíc dochází k neustálému podemílání břehu.

O nutnosti opravit hráz rybníka se hovoří delší dobu. Dokonce byl zadán projekt na celkovou opravu hráze. Loňská červnová povodeň tento stav ještě zhoršila. Dochází k průsakům vody a z toho nemá žádnou radost místní rybářský spolek, který má rybník pronajatý k sportovnímu rybolovu.

Ministerstvo životního prostředí (dále jen MŽP) vypsalotační titul k likvidaci škod po povodních. Vedení města rozhodlo pokusit se získat dotaci a podalo si v září loňského roku projekt. Vše směřovalo k tomu, že naše žádost bude úspěšná a dotaci získáme. V žádosti jsme po pravdě uvedli, že k porušení hráze došlo již v minulosti, a na základě protokolu z místního šetření uvedli škodu vzniklou přímo povodní. Byli

jste vyzváni, ať do žádosti uvedeme celou částku plynoucí z projektu. Žádost jsme upravili v tomto smyslu a odeslali. O našem záměru opravit hráz rybníka se dověděla nadace Člověk v tísní a přišla s nabídkou finanční pomoci. I tuto možnost jsme využili a žádost nadaci poslali. Bohužel ze strany ministerstva nepřicházela kladná ani záporná odpověď. Po několika urgencích jsme se dověděli, že naši žádost ještě musí schválit komise ministerstva, a termín se neustále odkládal. Protože nás již tlačil čas, kdy ještě bylo reálné provést opravu rybníka v letošním roce, pokusili jsme se vypsát výběrové řízení na práce spojené s opravou rybníka. Podmínkou realizace byla kladně vyřízená naše žádost o dotaci z MŽP. Závěr roku a navíc nejistota realizace zřejmě vedly firmy k tomu, že se do výběrového řízení nepřihlásily. Termín opravy hráze se tedy odkládá do příštího roku. Z MŽP nakonec přišla výzva, abychom doložili, že ke škodám došlo opravdu povodněmi, a vyčíslili škody, které byly povodní způsobeny. Požádali jsme tedy Krajský úřad Královéhradeckého

kraje a vodoprávní úřad v Jičíně o vyjádření a podporu, abychom mohli dokázat, že ke škodám na hrázi rybníka opravdu došlo povodní. Pracovníci krajského úřadu se účastnili při určení škod na majetku bezprostředně po povodních a vodoprávní úřad stav rybníka dlouhodobě zná. Proto jsou schopni nám pomoci při dokazování skutečnosti, že k poškození hráze rybníka při povodni skutečně došlo. V těchto dnech se zpracovává zpráva pro MŽP ve smyslu výzvy o doplnění informací. Věříme, že tentokrát již budeme úspěšní. Je jisté, že z dotace MŽP nedostaneme celou částku potřebnou k opravě rybníka. Spolu s podporou nadace Člověk v tísní bychom měli dát dohromady částku potřebnou k opravě hráze rybníka a oprava se, věříme, uskuteční v příštím roce.

V letošním roce se ve spolupráci se sportovními rybáři podařilo zabezpečit hráz natolik, aby se zamezilo dalším průsakům vody z rybníka a nedocházelo k dalšímu vyplavování hráze.

Jiří Machula

Anketa k členství v osadním výboru ve Pševsi

Na žádost osadního výboru Pševs proběhla v této části Kopidlna ve dnech komunálních voleb anketa k členství v osadním výboru.

Osadní výbory mohou zřizovat zastupitelstva obcí a jejich členy jsou občané obce přihlášení k trvalému pobytu v části obce, pro kterou je osadní výbor zřízen. Osadní výbor je oprávněn předkládat zastupitelstvu, radě a výborům návrhy týkající se rozvoje své části obce a rozpočtu obce, vyjadřovat se k návrhům týkajícím se jejich části obce projednávaným zastupitelstvem a radou a vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občany jejich části. Požádá-li předseda osadního výboru na zasedání zastupitelstva obce o slovo, musí mu být uděleno.

Kopidlenské zastupitelstvo zřídilo osadní výbory v roce 2000, hned poté, co to zákon o obcích umožnil. Většina našich občanů žije „ve městě“, ve vesnicích jen 330 lidí, což je asi 2,5 % z celkového počtu obyvatel. Přesto se snažíme na obyvatele vesnic nezapomínat. Bydlení na vesnici má své kouzlo, ale v mnoha věcech je složitější – hlavně dojíždění za prací, službami, nákupy i zábavou.

Od roku 2000 fungovaly osadní výbory v Drahorazí, Mlýnci a Pševsi. V roce 2010 byly uspořádány ankety ke členství ve všech osadních výborech a podle jejich výsledků bylo složení osadních výborů obměněno; podařilo se zřídit i osadní výbor v Ledkově.

Letos požádal osadní výbor Pševs o opětovné provedení ankety k členství v osadním výboru. Anketa se konala opět souběžně s komunálními volbami, aby byla účast v anketě pro obyvatele co nejednodušší. Příprava ankety probíhala ve velice dobré spolupráci se stávajícím předsedou osadního výboru panem Tomášem Janstou. O přípravě ankety se obyvatelé Pševsi oficiálně dověděli prostřednictvím Informačního letáku speciál v říjnu; začátkem listopadu pak dostali do schránky anketní formulář s informacemi k jeho vyplnění a odevzdání. Protože prostorové uspořádání v hasičárně ve Pševsi neumožňuje umístění anketní schránky jinde než ve volební místnosti, vytipoval a dohodl předseda osadního výboru místní obyvatelku, která dohlížela na hladký průběh ankety.

Ankety se mohlo zúčastnit 121 osob, zúčastnilo se 46, což je 38 %. Volební účast ve Pševsi byla 52 osob ze 121 oprávněných, tj. 43,8 %.

Na anketních formulářích mohl každý uvést nejvýše 5 jmen osob, které považuje za vhodné členy osadního výboru. Nejčastěji uváděné jméno se vyskytovalo 26krát, další výsledky jsou v tabulce.

Nyní jsou oslovení občané s nejvyšším počtem „hlasů“, zda jsou ochotni být členem osadního výboru. Posledním krokem bude jmenování nových členů osadního výboru zastupitelstvem.

Těm, kdo nebudou ve funkci člena osadního výboru Pševs pokračovat, za jejich čtyřletou práci děkujeme. Těm, kdo pokračovat budou, stejně jako členům novým, přejeme, ať se jim práce daří a baví je.

Osadní výbory jsou pro vedení města důležitým partnerem. Pro obyvatele vesnic jsou zástupcem a určitým způsobem nahrazují neexistující zastupitele z místních částí. A pševský osadní výbor je i organizátorem již tradiční a hojně navštěvované a úspěšné společenské akce.

Lenka Kropáčková

Počet „hlasů“	Počet osob, které počet „hlasů“ získaly
1	8
2	9
3	3
4	1
5	1
6	2
7	2
8	1
13	1
15	1
16	1
18	2
26	1

Bezpečné a bezbariérové chodníky v Kopidlně – ulice Husova

V prosinci roku 2013 byl proveden projekt na částečnou opravu chodníků v Husově ulici v rozmezí od ulice Hilmarovy až za hřbitovní vrata a na straně druhé od křižovatky na Cholenice až po ulici na Vinici. V lednu 2014 jsme zažádali o dotaci na Státní fond dopravní infrastruktury (dále SFDI) a na jaře tohoto roku jsme obdrželi rozhodnutí o přidělení dotace. Proběhlo výběrové řízení na dodavatele, kterým se stala firma OBIS, spol. s r. o., Nová Paka a v červenci byla stavba zahájena. I když stavbu provázela spousta problémů, snažili jsme se vše operativně řešit a nyní je stavba v samém závěru.

Krátce k číslům. Firma OBIS, spol. s r. o., celou akci provedla za 2 887 842 Kč vč. DPH. Naše spoluúčast je 568 842 Kč. V této části jsou zahrnuty i neuznatelné položky. Příspěvek SFDI je 2 319 000 Kč. Výše poskytnuté dotace, která je počítána z celkové částky projektu po odpočtu neuznatelných nákladů, je ve výši 85 %.

Mnoho z vás se jistě ptá, proč se opravil zrovna tento úsek, když je po městě spousta jiných a více poškozených chodníků. Odpověď je jednoduchá – využili jsme dotace na chodníky při silnici I. třídy od SFDI, kterou můžeme čerpat a kterou můžeme postupně využít na opravu a nebo výstavbu chodníků při této hlavní silnici. Tento úsek chodníku v Husově ulici byl na úřadě evidován jako nutný k opravě. Ostatní chodníky u silnic II. a III. tříd si musíme opravit sami a na své náklady.

I nadále plánujeme provádět postupně opravy chodníků, ale potřebná finanční částka na tyto opravy bude muset být vynaložena z rozpočtu města, jelikož nové programové období opět nepočítá s opravami místních komunikací. Nežůstanou ale tyto chodníky zapomenuty, jelikož již teď se k několika ulicím včetně chodníků chystají projektové dokumentace k jejich celkové rekonstrukci.

Hana Masáková, starostka

V navazující ulici Na Sklípku opravili část chodníku pracovníci Místního hospodářství vlastními silami.

Jaké vánoční zvyky známe my, a jaké jsou běžné u sousedů?

Zase se nám blíží Vánoce se všemi přípravami, shonem a stresem... Zkusme ale letos prožít Vánoce v klidu a pohodě, více myslet na své blízké nežli na neumytá okna a třeba se i vrátit k některým zvykům a tradicím našich předků.

Tak například jmelí je nejen vánoční, ale také léčivá bylina. Jmelí zavěšené na dveřích patří k tradičním vánočním zvykům. Políbení pod jmelím na Štědrý den má zajistit lásku až do příštích Vánoc a podle Keltů líbání pod jmelím zajišťuje také plodnost. Jmelí nosí štěstí tomu, kdo je jím obdarován, ne tomu, kdo si jej sám koupí. Darujete-li někomu o Vánocích kytičku jmelí, přinese mu to radost, lásku a ochranu před nemocemi. Do domu přináší jmelí štěstí, odvahu a lásku. Zvyk líbat ženy a dívky pod zavěšeným jmelím pochází pravděpodobně z Anglie a k nám se dostal ze sousedního Německa. V Norsku je jmelí symbolem usmíření. Tradice užívání jmelí jako vánoční dekorace k nám přišla z Anglie. Magickou moc mu přisuzovali již naši dávní předkové. Jmelí sloužilo k ochraně proti zlým duchům a k zajištění lásky a plodnosti.

Mezi symboly Vánoc patří také temně zelená cesmína s výraznými červenými kuličkami plodů. Již v pohanství se pojila s duchem vegetace, protože vzhledem vyzývavě konkuruje spící zimní přírodě. V esenciální terapii zahání hněv a mírní závist či žárlivost. Navozuje klid myslí a ochotu ke spolupráci. Ideální rostlina pro zátěžové období svátků!

Na Štědrý den naši předkové také prováděli různé věštby o budoucnosti:

Na stůl se postavilo sedm hrnečků dnem vzhůru. Pod každý se položil nějaký symbol, například peníz, který znamenal bohatství, hlína symbolizovala smrt, obrázek předpověděl budoucí rodičovství, hrnky se pak odkrývaly a tomu, kdo je otočil, předpověděly, co ho v následujícím roce čeká. Jeden hrnek byl prázdný, a kdo jej otočil, ten vpustil do domu bídu.

Také se sfoukávala svíce a podle směru kouře se určovala budoucnost. Když kouř stoupal vzhůru, měl by být dotyčný další rok zdravý. Kouř směřující do kouta nebo k peci znamenal, že má zůstat doma, a komu šel kouř ke dveřím, ten měl odejít z domova.

Lilo se horké olovo do vody a podle tvarů se hádala budoucnost.

Po večeri se rozkrajovala jablka napůl. Pokud byl jádřínek ve tvaru hvězdy, znamenalo to štěstí a zdraví. Kříž symbolizoval nemoc či smrt.

Když se v místnosti náhle rozsvítilo, sledovaly se stíny. Čí stín neměl hlavu, ten měl do roka zemřít. Dívky chodily o půlnoci

na řeku prosekávat led. Na vodní hladině mohly spatřit svoji budoucnost. O půlnoci prý můžete u chléva zaslechnout, co si povídají krávy.

Věštilo se i pomocí ořechů. Kdo první našel v ořechu tmavé jádro, toho prý čekala brzká smrt. Nebo se vybraly tři ořechy, odstranila se jádra, do jednoho se dala hlína, do druhého chleba a do třetího mince. Skořápky se slepily k sobě a daly se mezi ostatní ořechy. O půlnoci si každý vybíral z mísy. Kdo se trefil na ořech s hlínou, čekala ho chudoba, ořech s mincí znamenal hojnost a ořech s chlebem značil spokojenost.

Velkou slávu je třeba důkladně připravit, proto se začínalo v předstihu, čtyři neděle před svátky. Advent měl původně postní ráz, který také vycházel z předkřesťanských zvyků: před dlouhou zimou je lépe šetřit zásobami. Během adventu se uklízí, aby mohlo být staré nahrazeno novým. Dětský adventní kalendář je novodobý zvyk, který však mnoha malým nedočkavcům příjemní čekání na vysněné vánoční dárky. Adventní věnec se svíčkami je také relativně mladý zvyk, pochází z Německa první poloviny 19. století, velmi brzy se ale stal hodně rozšířeným. Věnec z jehličnatých stromů však jako symbol Vánoc a pospolitosti najdeme už v předkřesťanských zvycích. Na začátek prosince připadá také svátek sv. Mikuláše, který přináší dětem drobné dárky a pro mnoho lidí znamená pravý start vánočních příprav. Víte, proč se slaví svátek sv. Mikuláše i Vánoce vlastně o den dříve, než jsou samotné svátky? Odedávna totiž začínal den setměním, nikoli ránem nebo přesněji o půlnoci, jak jsme zvyklí dnes. Proto oslavy Vánoc začínají Štědrým dnem, který je však vlastně posledním dnem adventu, proto se na stole tradičně objevuje ryba jako postní jídlo.

K Vánocům pochopitelně patří i vánoční dárky.

Není žádný tajemství, že kouzelné bytosti mají rozdělený celý svět a každá z nich naděluje dárky jenom ve svém rajonu. U nás to je Ježíšek, v Americe Santa Claus. Ale znáte i ty další?

Svět je velký, dětí je na něm hodně, a tak je jen štěstí, že v každé zemi naděluje dárky někdo jiný. A pestrost těchto postav je skutečně překvapivá. Někde se dokonce můžeme setkat i se zvířaty. Kdo by u nás neznal Ježíška – malé jezulátko, kterému dávali dary k jeho narození, a ono teď nosí dárky všem hodným dětem. Přichází na Štědrý den – 24. prosince – a naděluje nepozorované dárky otevřeným oknem.

Amerického Santa Clause zná snad každý. Málokdo však ví, že svůj typický červený kostým získal až díky firmě Coca Cola – ta jej

totiž využila na začátku minulého století pro reklamní kampaň a navlékla ho do firemních barev. Vánoční dárky rozváží na saních v noci z 24. na 25. prosince, děti je rozbalují ráno.

Protože v Rusku převládá pravoslavné křesťanství, dostanou děti vánoční nadílku až 7. ledna. Dárčky jim přiveze děda Mráz – přijíždí na saních až z daleké Čukotky, v doprovodu krásné Sněhurky.

Ačkoliv má Anglie hodně společného s Amerikou, Santa Claus zde dárčky nenadílí. Místo toho zde se saněmi jezdí podobný starý chlapík – Father Christmas neboli Otec Vánoc. Dětem dárčky schovává do punčoch zavěšených na krbu.

V Itálii není rozvoz dárků pro děti jednoduchou záležitostí. Některým dětem přináší dárky Babbo Natale – chlapík podobný našemu Mikuláši, který na saních přijíždí až z Finska. Nadílka se pak rozbaluje buď na Štědrý den, nebo druhého dne ráno. Jiným dětem však přiváží dárky žena – čarodějnice Befana, a to až 7. ledna.

Ani v Německu není situace zcela jednoznačná. Na severu se děti dočkají originálních dárků od starého dědečka Weihachtsmanna, naopak na jihu země dostanou nadílku od jezulátka, které nazývají Christkind.

V Dánsku se o rozvoz dárků stará taktéž jezulátko – Julemand. Není však na to samo a s radostí využívá pomoc malých skřítků, kteří se nazývají Nisser. Nadílí se také 24. prosince.

V Argentině se slaví Vánoce 6. ledna, kdy v této zemi panuje horké léto. Na slavnostní tabuli proto můžeme najít exotické ovoce a hlavní chod je pečený páv. A dárky pro rodinu přináší kuň Magi, kterému se před dveřmi nechává voda a seno.

U našich severních sousedů v Polsku přináší vtipné i praktické dárky svatý Mikuláš. Nikoliv ovšem 5. prosince, kdy se slaví u nás, ale až na Štědrý den.

Kromě již zmíněného koně Magi nadělují dárky dětem i jiná zvířátka – namátkou například velbloud patřící Třem králům v Sýrii, veliký krab v Polynésii či koza krále Olafa v Norsku.

Hlavním posláním vánočního dárku ale je, aby z něj obdarovaný i dárce měli radost, bez ohledu na to, jak byl nákladný.

Držme se proto slov Karla Čapka: Zvláštní zázračností dárku je, když radost přesahuje jeho cenu. Přeji všem, aby dávali a dostávali jen šťastné dárky.

(z internetu čerpala JaN)

Drakiáda a dýňování v Bukvici

V době, kdy v Kopidlně byl v plném proudu Kopidlenský kvítek a po celé zemi přicházeli lidé k volebním schránkám, tedy ve dnech od pátku 10. do neděle 12. října, se šlo na táborové základně v Bukvici osmnáct dětí. Většina z nich jsou táborníci, kteří s námi jezdí na letní tábory, jiní se účastní jen víkendových akcí, ale přivítali jsme mezi sebou i nováčky. Původně měli jet s dětmi čtyři dospělí. Jenomže ani další vedoucí si akci nechtěli nechat ujít a dorazili také. Děti byly ubytovány v místnosti, která je v době konání tábora využívána jako jídelna. Výhodou této místnosti je, že ji lze poměrně snadno vytápět. To už se nedá říci o dalších prostorech s výjimkou kuchyně. A protože děti musely být ubytovány ve vytápěné místnosti, zažili si vedoucí „studený odchov“. Ale ani to je neodradilo od toho, zůstat s dětmi celý víkend. Jakmile se všichni ubytovali, pustili se s chutí do práce.

Páteční podvečer byl věnován vyřezávání dýní. Starší děti pracovaly samostatně, mladším pomáhali vedoucí. Výsledek konání stál za to. Na stolech při výstavce jste mohli vidět strašidla a strašidylka všech tvarů a rozměrů. A co teprve večer, když se v nich rozsvítily svíčky, to byla nádhera... Dýně se přes počáteční potíže podařilo sehnat dostatek. Pro každé z dětí byla nejméně jedna. Do shánění byli zapojeni všichni – vedoucí i rodiče. Pomohli známí a většina dýní byla dokonce zadarmo. Když se lidé dověděli, že je to pro děti, mávli nad placením rukou. Vážení dárci – děkujeme.

Kdo byl s prací s dýněmi rychle hotov, pustil se s Jardou do přípravy ohniště. Na večer je plánováno opékání buřtů. Pro posezení u ohně s kytarou už počasí nebylo vhodné, a tak jsme se vrátili do budovy a zazpívali si při kytarě v jídelně. V kamnech praskalo hořící dřevo, a tak nám bylo i uvnitř budovy hezky a trocha romantiky k nám dolehla také. Před spaním došlo i na vyprávění „hrůzostrašných“ příběhů a pohádek.

V sobotu jsme po snídani začali s výrobou lampionů, podzimních věnečků a skleněných svícnků. Tahle činnost zabrala celé dopoledne a pokračovat jsme museli ještě chvíli po obědě. Děti se učily pracovat

s přírodním materiálem. Vyzkoušely si také výtvarnou techniku zvanou enkaustika – což je malování horkým voskem. Pro děti jsme připravili jednodušší variantu, kdy nanesly vosk na papír a pomocí žehličky ho nechaly roztavit. Takto připravené papíry pak využily na výrobu lampionů. Pro výrobu věnečků použily děti kukuřičného šustí a hoblinky z větviček. Hoblinky se vyráběly z větviček pomocí ořezávátka na pastelky. Na dozdobení jsme použili přírodní materiál (šípky, barevné listy), kterého bylo v okolí základny dostatek. Skleněné svícnky se zdobily pomocí barev na sklo.

Sobotní odpoledne bylo věnováno hrám. Protože nám počasí přálo, mohli jsme využít ke hrám podzimní les. Stopovaná je oblíbená hra dětí i vedoucích. Lukáš s Láďou si dali při přípravě opravdu záležet, a tak zbytek vedoucích, který se do hry také zapojil, na ni jen tak asi nezapomene. Právě pro ně kluci připravili speciální úkoly. Mnohým z vedoucích, k potěše dětí a ostatních přihlízejících, možná naskakovaly i pupínky. Nechyběly takové úkoly, které bývají ukládány dětem, které je potřeba uklidnit před spaním (třeba když dělají po večerce binec v táboře), tedy dřepy, žabáky a kačáky. Nechybělo ani přenášení dětí na zádech a další lahůdky. Na tuto verzi stopované budou vedoucí ještě dlouho vzpomínat a myslím, že se líbila i dětem. Pro ně byly samozřejmě připraveny také úkoly pro plnění, avšak přiměřené jejich věku a schopnostem.

Vyrobené lampiony byly využity pro večerní „lampionový průvod“. Se svými, vlastnoručně vyrobenými lampiony se děti společně s vedoucími vydaly do vesnice. Škoda, že nikoho nenapadlo vzít pár vyřezaných dýní. A protože děti chtěly i stezku odvahy, prošly si postupně ve dvojicích i kousek do lesa. Některým se samozřejmě nechtělo, ale zvládli to. Naopak ti největší hrdinové měli v sobě najednou malou dušičku. To

bylo po návratu na základnu vyprávění a zážitků, hlavně když se nemusí hned spát...

Nevím proč, ale děti chtějí na každé akci diskotéku. Je pravda, že tanec je úžasná záležitost. Jenomže v podmínkách podzimního táboření je její uspořádání téměř nemožné. V jídelně jsou postele a znamenalo by to celou místnost vystěhovat, což není reálné. Tak jsme se nakonec domluvili, že bude až v neděli dopoledne, po úklidu postelí a časově zabalení bagáže. Chybělo sice večerní „intimno“, ale i tak si děti diskotéku užily. Tím pádem výroba draků byla odložena až na odpoledne a byl to docela fofr. Pomoci museli všichni vedoucí. Nakonec všichni, kteří někdy stavěli draka, vědí, že jeho výroba není vůbec jednoduchá, a navíc když chceme, aby létal... No povedlo se a všem nám udělalo velikou radost, že nakonec vzlétli všichni draci i přes to, že vůbec nefoukal vítr. S rychlými nohama vedoucích se draky od země podařilo dostat, ale plánované závody v disciplínách „nejdéle a nejvýše letící drak“ jsme bohužel museli zrušit.

Pak už následovalo jen předání pamětních listů a drobných odměn. Přijeli rodiče, kterým se děti pochlubily svými výrobky a prvním vyprávěním zážitků a dojmů. Ty další přijdou na řadu až doma. Loučení, při kterém sem tam ukápně slzička, trošičku osušila informace, že se v únoru znovu sejdem. Tentokrát nás od 7. února, tedy v době jarních prázdnin, čeká velké setkání filmových hrdinů. Tento „zimní“ tábor se uskuteční s největší pravděpodobností v „Kryšovně“ na Prachově. Ostatně v Bukvici bychom se společně měli sejít zase v dubnu. Který to však bude víkend, není zatím s majiteli základny domluveno.

Vedoucí čeká po odjezdu dětí ještě úklid věcí a základny a další víkend v Bukvici je u konce....

*Ze zážitků vedoucích zpracoval pro KL
Jiří Machula*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Kopidlenský kvíteček a Kopidlenský kapřík: naši žáci si nevedli špatně

Dne 10. 10. 2014 se konal ve Střední škole zahradnické v Kopidlně 21. ročník soutěže Kopidlenský kvíteček a 1. ročník Kopidlenského kapříka. Soutěžního klání se zúčastnilo 9 žáků naší školy.

8. třída vytvořila 2 družstva do soutěže Kopidlenský kvíteček – Dominika Forbelská, Filip Lambert a Tereza Kodydková (1. družstvo), Lenka Hoang, Nikola Fejfarová a Kristýna Černovská (2. družstvo). Za 9. třídu soutěžili v soutěži Kopidlenský kapřík 3 chlapci 9. ročníku – Tomáš Jansta, Jindřich Kubík a Lukáš Najman.

V soutěži Kopidlenský kvíteček byl první částí společný přírodovědný test a poznávání praktických ukázek 20 rostlin. Potom se soutěžilo v individuálních úkolech – poznávání ovoce a zeleniny podle chuti a vůně, házení dýní a aranžování na téma „Přízdoba jednoho květu“.

Naše družstva se umístila na 2. a 8. místě (soutěžilo 16 družstev).

V jednotlivcích se na 2. místě umístila Tereza Kodydková (z celkového počtu 48 účastníků).

V soutěži Kopidlenský kapřík žáci soutěžili v poznávání vodních rostlin a živočichů, v poznávání rybářského náčiní, v házení udicí na cíl, navazování olůvek a návnad a vyplňovali přírodovědný test.

Naši žáci obsadili 5. místo z 9 družstev, která se účastnila. V jednotlivcích se nejlépe umístil Tomáš Jansta – na 5. místě (z celkového počtu 27 žáků).

Všichni zúčastnění žáci byli odměněni diplomy a věcnými cenami.

Pavína Mejzlíková

Adaptační kurz v Ostružně

Dvoudenní adaptační kurz pro žáky 6. třídy začal v úterý 9. září v půl deváté ráno, kdy jsme společně odjeli autobusem do kempu v Ostružně. Tam nás čekaly, pro děti již známé, preventivní Prostoru – Jolča a Terka. Po ubytování v chatkách následoval program, všichni nastoupili na palubu lodi a stali se námořníky. Nejprve jsme se také představili, uvítali kapitány, lodě a plavčíky. Nakreslili jsme si vlastní loď, napsali vzkaz v lahvi.

Dopoledne nám uteklo a před námi byl oběd a krátký polední klid. A další program, různé nápadité hry a hodnocení, které jsme si nejvíce užili. Večer na nás čekala bojovka, pavoučí muži a pavoučí síť, kterou jsme společnými silami nakonec překonali. Krátká stezka odvahy zakončila opravdu náročný den.

Ve středu po snídani jsme se znovu sešli, zahráli si další hry a hodně jsme si povídali. Cílem adaptačního kurzu bylo lépe se poznat, pomáhat si a být dobrou partou a to vše v naší třídě platí. Máme na co vzpomínat.

*Mgr. Pavína Mejzlíková, třídní učitelka 6. tř.,
Iva Komárková, Mgr. Magda Hakenová*

Sdružení rodičů a přátel školy

Sdružení rodičů a přátel školy je dobrovolnou organizací s právní subjektivitou. Hlavním cílem sdružení je zajištění trvalého vztahu mezi školou, tedy celým personálem školy a na druhé straně pak zejména s rodiči žáků školy. Finančním příjmem SRPŠ jsou členské příspěvky, grant poskytovaný městem Kopidlna a výtěžek ze sběrových akcí.

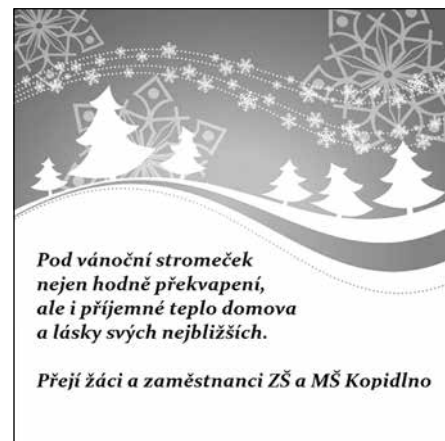
Příspěvek byl schválen na výboru SRPŠ a činí 150 Kč pro žáky ZŠ, pro děti z MŠ je ve výši 100 Kč. Poplatek se platí za rodinu (členové rodiny žijí ve společné domácnosti), v případě několika sourozenců pak platí vždy ten mladší ze sourozenců a odděleny jsou poplatky v MŠ a ZŠ. V roce 2014 se sdružení podílelo na pro-

plácení těchto sportovních a kulturních akcí: výlety, fotbalové turnaje, recitační a pěvecké soutěže, atletické závody, Den dětí, Mikulášská nadílka a Rej čarodějnic. Vzhledem k současnému stavu financí a s předpokládaným zdražováním se výbor SRPŠ rozhodl uspořádat Martinskou zábavu, která byla financována částečně z vlastních zdrojů a za pomoci sponzorských darů. Na pomoci se částečně podílela i škola. Veškeré prostředky a možnosti sdružení jsou v souladu s účelem, k němuž je sdružení založeno – zajistit spolupráci školy s rodiči žáků.

Předsedkyně výboru SRPŠ

– Ivana Michálková

27. 11. 2014

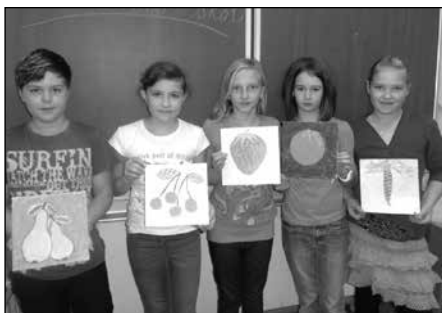
*Pod vánoční stromček
nejen hodně překvapení,
ale i příjemné teplo domova
a lásky svých nejbližších.*

Přejí žáci a zaměstnanci ZŠ a MŠ Kopidlna

Zprávy ze základní a mateřské školy

Projekt Ovoce a zelenina do škol

Ve školním roce 2013–2014 se naše škola zapojila do evropského projektu Ovoce a zelenina do škol, který je určen žákům 1. stupně. Jeho cílem je zlepšit stravovací návyky dětí a přispět ke snížení dětské obezity. 23. 9. 2014 firma Ovocentrum Valašské Meziříčí poprvé předávala žákům balíčky. Ovocentrum zajišťuje dodávky čerstvého

ovoce a zeleniny nebo ovocných a zeleninových šťáv. Zavázka je pravidelná, jednou za čtrnáct dní podle předem stanovených podmínek. Zboží je dodáváno omyté a balené. Od začátku roku jsme již dostali hroznové víno, švestky, jablka, blumy a hrušky. A na co se můžeme těšit? V nabídce jsou jahody, maliny, ananas, banány, mandarinky, pomeranče, švestky, hrachové lusky, ředkvičky, rajčata, okurky... Součástí projektu

je také osvětová činnost, kdy škola získává letáky s jednotlivými druhy ovoce a zeleniny. Letáčky obsahují latinský název, popis daného druhu ovoce nebo zeleniny a léčivé účinky. K dodávkám jsou přiloženy i reklamní materiály a naučné dárky pro děti: anglické pexeso, rozvrhy, kalendáře a záložky. Firma pořádá také výtvarnou a básnickou soutěž. Více informací naleznete na www.ovocentrum.cz.

Co na to říkají děti?

„Je to užitečná věc. Nejlepší je, když paní učitelka zavolá – do řady – a my už víme, že bude ovoce. Zatím mi nejvíce chutnala bluma.“ (Dája K.)

„Líbí se mi to a byl bych rád, kdybychom ovoce dostávali dál. Dostali jsme už jablko, hrušku, hroznové víno a všechno mi chutnalo. Nejvíce mi chutnala hruška.“ (David S.)

„Je to skvělý nápad! Mně to zatím moc chutná. A také tím pomáhají dětem. Přála bych si, aby nám takové dobroty posílali celý školní rok.“ (Týna K.)

„Je to dobře. Vždycky máme ovoce čerstvé a šťavnaté. Já bych chtěl ochutnat i zeleninu. A klidně i častěji.“ (Jirka N.)

„Myslím, že je to dobře, když děti dostávají vitamíny. Jsem s tím spokojená. Je to taková hezká změna, prostě něco nového.“ (Kája K.)

Poděkování panu Kinčlovi

Žáci 3. ročníku spolu s paní učitelkou Zuzanou Kaskovou děkují touto cestou tatínkovi naší spolužačky, panu Kinčlovi, za sponzorský dar – zhotovení dřevěného regálu do třídy.

RECEPTY

Silvestrovské dobroty

Bliží se nám poslední den v roce a s ním spojené oslavy s chlebičky a něčím dobrým k vínu či pivu. Zkusme místo chipsů upéct slané sušenky nebo překvapit návštěvu novou pomazánkou!

Slané sušenky

150g hladké mouky, 100g tvrdého sýra, 1 lžičce strouhaných mandlí, 100g másla, 1 vejce, sůl, pepř, trošku papriky, 1 lžičce bílého vína, 1 vejce na potření, na posypání např. mák, drcený kmín, slunečnicové semínko, strouhaný sýr apod.

Ze všech přísad vypracujeme těsto, necháme asi 1 hodinu odpočinout v igelitu a poté jej vyválíme (nejlépe stále ještě v igelitu). Vykrajujeme různé tvary, potom je potřeme rozšlehaným vejcem a posypeme čímkoli, na co máme chuť. Pečeme dozlatova ve vyhřáté troubě.

Jemná hermelínovo-česneková pomazánka

200g hermelínu, 100g ementálu (nebo Madeland, Primátor apod.), 4-5 stroužků česneku, 1 malá cibule, 100g majonézy, mléko nebo smetana na případné povolení, čerstvá nasekaná pažitka, pepř, sůl

Hermelín uložíme asi na půl hodiny do mrazáku, aby se lépe strouhal. Mezitím velmi drobně nakrájíme cibuli, utřeme česnek se solí a jemně nastrouháme ementál. Ztuhlý hermelín nahrubo nastrouháme a všechny suroviny promícháme s majonézou a opepříme, případně dosolíme. Podle potřeby povolíme mlékem nebo šlehačkou a nakonec vmícháme přiměřené množství pažitky. Podáváme na bagetě nebo toastovém chlebu, zdobíme nejlépe čerstvou zeleninou.

Pikantní pomazánka s vejci a nivou

200g nivy, 1 lučina nebo žervé, 3 vejce, 100g másla, 100ml zakysané smetany nebo smetanového jogurtu, podle chuti nakládané feferonky, špetka soli

Vejce uvaříme natvrdo, zchladíme, oloupejme a nastrouháme na jemném struhadle. Nivu rovněž jemně nastrouháme. Změklé máslo utřeme do pěny, vmícháme lučinu, nastrouhanou nivu a vejce. Přidáme zakysanou smetanu a vše ušleháme na hladký krém. Podle chuti přisolíme a vmícháme několik nadrobno posekaných feferonek. Mažeme na krajíčky chleba nebo plátky čerstvého pečiva, zdobíme snítkou petrželky nebo jakoukoli zeleninou. Místo feferonek můžeme ochutit pomazánku strouhaným křenem nebo hrubě mletým barevným pepřem.

Přeji vám, aby se vám nejen na Silvestra, ale i v celém příštím roce dařilo nejen v kuchyni, ale, a to hlavně, v životě. (JaN)

Děti se ocitly ve světě rošťáků při besedě s Petrou Braunovou

Setkání se spisovatelem bývá často tajným přáním snad všech čtenářů. Nám se tento sen splnil a zhmotnil v návštěvě paní spisovatelky Petry Braunové, která v rámci akce Týden knihoven zavítala do knihovny v Kopidlně a věnovala svůj drahocenný čas dětem z třetích, čtvrtých a pátých tříd.

V úvodu Petra Braunová prozradila, jak se vlastně dostala k psaní a jaké byly její začátky. Nesmírně zajímavé bylo i její vyprávění, jak se vlastně dětská kniha rodí a jak se dostane až ke čtenářům.

Děti zaujaly i „zákulisní“ informace o spolupráci paní spisovatelky s ilustrátory, o tom, že si ilustrátory vlastních knih nemůže sama vybírat, ale i perličky, jak mohou malířovy představy zpětně ovlivnit její postavy.

Poté autorka vtípně a s humorem představila některé své knížky. K vrcholným okamžikům patřilo, když přerušila vyprávění a začala číst. Posлуhači se rázem ocitli ve světě

všech těch rošťáků, obyčejných kluků a holek a mohli chvíli prožívat jejich dobrodružství.

O zájmu dětí svědčí i to, že po formálním závěru besedy se kolem spisovatelky spontánně vytvořil hlouček „budoucích spisovatelů“, jimž Petra Braunová ochotně odpovídala na dotazy, podepisovala památníčky, a dokonce se s nimi vyfotila.

Věříme, že takováto výjimečná hodina literatury byla pro mnohé podnětem, aby vstali od počítače a našli si čas na návštěvu knihovny.

Děkuji paní spisovatelce za milou a inspirativní návštěvu. *Romana Komárková*

Slovo autorky:

S velkou zvědavostí na jejich reakce jsem na dnešní besedě představila místním školákům knihu, která právě vyjela z tiskárny: Nela Malá, co nechtěla být malá. Kniha vyšla v nakladatelství Baset a děti z Kopidlny byly první, které si ji mohly prohlédnout. Moc mě potěšilo, že holky i kluci čtení z knihy poslouchali velmi pozorně a smáli se přesně tam, kde jsem s napětím očekávala. Psaní knih pro děti není vůbec snadná záležitost, protože malí čtenáři jsou do jisté věku velmi ostří kritici. Kniha o Neli není jednoduchá, a není pro úplně malé děti, jak by se mohlo, podle celostránkových velmi barevných ilustrací soudit. Příběh Nely, jejíž maminka neumí potlačit nezdravou obrovskou touhu mít z dcerky výjimečné dítě, ideálně modelku či herečku, je určený nejen holkám, které touží po slávě šoubyznysu, ale i klukům, kteří mají v krvi odvěkou potřebu ženy chránit.

Tomáš Cikrt: Pozor na špatné užívání léků

Správné, a především bezpečné užívání léků je velmi důležité téma, zároveň však také skrytý problém. Statistiky totiž hovoří jasně. Každým rokem musí být kvůli nežádoucím účinkům léků hospitalizováno na 40 tisíc lidí, 890 z nich zemře. To jsou vysoká čísla, která můžeme srovnávat s počtem úmrtí v důsledku dopravních nehod. O bezpečnosti dopravního provozu je veřejnost téměř denně informována v televizi a dalších médiích. Neustále jsme nabádáni k tomu, jak se máme správně chovat jako chodci, řidiči, cyklisté... Ale máme zoufale málo informací o tom, jak správně užívat léky!

Proto se Státní ústav pro kontrolu léčiv snaží veřejnost v této oblasti informovat a vzdělávat. Vydal knížku Příběhy léků, jejíž jsem autorem, a pořádá besedy zaměřené zejména na seniory, na nichž se podílím, a kam také – pokud je to možné – zveme místní lékárníky. Takových besed o lécích jsme už po celé republice absolvovali na padesát. Obvykle jde o přátelské setkání plné všetečných otázek. Někdy přijde 80, jindy 20 lidí, ale vždy setrváme delší čas, než bylo původně plánováno. Ne jinak tomu bylo u vás v Kopidlně, kde jsem se (přes ne příliš vysokou účast) potkal s velice příjemnými lidmi, s nimiž jsme vedli dišputaci nejen o lécích, ale i o širších souvislostech našeho zdraví. Byl jsem moc rád za setkání s novým kolegou, tentokrát panem PharmDr. Jaroslavem Holcem, díky kterému jsem se mohl seznámit s jeho nesmírně zajímavými postřehy z praxe lékárníka sloužícího pacientům v oné náročné, odpovědné, ale krásné práci „za tárou“.

Dovoluji si popřát všem návštěvníkům knihovny v Kopidlně více takových milých setkání, jaké jsem tam zažil já, a poděkovat pracovníkům knihovny za perfektní organizaci a vlídné přijetí.

Tomáš Cikrt

Kultura v roce 2015? Přinášíme přehled akcí

V únoru se bude v místní sokolovně Kopidlno konat tradiční Reprezenční ples města, který návštěvníky opět nezklame bohatou tombolou a skvělou hudbou.

Naši nejmenší se v měsíci březnu mohou těšit na Dětský maškarní bál plný zábavy a soutěží.

Svátky jara přivítáme v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno Velikonočním jarmarečkem a výstavou s velikonoční tematikou, pro děti se bude konat tradiční hledání velikonočních vajíček a pletení pomlázek, připomeneme si velikonoční zvyky a tradice, které se k těmto křesťanským svátkům vztahují.

V roce 2015 si připomeneme šedesáté výročí od ukončení 2. světové války. Naše město si výročí připomene pietním aktem a historickou ukázkou jedné z bitev, které se v této válce konaly. Na pozemek Autoklubu Kopidlno se sjede válečná technika z tohoto období a v podání Klubu Veteranen z Budčevse budete zataženi do válečných bojů.

Červen bude již tradičně patřit Kopidlenským slavnostem, které s ohledem na bezpečnost návštěvníků přemístíme na víceúčelové hřiště Kopidlno.

Bluegrass festival, který se v letošním roce po letech v Kopidlně konal jako Memoriál Honzy Macáka, byl nejen vzpomínkou na tohoto úžasného člověka a průkopníka bluegrassové hudby, ale také odstartoval znovuoživení těchto festivalů, díky kterým se naše město proslavilo po celé republice a také za hranicemi. Termín dalšího ročníku je stanoven na měsíc srpen a místem konání se stane opět víceúčelové hřiště.

V podzimních měsících vyrazíme na poznávací zájezd pro rodiny s dětmi a zasoutěžíme si při Drakiádě a pomalu nám opět začne klepat na dveře advent a s ním spojená výstava betlémů a víkendové programy pro všechny věkové kategorie.

Samozřejmě se během roku můžete těšit na různé kurzy, vernisáže, besedy, koncerty a jiné programy, které nás v průběhu roku čekají. Sledujte naše stránky, jak webové, tak facebook, kde stále aktualizujeme a informujeme o dění a chystaných akcích. Těšíme se na vaši hojnou účast. (rh)

**Kulturní a vzdělávací centrum
a Knihovna Kopidlno
přeji všem svým návštěvníkům
a čtenářům klidné prožití vánočních
svátků a do nového roku hodně zdra-
ví, úspěchů a splněných přání**

*Těšíme se na setkání
Renata Holubová a Romana Komárková*

Podzimní výlet do zábavního parku Tongo

V sobotu 8. 11. 2014 se konal podzimní zájezd pro rodiny s dětmi do zábavního parku Tongo v Hradci Králové. Hala plná atrakcí nabízela nezapomenutelné zážitky pro dospělé a děti, kteří si měli možnost zaskákat na trampolíně, svézt na skluzavkách, prolézt labyrintem přátelských ostrovů, vylézt na vulkán Krakatoa, nechat se uvěznit v útrobách obrovské nafukovací rybičky Nemo, zdolat útes nad mořem nebo zažít vlnobití. Spokojení byli zkrátka všichni účastníci zájezdu včetně dam, které měly možnost využít zdarma líčení od kosmetických poradkyň. Zábavní park Tongo je zároveň dobrým tipem na rodinný výlet v blízkosti se době vánočních prázdnin. Zkrátka dobrodružství, zábava, pohyb pod jednou střechou a za každého počasí pro všechny věkové kategorie... (rh)

Termíny plesů v Kopidlně

Letošní plesovou sezónu zahájí ples SDH Kopidlno 7. února 2015. K tanci a poslechu od 20.00 hodin v místní sokolovně Kopidlno zahraje kapela Servis Vokap. Chybět nebude bohatá tombola.

Dalším plesem bude tradiční „Reprezenční ples města Kopidlno“, který se uskuteční v sobotu 28. 2. 2015 od 20.00 hodin. H-Styl z Lomnice nad Popelkou se postará o hudební produkci, chybět nebude ani tradiční předtančení a samozřejmě jako každoročně bohatá tombola s půlnočním losováním o skvělé ceny. Předprodej vstupenek na městský ples bude zahájen počátkem února v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno.

Vrcholem Kopidlenské plesové sezóny se stane maturitní ples Zahradnické školy Kopidlno, který se již tradičně spojí s místní organizací včelařů Kopidlno a také tradičně zahraje Hudba Hradní stráže Praha. (rh)

Beseda v knihovně na téma Staň se knihovníkem

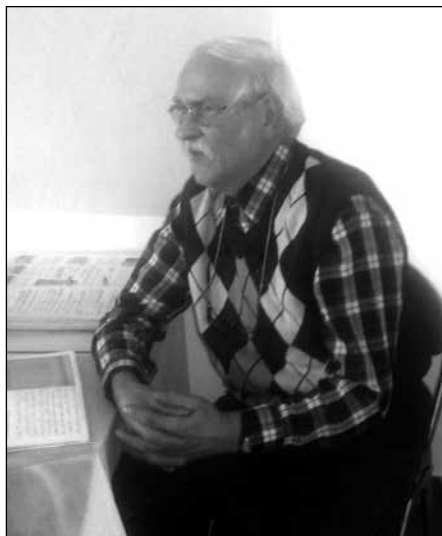

Dne 20. 11. 2014 navštívily děti z 2. oddělení školní družiny místní knihovnu. Pod vedením paní Romany Komárkové si děti mohly samy vyzkoušet práci knihovníka, co všechno musí knihovník udělat s novými knihami, než se dostanou přímo k samotným čtenářům. Děti si svoji knihu označily pořadovým číslem, orazítkovaly a zařadily ji do odpovídající skupiny. Asi nejtěžším krokem bylo pro všechny děti naučit se knihy řádně obalit, aby se nepoškodily. Někteří se ale nevzdávali. Odměnou za práci jim byla krásně obalená knížka a dobrý pocit z toho, že se naučili něco nového.

Hana Mlejnecká

Beseda o českých dějinách, vlastenectví a legionářích

Dne 21. 10. 2014 se v kopidlenském KVC uskutečnila pro žáky II. stupně místní základní školy beseda s Jiřím Plachým. Tématem tohoto setkání se staly české dějiny, vývoj českého národa k vlastenectví a úsilí o vznik našeho prvního samostatného státu, jenž byl založen dne 28. 10. 1918. Velký podíl na jeho vzniku měly rovněž československé legie.

Pan Jiří Plachý ze Slavhostic se tematikou československých dějin a legionářů zabývá již od roku 1967. Přítomné nejprve detailně seznámil s kořeny československé myšlenky v dávné české historii, například ve státě Přemyslovců, za husitství či v době národního obrození. Společná diskuze vyvrcholila obdobím první světové války, osudy československých legií a legionářů ve vztahu ke vznikající československé státnosti.

Na závěr si všichni zúčastnění mohli prohlédnout připravenou výstavku k jednotlivým tématům.

Na toto náročné téma besedy se žáci připravovali v předešlých hodinách dějepisu a mnozí zaslouží pochvalu za to, že při této příležitosti dokázali své znalosti uplatnit.

Ilona Pluhařová

Průzkum spokojenosti uživatelů knihovny

Od srpna do října jste měli možnost vyplnit dotazník „Průzkum spokojenosti uživatelů knihovny“ jak v elektronické, tak i v tištěné verzi. Zveřejňujeme jen pár vybraných otázek a odpovědí. Celou analýzu výsledků můžete zhlédnout v elektronické podobě na www.knihovnakopidlno.webk.cz a v tištěné podobě v knihovně Kopidlna.

Počet návštěv	Počet dokončených	Počet nedokončených	Pouze zobrazení	Celková úspěšnost vyplnění dotazníků
180	23	11	147	12,78%

	denně	1x týdně	1x za 14 dní	1x měsíčně	1x za čtvrt roku	1x za půl roku	méně často
Jak často navštěvujete prostory knihovny?	4	3	4	5	3	0	3
Jak často využíváte webovou stránku knihovny?	0	1	3	6	2	0	9

	Velmi spokojen	Spíše spokojen	Ani spokojen, ani nespokojen	Spíše nespokojen	Velmi nespokojen	Nevím, nemohu odpovědět
Jste spokojeni s dostupností knihovny?	16	5	0	0	0	1
Jak jste spokojeni s nabídkou fondu knihovny?	Beletrie 12 Naučná lit. 7 Časopisy 7 Elek. informační zdroje 4 Hudba a audio 4	3 6 4 6 2	5 4 4 2 3	0 4 1 0 0	0 0 1 0 1	2 1 4 9 11
Jak jste spokojeni s prostory knihovny?	Velikost knihovny 15 Kvalita prostor 15 Sociální zázemí 15 Technické vybavení 11	7 6 5 8	0 1 1 0	0 0 0 1	0 0 0 0	0 0 1 1
Jak jste spokojeni s následujícími službami knihovny?	Výpůjční služby 17 Kopírovací služby 10 Přístup k internetu 11 Meziknihovní služby 16 Kulturní a vzdělávací pořady 10	3 4 3 1 6	1 1 1 0 2	0 2 0 0 0	0 0 0 0 1	1 5 6 4 2

	Určitě souhlasím	Spíše souhlasím	Ani souhlasím, ani nesouhlasím	Spíše nesouhlasím	Určitě nesouhlasím	Nevím, nemohu odpovědět
Pracovníci knihovny jsou vstřícní	20	1	1	0	0	0
Pracovníci knihovny mají dostatečnou úroveň odborných znalostí, aby mohli odpovídat na vaše dotazy	17	3	0	1	0	0

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2014

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI

Knihovně Kopidlna

Při sbírkové preventivní akci Český den proti rakovině ve středu 14. května 2014 získali dobrovolníci organizace prodejem kytiček částku:

6.220,- Kč

Vybrané prostředky budou využity na dlouhodobé programy Ligy proti rakovině Praha – nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologicky nemocných, podporu výzkumu a přístrojové vybavenosti onkologických pracovišť.

www.lpr.cz
www.denprotirakovine.cz

DĚKUJEME !

Za pořadatele sbírky:

MUDr. Michaela Fridrichová

Za organizátora sbírky:

Mgr. Jana Kolářová

Drakiáda 2014: soutěžilo devatenáct draků

V sobotu 18. října se uskutečnila na Autoklubu v Kopidlně poslední akce Kulturní komise města Kopidlna – třetí ročník Drakiády. Zúčastnilo se na padesát dětí se svými rodiči, do soutěže bylo přihlášeno devatenáct draků a dráčeků. Počasí bylo přímo výstavní, svítilo nám sluníčko a bylo – na polovinu října – příjemné teplo, jen mohl trochu více foukat vítr. I přesto, že byl vítr slabší, ale nakonec všichni draci vzletli. Pro děti, které přišly bez draka, případně jim ho rodiče nepůjčili, zaujati pouštěním, byly připraveny tři soutěžní disciplíny. Děti za sladkou odměnu nosily na lžičce dračí vejce, házely kroužky nebo odemykaly dračí zámek (trefovaly se na metu velikým klíčem). Po celou dobu

konání akce bylo účastníkům k dispozici občerstvení, které zajistili členové Autoklubu. Na závěr akce byli vyhlášeni vítězové, kterým byly předány diplomy a plyšové draci.

V kategorii největší drak vyhrál obří rejnočí drak Ondry a Filipa Rozsypalových, nejmenšího dráčka si přinesl Toník Filip. Nejvytrvalejšího draka pouštěl Tadeáš Syříšť a diplom za draka sympatáka si odnesl Jirka Navrátil. Sladkou odměnu za doma vyrobené draky si odnesl Verča Strnadová a Lucka Kozelková. Úplně nakonec byla vyhlášena poslední soutěž o draka s nejdelším ocáskem – po měření z ní vyšel vítězný drak Tonička Zikmunda. (JaN)

BYLINKOVÁ ZAHŘÁDKA U MĚSTSKÉHO ÚŘADU Zatím posledním ze „zelených“ kroků kopidlenského městského úřadu bylo založení bylinkové zahrádky na dvorku za úřadem. Na dvou záhoncích máme nasázenou hlavně mátu a meduňku a těšíme se, až je budeme používat do džbánek vody z vodovodu, kterou podáváme návštěvám namísto vody z PET lahví a dosud jsme ji vylepšovali plátky citronu. Lenka Kropáčková

Pobočka České spořitelny v Kopidlně je tu opět pro vás

Vážení občané, pobočka České spořitelny v Kopidlně prošla v době od 26. 9. do 31. 10. 2014 modernizací především klientských prostor, kde stávající již neodpovídaly modernímu bankovníctví (vysoké přepážky, omezené možnosti sezení). Dalším důvodem bylo i zdokonalení bezpečnosti a zkrášlení vnější podoby pobočky. Za případné technické problémy v průběhu modernizace se vám omlouváme.

Modernizované prostory čekací zóny opět krásí ceněný obraz – portrét Františka Matěje Hilmaru, slavného rodáka z nedaleké Nové Paky a 35 let v Kopidlně působícího učitele, hudebníka a hudebního skladatele.

Pro naše klienty jsme připravili nejenom nový kabát, ale i spoustu podzimních akcí. Hupky dupky do spořitelny – naši novou půjčku, která vám vydělává. S námi si naspoříte 5% ze splátky, které zhodnotíme pěti procenty.

Pokud řešíte rekonstrukci svého bydlení, máme připravený výhodný úvěr od Buřinky. A nakonec myslíme i na to, jak zajistit budoucnost vašich dětí. Pomocí pravidelného investování a pojištění Flexi zajistíme nenačítání události, které se prolínají naším životem, a zároveň vám naspořené prostředky zhodnotíme velmi zajímavým úrokem.

Naším podzimním hitem je Program za důvěru, který odměňuje všechny klienty.

Myslíme i na stávající klienty, a proto snižujeme ceny za vedení účtů.

Přijďte se k nám podívat, kolegyně vám navrhnou řešení přímo na míru. Těší se na vás Petra Kavková Šidlová, Miroslava Kučerová a Miloslava Uzlová.

Přejeme vám příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů do roku 2015. Věříme, že se u nás ve spořitelně v Kopidlně budete cítit příjemně a budete spokojeni.

Bc. Lenka Bešťáková

Zleva M. Kučerová, P. Kavková Šidlová, M. Uzlová, Bc. L. Bešťáková.

Zprávy ze zahradnické školy

Středoškoláci hráli florbal v Kopidlně

V listopadu a prosinci hostila Střední škola zahradnická okresní turnaje středních škol ve florbalu chlapců a dívek. „Chlapecké týmy u nás bojovaly v okrskovém kole, děvčata se v naší hale utkala v kole okresním,“ říká Tomáš Hásek.

Žáci naší školy hráli v listopadu florbalový zápas. Sice prohrávali, ale snažili se dávat góly. Byly tam i jiné školy, například z Jičína Lepařovo gymnázium. Prohráli jsme nejen proto, že ostatní týmy byly lepší, ale také proto, že ostatní hrají florbal každý den, a naši jenom ve čtvrtek. Přestože zahradníci prohráli, zaslouží si pochvalu.

Pavel Svoboda (1. ročník, učební obor zahradnické práce)

Přijelo k nám divadlo

Sportovní hala se na dvě hodiny změnila v kulturní stánek. Herci královéhradeckého Divadélka pro školy seznámili netradiční formou zahradníky s divadelními žánry.

Nejvíce mě zaujal, nikoliv že by se mi líbil, Král Ubu. Nadchla mě paralela s diktátorským způsobem vládnutí, která seděla téměř přesně. Humorné zpracování ostatních her oživilo atmosféru a přátelský přístup herců brzy rozproudil zábavu. K hereckým výkonům nemám výhrad, protože sehrát tolik rolí pouze ve dvou lidech si zaslouží můj obdiv. Improvizace a humor mi prostě sedly.

*David Bouchal
(1. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Představení se mi líbilo. Skvělí herci, dobrá nálada i atmosféra. Bylo to živé, rychlé a zábavné. Bylo vidět, že si to herci užívali. Jediné, co mě zklamalo, byla ukázka z Krále Ubu.

*Benedikt Brodský
(1. ročník, studijní obor rybářství)*

Herci nám podali zábavnou formou ukázky z divadelních her. Bylo to určitě lepší než si na papír poznamenat jméno autora, jeho dílo a děj. Takhle nám toho zůstane v paměti více. Při vyslovení jména Shakespeare a jeho díla Othello mnohým z nás naskočí, že jsme ho viděli v tělocvičně.

*Eva Dousková
(2. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Líbilo se mi, že do představení dokázali zapojit i obecnost. Ve dvou dokázali ztvárnit více rolí a třeba i pro nás z nezajímavého děje udělali srandu, abychom to pochopili.

*Irena Lipská
(1. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Byli jsme v „divadle“ na vystoupení dvou herců „Divadlo nekouše“. Nejvíce se mi líbil Othello a nejméně Král Ubu kvůli absurditě a sprostým slovům. Výkon herců byl dobrý, i když si myslím, že to někdy až přeháněli, jen aby se publikum zasmálo.

*Gabriela Gyénová
(1. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Zahradníci připravili první příspěvky do internetového vysílání

Mladé zahradníky zasvětil v polovině listopadu do tajů vysílání Petr Holub z internetové televize RASTV.cz. Žáky studijních a učebních oborů koordinuje Eva Vaníčková ze zahradnické školy.

Stanice Kopidlna zahájila zkušební vysílání na webu RASTV.cz už na přelomu srpna a září. Fotografie a text vytvořili na městském úřadu, komentář namluvila Gabriela Jakoubková z Radia Kulišek a konečná podoba medailonku o městečku ležícím v jičínském okrese na hranici s okresem nymburským vznikla v internetové televizi RASTV. V září se program stanice začal rozšiřovat. Přibyla pozvánka na drákiádu, Kopidlenský kvítek a spot Střední školy zahradnické.

V listopadu se vydal do Kopidlna oblastní manažer RASTV.cz Petr Holub. „Pobočkám dětského Radia Kulišek, mezi které patří i zahradnická škola Kopidlna, jsme nabídli spolupráci s naším webovým portálem. Otevřeme jim stanice, kde dostanou možnost

vytvořit si vlastní program. Začneme fotografiemi, postupně se přidají videa a nic nebrání tomu, abychom divákům přiblížili v živém vysílání třeba vyhlášený Kopidlenský kvítek,“ říká zástupce internetové televize.

Eva Vaníčková a Jakub Svoboda, žák 1. ročníku nastavbového studia, zavedli Petra Holuba do pracoven a palmového skleníku, aby zde natočil záběry, které se staly základem reportáží ze zahradnické školy. „Vybrali jsme čtyři témata, která postupně zařadíme do vysílání. Nebude mezi nimi samozřejmě chybět ani ohlédnutí za uplynulým Kopidlenským kvítkem,“ přibližuje program Jakub Svoboda.

Týmy připravující reportáže pro RASTV.cz koordinuje Eva Vaníčková. „Pravidelně se budu se žáky scházet a témata doladíme tak, aby byla pro diváky zajímavá. Reportáže si můžete prohlédnout po kliknutí na ikonku obec, která se nachází na úvodní stránce stanice Kopidlna.“

Co nás čeká

- **14. ledna 2015**
Den otevřených dveří
- **7. února 2015**
Den otevřených dveří
- **10.–16. ledna 2015**
Lyžařský výcvik
- **13. března 2015**
Ples střední školy zahradnické

Zprávy ze zahradnické školy

Projekt Podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Královéhradeckém kraji

Když v lednu 2013 vyhlásilo MŠMT projekt podporující přírodovědné a technické vzdělávání, bylo nám hned jasné, že by byla škoda se tohoto projektu nezúčastnit. Vždyť obory, které se v zahradnické škole učí, jsou svojí podstatou typicky přírodovědné. Konečně tedy projekt určený pro nás. Nastudovali jsme podmínky projektu, sestavili projektovou žádost a uspěli jsme. A tak nás čekal dvouletý maraton aktivit, z nichž řada ještě v současné době probíhá.

V rámci projektu se nám podařilo přebudovat část skleníku na moderní stolovou úpravu pro pěstování hrnkových rostlin. Množárenské a pěstitelské stoly mají automatickou závlahu s přihnojováním a možností vytápění stolů. Dále byly dovybaveny odborné pracovní zahradnickým nářadím. Ve škole vznikla nová biolaboratoř s 15 stoly s mikroskopy a digitálním učitelským mikroskopem. Ve všech těchto prostorech probíhá již od druhého pololetí loňského školního roku výuka včetně odpolední zájmové činnosti.

Projekt nám také umožnil vyjždět se studenty do zajímavých zahradnických podniků, kde načerpali řadu praktických zkušeností a postřehů přímo od odborníků. Naši žáci navštívili botanickou zahradu v Praze i Liberci, zahrady Pražského hradu, park v Lednici na Moravě, Květnou zahradu v Kroměříži, zahradnické firmy Pomona Těšetice, ovocné sady ZD Dolany, šlechtitelskou stanicí ÚEB ve Strážovicích, firmu Starkl v Čáslavi, zemědělské muzeum na zámku Kačina a další. Z každé exkurze žáci zpracovali malý projekt. Podařilo se nám také uspořádat několik zajímavých přednášek

odborníků, z nichž některé se konaly ve škole, jiné přímo v „terénu“. V Markvarticích ve firmě Planta Naturalis se konala přednáška na téma Pěstování sadby trvalek. Dvakrát proběhla přednáška Natura 2000 s tématem ptačích oblastí, která se konala přímo na rybníku Zrcadlo a u Bučického mlýna. V rámci přednášky o gabionech jsme si jeden postavili přímo ve škole.

Projekt finančně pamatuje i na podporu zájmového vzdělávání žáků středních i základních škol. V rámci kroužku přírodovědného vzdělávání se žáci střední školy zabývají zajímavými tématy svého oboru – vinařství a vinohradnictví, množení dře-

vin, pěstování exotických rostlin, údržbou sadovnických výsadeb. Žáci základní školy v Kopidlně zase trochu nahlédli do kuchyně zahradníků. Poznávali rostliny, řízkovali a přesazovali, ale také vytvářeli výrobky z přírodnin nebo vyrazili do přírody na orchideje. Pro žáky základních škol připravili učitelé a středoškoláci přírodovědné dílny, kterých se v loňském roce zúčastnilo okolo 100 žáků ZŠ.

Dostalo se i na pedagogy. Projekt podporuje vzájemné setkávání učitelů základních a středních škol. Vyrazili jsme společně do Děčína, kde jsme připravili zajímavý program na děčínském zámku, v zoo nebo v CHKO Česko-labské pískovce. Největší devízou těchto setkání je ale vždy vzájemné vyměňování zkušeností mezi pedagogy, a to nejen z přírodovědného vzdělávání.

V letošním školním roce už probíhá projekt druhým rokem a my se pomalu chystáme na jeho ukončení. Některé aktivity máme ještě před sebou, ale řadu věcí již můžeme průběžně hodnotit. Co projekt škole přinesl. Co přinesl pedagogům, co přinesl našim žákům nebo žákům základních škol z okolí. Odpovědi prozradíme až po ukončení projektu, ale jedno je už jasné. Podpora přírodovědného vzdělávání ze strany MŠMT nekončí. Zkušenosti z tohoto projektu máme. Takže pokud se bude pokračovat, jdeme zase do toho.

*Ludmila Šulcová, pedagogická zástupkyně
Střední školy zahradnické Kopidlna*

Zprávy ze zahradnické školy

Zlato a stříbro vybojovali na Kopidlenském kvítku domácí

Pro žáky středních zahradnických škol je každoročně druhý říjnový týden spojen s mezinárodní soutěží v zahradnických dovednostech. Všechny účastníky i hosty akce tentokrát přivítala nová oficiální znělka, již se stala píseň Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře Zalévám květiny.

Soutěž se poprvé stala Mistrovstvím České republiky a ověřovala dovednosti

napříč celým zahradnickým oborem. Žáci musí ovládat řízkování, výsadbu rostlin, poznávání rostlinného materiálu, aranžování a roubování. V rámci soutěžního úkolu č. 5 si soutěžící měli poradit s překvapením. Podle informací, které na místě obdrželi, museli za 90 minut uvázat kytici. Hodnotící komise složená z profesionálních odborníků a z řad odborných učitelů účastnících se škol po-

suzovala volbu materiálu, kombinaci barev, technické zpracování a nápaditost. „21. ročník Kopidlenského kvítku byl pro naši školu velmi úspěšný. V kategorii jednotlivců si zlato odnesl Tomáš Hakl, zásluhou Terezy Míčové „doma“ zůstalo i stříbro a zvítězili jsme i mezi družstvy,“ říká ředitelka Střední školy zahradnické Kopidlna Lenka Nosková.

Zlatá olympionička závodila v kopidlenském parku

Běh 17. listopadu patří k zahradnické škole už více než čtyři desetiletí. Na startovní čáře se postavili i závodníci, které vidáme na vrcholných sportovních akcích. Olympijská vítězka ze Soči ve snowboard-

crossu Eva Samková závodila v roce 2004 v kategorii nejmladších žákyň, kde obsadila druhé místo. V kopidlenském parku zdolávali tratě i další čeští reprezentanti – Karolína Erbanová, Karolína Grohová, Da-

niel Máka, Michal Krčmář a Blanka Paulů. V mužské kategorii odstartoval v roce 2002 etiopský běžec Serbesa Mulugeta, který hájil barvy UK Praha. Později zvítězil při mistrovství České republiky v maratonu.

Zprávy ze zahradnické školy

Hra o jablko

Kopidlenská zahradnická škola navštívila při odborné exkurzi zemědělské družstvo Dolany – jeden z největších ovocnářských podniků v Česku i Evropě. Nejvýznamnějšími pěstovanými druhy ovoce jsou jablka, hrušky a višně.

Nejvíce mě zaujalo pěstování jablek. Sázejí je do panenské půdy. Po opylení v období zrání plodů nad stromy roztahují protikrokovou síť a před sklizní je opět sbalují.

Tereza Pěčová
(3. ročník, učební obor zahradník)

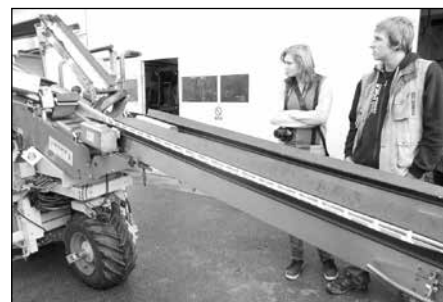
Jablka se po otržení uloží do velkých beden a odvezou se do podniku. Tam se bedny ponoří do slané lázně. Plody vyplavou nahoru a putují k pracovníkům, kteří odstraňují nevyhovující jablka – poškozená, deformovaná, se strupy apod.

Ondřej Česák
(3. ročník, učební obor zahradník)

Standardní jablka pokračují do třídičky, která je rozděluje podle barvy a velikosti do jakostních stupňů a podle požadavků trhu na balení – např. do jednovrstevných proložek, polyetylenových sáčků nebo na polystyrenové tácky.

Lucie Částková
(3. ročník, učební obor zahradník)

Hra o jablko končí expedicí.

Zprávy z domova
mládeže

Každý rok zdobíme velký vánoční strom v zámecké jídelně. Dvoumetrový smrk letos rozzářily vánoční hvězdy, skleněné a slaměné ozdoby a barevné řetězy. Pod nazdobeným smrkem nechyběly ani dárky. S našimi kuchařkami jsme si zazpívali koledy.

V čase adventním pravidelně navštívíme dětské centrum ve Dvoře Králové nad Labem. Malým kamarádům vezmeme vánoční dárky. Balíčky od našich kuchařek, hračky, adventní věnce a svíčky na sváteční stůl. S dětmi celé odpoledne hrajeme hry a čteme jim pohádky.

Text a foto žáci a vychovatelé domova mládeže

Rubriku připravila Jana Tauchmanová

Válečné vzpomínky Josefa Straky – Drahoraz před 100 lety

Vzniku Československé republiky v roce 1918 předcházela čtyřletý válečný konflikt, který postupně ovládl celý svět. Mnozí pamětníci popisovali aktuální válečné dění v kronikách nebo v soukromých záznamech, denících a podobně. Také drahorazský učitel Josef Straka věnoval 1. světové válce několik stránek svých zápisků. Nechme nyní promluvit jeho osobní vzpomínky o životě obyvatel před 100 lety za války nejen v Drahorazi:

„Dne 26. července 1914 vypisána rakouskou vládou všeobecná mobilisace vojska, poněvadž byla vypověděna Srbsku válka. Toho dne časně zrána překvapeno bylo občanstvo černožlutými plakáty, jež četlo s netajenou nevolí. Válka se Srbskem byla počátkem hrozné války světové, ve které zvláště Němci vynalézali nové smrtící nástroje a otravnými plyny činili nepříteli neškodným, prohřešující se tak proti všemu civilisovanému lidství. Němci vyhlazovali celé vesnice i města na rozlehlých územích svých domnělých nepřátel, nešetříce ani uměleckých památek, jež nám věky dochovaly (např. chrám v Remeši).

Císař německý Vilém II. ve své nadutosti domníval se, že ovládne celý svět. Brzy však byly centrální mocnosti Německo a Rakousko sevíeny vojskem států Velké dohody, takže zásobování z ciziny bylo tím znemožněno. A tu nastal všude nedostatek všech potřebných věcí, zvláště potravin. Ceny zboží stoupaly, ale cena peněz klesala. Potraviny byly pak v nedostatku prodávány jen na lístky, jímž dáváno jméno dle toho, co bylo možno za ně obdržeti. Lístky na chléb dostaly jméno chlebenky, jiné byly nazvány cukřenky, nebo moučenky, a nescházelo ani čtveráků, kteří našli jméno lístkům na housky, říkající jim housenky.

Bylo těžko žít na venkově, ale mnohem hůře bylo v městech. Tam již od půlnoci

Císař Vilém II. Pruský a jeho první manželka Augusta. Zdroj: Wikipedia.org

čekali lidé před pekařskými krámy v řadách na chléb, ač pekaři otvírali až o sedmé. Řádám čekajících říkalo se „fronty“. Na mnoho čekatelů se nedostalo, neboť žadatelů bylo více než chlebě. A mouka, které se lidem nedostalo v množství žádoucím, byla mleta ze všeho jen z obilí ne. Jednou byla rozprodávána mouka, z níž upečený chléb podobal se blátu a nebylo ho možno pozřít. Lid na venkově byl v tom přece lépe, poněvadž pečivo měl ze své mouky, máslo, mléko, vejce a popřípadě i maso ze svého hospodářství. Měšťákům nezbyvalo, než aby s ranečky (tzv. baťohy) na zádech chodili po vsích s penězi v ruce žebrať o potraviny dům od domu. V ten čas vyskytli se mnozí nesvědomití lidé, kteří z lidské bídě těžili a prodávali např. 1 q (metrický cent) obilí za 1000 Korun, ač maximální cena byla přinejmenším 5x (pětkrát) nižší. Později už ani tito (ve válce nazvaní „keťasové“) nechtěli prodávat za peníze, a tak ubožáci, kteří musili hlad ukojit, kupovali za poslední kus svého šatstva nebo prádla. Ale i v látkách na obleky a prádlo byla dražota náramná. Pisatel těchto řádků koupil v r. 1917 látku na šaty, utkanou z vláken kopřivových, za 150 Kč (1 m) a jeden pár bot za 399 Korun.

Aby města mohla být aspoň z části zásobována potravinami, nařídila rakouská vláda nucené odebírání obilnin rolníkům, tak zvané „requisice“. Později měla vláda rakouská i německá tíživý nedostatek prostředků k vedení války. I vypisány byly tzv. „válečné půjčky“, na něž přispívatí byl nucen, u koho byl očekáván sebemenší obnos peněz. A tak vlastně byli rodiče nuceni dávat peníze na vraždění vlastních synů. Může-li být zvrácenějšího požadavku?!!!!!!

Bohyně Spravedlnosti, již hosen neprůhledný šlojíř přes oči, konečně i jím prohlédla a pak nastal den odplaty! Císařské a královské koruny do bláta rozmetány, jich nositelé do ciziny vypovězeni a na troskách starého Rakouska rozkvetl 28. října 1918 čarokrásný květ, naše milá, mladá republika Československá! Vyjmenovati všechny ty bojovníky, kteří obětovali se cele, aby svět přesvědčili, že my Čechové nemůžeme žít v otěžích Rakouského státu, na to by nestačila celá tato kniha. A tak musíme se spokojit jen sdělením, že byl to hlavně universitní profesor Tomáš G. Masaryk, profesor Eduard Beneš a hvězdář Milan Štefaník, kteří se svými neohroženými druhy a se statečnými legionáři hrdinně přesvědčovali svět o nutnosti zřízení samostatné republiky Československé.“

připravila Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi

Vzpomínky Josefa Straky jsou přepsány z knihy obecních počtů, fol. 14–16, uložené v SOkA Jičín ve fondu Archiv obce Drahoraz.

FEJETON

Nenechte si ukrást sny

Nedávno jsem se dozvěděla divnou věc – ve vstupní chodbě městského úřadu byly vystavené obrázky dětí ze základní a mateřské školy, po pár dnech je ale kdosi odnesl, aniž by si toho někdo všiml, i s kolyčky na prádlo, kterými byly připevněné k nataženým provázkům. V dnešní době mě už – bohužel – ani nezarazí, když někdo „přemístí“ měděné okapy a podobné zpeněžitelné věci, na jaře dokonce nějaký podnikavec známému pomohl uklidit část uhlí před domu (samosebou že do svého sklepa), tu a tam někde chybí poklop od kanálu a podobně. Je to smutné a trestuhodné, ale obvyklé. Zmizení dětských obrázků mě ale dost zarazilo – k čemu komu jsou? Chtěl si někdo vyzdobit obývací? Nebo že by byly motivem ony plastové kolyčky? Či to byla jen pouhá klukovina a zlomyslnost?

Přemístit, zašantročit, odnést, nechat zmizet či ukrást se dá kdekoli (všimli jste si, kolika výrazy se dá taková krádež vyjádřit?). Mizí rostliny ze zámečského parku i z náměstí, před samoobsluhou i restauracemi se „vypaňují“ kola, ztrácí se ovoce i zelenina ze zahrádek – známým takhle zmizela celá třetina úrody brambor. Lukrativnější zeleninu jako třeba česnek se už dnes nevyplatí pěstovat, pokud si k tomu člověk nepořídí pořádně ostrého pitbula. Zanedlouho budou Vánoce a lesníci zase budou nuceni mrzačit krásné borovičky a smrčky jen proto, aby se nikomu nehodily domů jako vánoční stromky.

Jen by mě zajímalo, jestli někteří spoluobčané kradou z hladu, z potřeby, ze zlomyslnosti, ze zvyku, ze sportu, nebo jestli je tam od každého kousek.

Je smutné, když někomu ukradnou majetek, horší ale je nechat si ukrást své vzpomínky a sny. Dodnes si pamatuji to zoufalství, když mi spolužačka ve první třídě „ukradla“ Ježíška! Nebo pocit ztráty, který jsem cítila, když jsem po letech přijela na místo, kde jsem jako dítě trávila s maminkou a bráškou prázdniny, a namísto horské bystřiny jsem našla ošklivé vybetonované koryto potoka. Bylo to pro mne mnohem horší, než když mi nějaký chmaták o mnoho let později vytáhl v pražském metru z kabelky peněženku.

Ukradené kolo nebo očesaná jablona se dají oželeť, nenechte si ale nikdy od nikoho ukrást své sny! Já sním o tom, že třeba jednou zmizí lidská lhostejnost a závist a lidé si budou moci navzájem věřit – a i když se to zdá těžko splnitelné, tenhle sen si vzít nenechám.

Jarmila Nováková

Tóra a Talmud. Osud kopidlenské Tóry

Chladný a temný jičínský večer přinesl dne 21. 10. 2014 nečekanou záři nevěděního poznání. Občanské hnutí Baševi uspořádalo ve svém sídle v Židovské ulici přednášku Mgr. Terezie Dubinové, Ph.D., pod názvem „Tóra a Talmud. Osud kopidlenské Tóry“.

Pojmem Tóra označuje židovské náboženství hebrejskou bibli, totéž označení se vztahuje rovněž na posvátné svitky, na nichž je text Tóry odedávna ručně zaznamenáván, a to v hebrejském jazyce.

Posvátné svitky jsou vytvářeny splením papýru či pergamentu, nejčastěji v délce 3–7 m. Tento pruh se navíjí na dvě dřevěné tyče s držadly, které se nazývají stromy života. Vlastní text Tóry smí na takto připravený materiál psát pouze profesionální písař zvaný „sofer“. Laického pozorovatele uchvátí až neuvěřitelná dokonalost písařského umění, písmo bychom mohli na první pohled pokládat za tištěné. Při vytváření písma Tóry nesmí písař škrkat, v případě potřeby je nutné chybné písmeno vyříznout, pergamen či papýrus podlepit a napsat znovu. Tyto opravy však naše nezkušené oko sotva postřehne. Zaujme nás taktéž skutečnost, že krajní písmena sofer přizpůsobuje tak, aby tvořila naprosto rovný okraj mezi jednotlivými předěly v písmu.

Připravený text hebrejské bible je následně ovinut povijanem neboli vyšívanou pokrývkou zhotovenou z pleny obřadu, tzv. obřizky. Někdy bývá Tóra navíc zahalena tzv. pláštíkem, zdobenou látkou věnovanou nějakým dárcem. Takto opatřené svitky se následně uchovávají ve svatě skříni příslušné synagogy.

V případě potřeby se svitky Tóry vyjmou a předčítají se během židovské náboženské bohoslužby. Číst smí většinou pouze muži,

musí být zároveň k tomuto úkolu dobře vyškoleni. Co všechno čeká čtenáře, aby zvládl plynulé čtení a mohl předčítat posvátnou Tóru? Židovští chlapi se učí číst hebrejsky již od tří let, samotného předčítání přímo z posvátného svitku se však smejí účastnit společně s ostatními muži, kromě vlastní bohoslužby, až ve třinácti letech. Zvládnout hebrejský jazyk Tóry není jednoduché také proto, že tento text neobsahuje samohlásky. Ty se v hebrejštině ujaly až po tzv. uzavření textu Tóry (nastalo v 1. st. n. l.) a nikdy do ní již nebyly dopsány. Čtenář si tak musí samohlásky textu domýšlet, což vyžaduje značnou znalost textu od zkušenějších předchůdců i určitý tvůrčí přístup a odhad podle kontextu.

Rovněž způsob čtení Tóry se značně liší od našeho čtení knih. Několik kilogramů vážící posvátný svitek leží v ohrádce zvané „bima“, a jelikož se čte odleva doprava, na pravém držadle se odmotává a po přečtení se znovu roluje na levé držadlo. Čtenář se orientuje v textu ukazovátkem s vyřezávaným motivem lidské ruky, jež je nazýváno „jadic“. Konec přečteného textu se pro následující čtení označí kovovou svorkou, svitek je opět obalen povijanem, případně pláštíkem, a znovu se uloží v synagoze.

Jak souvisí výše zmiňovaná židovská Tóra s dějinami Kopidlna? Koncem 90. let 20. století došlo ke zrušení muzea v Kopidlně, následně přešly jeho exponáty do opatrování dnešního Regionálního muzea a galerie v Jičíně. Mezi těmito kopidlenskými písemnostmi se nacházel rovněž vzácný svitek židovské Tóry, jehož historie je velmi pohnutá.

Tato tzv. „kopidlenská Tóra“ pochází z rodiny Lustigových z Kopidlna, spolehlivě je znám Hynek Lustig, obchodník z Kopidlna

(1852–1922), a jeho manželka Bedřiška Lustigová, rozená Engelmanová (1854–1920). Ve svém domě, jenž se nacházel v dnešní kopidlenské Jičínské ulici na pozemku po nedávno zbořených domech (vedle budovy dnešního kina) založili Lustigovi improvizovanou synagogu, kde se konaly židovské bohoslužby. Podle zvyklostí zřejmě v případech, kdy se sešlo k obřadu více než deset věřících.

Potomci rodu Lustigů později nevydali posvátný svitek do tzv. „svozu“, při němž byli Židé povinni odevzdat své náboženské relikvie. (Židovský majetek byl zabavován na základě zákonů o tzv. „arizaci“, vydaných německými nacistickými okupanty v souvislosti s počátkem II. světové války.) Příslušníci rodu Lustigů následně zahynuli v některém z koncentračních táborů a „kopidlenská Tóra“ se dalším řízením osudu ocitla v depozitáři zmíněného kopidlenského muzea.

Kopidlenská Tóra se dnes nachází ve vlastnictví města Kopidlna a musíme poukázat na její zcela nevyčíslitelnou hodnotu. Stala se jedinou připomínkou komunity Židů v Kopidlně a jako text náboženský dodnes skýtá aktuální myšlenky. Ještě než znovu zavíneme posvátný svitek, ponechme zavánout do našich dnů alespoň několik ze vzácných myšlenek. *Svět není stvořen pro vždy ... a netvoří ho jen Bůh, člověk je spolutvůrcem svého života ... Hospodin slyší dobře, není proto nutno opakovat svá přání dvakrát. ...*

Přejme si proto všichni navzájem, abychom byli spokojení tvůrci svého života, snažme se naslouchat svým blízkým, kteří nám byt jen jednou svezí svá přání či starosti. Pak snad objevíme i další poklady ze skrytých hloubek moudrosti, a to nejen „kopidlenská Tóra“...

Ilona Pluhařová

Život plný hudby

Hudební působení Vladimíra Drnce v Kopidlně

Hudbou Vladimír Drnc se žil od klukovských let. Již v osudném roce 1939 jako šestnáctiletý řídil skupinu osmi nadšených muzikantů, vystupujících v Pířlově hostinci.¹⁾

Šťastnou shodou okolností v témž roce nastoupil na zdejší školu odborný učitel Karel K. Chvalovský, vynikající hudebník s bohatou uměleckou praxí, který ihned začal rozvíjet rozsáhlou kulturní činnost. Založil početný pěvecký sbor a orchestr, Hudební a pěvecký spolek Hilmar i padesátičlenný žákovský orchestr. Pořádal koncerty, dirigoval, komponoval, uváděl dětské operety.

Vladimír Drnc se k němu nadšeně připojil a stal se jeho spolupracovníkem a přítelem.

Jejich spolupráce byla přerušena v lednu 1944, kdy byl K. K. Chvalovský přeložen do Mladé Boleslavi a Vl. Drnc nasazen na práce v Sudetech.

Po návratu do Kopidlna v únoru 1945 uspořádal Vl. Drnc koncert dětského orchestru a v dubnu další, při němž se hrál jeho pochod Pod praporem.²⁾

Po skončení války byl Vl. Drnc služebně přeložen do Ústí nad Labem a záhy nastoupil základní vojenskou službu. Teprve po jejím skončení v r. 1949 se mohl věnovat vytoužené činnosti dirigenta, skladatele a organizátora hudebního života v Kopidlně. Vše ovšem při náročném zaměstnání výpravčího ČSD.

Již v roce 1950 Vl. Drnc napsal a uvedl dětské operety Dvě zlatá zrnka a Malí hrdinové. V následujícím roce nastudoval a dirigoval Chvalovského dětskou operetu Čertův švagr. Kromě toho spolupracoval s ochotnickým divadelním souborem na provedení Piskáčkovy operety Děvče z předměstí a památné Tylovy Fidlavačky s hudbou F. Škroupa. Přitom již začal uvažovat o dalším a náročnějším úkolu. Rozhodl se, že s ochotníky nastuduje operu.

Nebyl to první takový počín. Již v roce 1924 provedl Smetanovu Prodanou nevěstu drahazaský řídící učitel a skladatel J. Straka. O rok později se v Kopidlně hrál Bendlův Starý ženich. Potom se dlouhou dobu nikdo o operu nepokusil.

Vl. Drnc zvolil komickou operu Viléma Blodka V studni. Snad proto, že šlo o dílo menšího rozsahu, které bylo pro amatérský

ansámbl snáze zvládnutelné. Působná hudba této opery byla rovněž přijatelná pro publikum.

Odvážný mladý dirigent začal na přípravě opery pilně pracovat. Po vypsání partů pro sólisty a sbor hledal představitele jednotlivých rolí. Jasným představitelem Janka měl být zkušený herec a zpěvák Josef Tuček. Pro roli Vojtěcha si Vl. Drnc vyhlédl spolehlivého Josefa Machka z Drahorazi. Úloha Veruny byla svěřena Martě Formanové. Největší obtíž byla s rolí Lidunky. Až po dlouhém nesnadném jednání se podařilo získat pro ni Zdenku Siegelovou.

Nastalo dlouhé a pracné období zkoušek. Zkoušelo se dvakrát až čtyřikrát v týdnu. Spolehlivou Drncovou oporou při tom byla bezmezně obětavá korepetitorka Libuše Vavřínová. Za jejího klavírního doprovodu konečně 11. února 1953 (v den dirigentových třicátých narozenin) zazněla celá opera. Neméně náročná byla práce s obsazením orchestru. Nakonec se podařilo získat dva-

cet osm kvalitních hráčů. Velkou část tvořili místní a přespolní učitelé, ale v orchestru zasedli i zdejší lékař, kopidlnský poštovní mistr, několik výborných hudebníků z Jičína a další.

Po dlouhé řadě zkoušek došlo konečně 4. dubna 1953 k předpremiéře a premiéře. V první části večera byla provedena jednoaktová hra F. X. Svobody Poupě (režisér A. Frýda). Po ní zazněly tóny Blodkovy opery. Předehra, jednotlivé scény, Východ měsíce, finále – vše probíhalo bezchybně. Obecenstvo odměnilo účinkující dlouhotrvajícím potleskem.

Opera byla několikrát opakována. Stala se i zlatým hřebem programu slavnostního otevření Hilmarova divadla v zámeckém parku. Při tomto představení vystoupila v roli Lidunky pěvkyně pražského Národního divadla Jaroslava Vymazalová, která se netajila svým obdivem, jak pečlivě byla opera ochotníky nastudována.

Povzbuzen úspěchem opery V studni pustil se Vl. Drnc do dalšího, ještě náročnějšího úkolu – nastudování Smetanovy opery Hubička.

Hubička je mistrovské dílo. Její vskutku básnická hudba posluchače uchvacuje a poskytuje jim hluboký zážitek. Je ovšem velmi náročná na provedení.

Vladimír Drnc si uvědomoval velikost úkolu. Ale důvěřoval si a spoléhal na nadšení a obětavost účinkujících. Především věřil v rozhodující pomoc korepetitorky paní Vavřínové.

Při obsazování rolí mohl bez rozpaků použít osvědčených zpěváků J. Tučka (otec Paloucký), J. Machka (Lukáš), M. Formanové (Martinka) a Z. Siegelové (Barče). I při volbě dalších měl šťastnou ruku. Roli Vendulky svěřil mladičké dceři paní Formanové – Naděždě, Tomše J. Runčíkovi, Matouše J. Kotlářovi a strážníka J. Dovolilovi. Všichni se osvědčili.

Práce na přípravě opery byla mimořádně obtížná. Desítky a desítky zkoušek sólistů, sboru a orchestru předcházely premiéře, která se konala 25. července 1954 v Hilmarově divadle. Byla úspěšná, právě tak jako představení Hubičky v přírodním divadle v Jičíně 14. srpna téhož roku.

pokračování ze strany 22

Po období naplněném vyčerpávající práci na dvou operách si VI. Drnec položil otázku, jak dál. Uvědomoval si, že pokračovat v dosavadní zátěži bylo pro ochotnický soubor trvale neudržitelné. Proto se rozhodl pro návrat k žánrům, které spíše odpovídaly možnostem souboru.

Jako přirozený se nabízel návrat k operetě, s níž už měli zdejší ochotníci zkušenosti.

Pokud šlo o volbu repertoáru, kopidlenští ochotníci nesahali po dílech mimořádně náročné vídeňské „velké operety“. Jim byl bližší typ operety, v níž se milostné zápletky přenášely ze salonů vyšší společnosti do prostředí měšťanských a venkovských vrstev. Vyhovovalo jim i to, že v ní převažovala činoherní složka.

Také Vladimír Drnec vsadil pro začátek na operetu tohoto typu. Nespokojil se však s čímkoli. Vybral si Perly panny Serafínky Rudolfa Piskáčka. Děj je ovšem typicky operetní. Zato po hudební stránce je tato opereta pokládána za vyvrcholení skladatelovy tvůrčí invence. Po jejím úspěchu byla uvedena Piskáčkova Slovácká princezka, která byla obecenstvem přijata ještě příznivěji a dočkala se čtrnácti repríz. S porozuměním se setkala i představení Chvalovského dětské operety Kouzelná píšťalka. Opereta Járy Beneše Na tý louce zelený potěšila diváky četnými komickými scénami i řadou líbivých písní, které se již v době svého vzniku staly hity.

I v oboru operety VI. Drnce lákal náročnější repertoár. Neváhal uvést dvě díla francouzských skladatelů Offenbachovského okruhu. Byly to opereta Roberta Planquetta Zvonky cornevillské a vtípem sršící Mam-

zelle Nitouche, jejímž autorem je Florimond Hervé. Drncův soubor se i těchto úkolů zhostil s úspěchem.

Kromě operet se VI. Drnec podílel na řadě inscenací her se zpěvy. S paní L. Vavřínovou nastudovali pěvecká a taneční čísla a VI. Drnec upravil a dirigoval scénickou hudbu.

Přední místo mezi těmito inscenacemi zaujímaly hry J. K. Tyla Strakonický dudák, Lesní panna, a zvláště Paní Marjánka, matka pluku. Z nové dramatické tvorby zaujala hra Marie Kubátové Jak přišla basa do nebe. Mezi mimořádné úspěchy v tomto oboru patřila hra Lily Hodačové Tak žil a hrál nám Kmocho, při níž herci a dva účinkující orchestry strhli obecenstvo ke spontánní spolupůlčasti. Kmochově osobnosti byla věnována též hra J. Turečka – Jizerského Muziky muziky. Soubor sehrál i několik dalších her a představení pro děti.

Výčet Drncovy činnosti by nebyl úplný, kdybychom nepřipomněli řadu koncertů vážné i populární hudby. Na nich byly uvedeny vokální i instrumentální skladby B. Smetany, A. Dvořáka, P. I. Čajkovského, V. Blodka, J. Straky, ale též F. Hilmar, K. K. Chvalovského, F. Kmocha i samotného VI. Drnce (např. píseň Šumavěnků rozmilá a další). Zážitek z vysoké úrovně pěveckých výkonů obohatoval výtečný kopidlenský houslista Václav Kořínek. Koncerty si získávaly oblibu i ocenění publika. I večery věnované zábavné hudbě měly příznivý ohlas.

V r. 1961 založil VI. Drnec taneční orchestr Expres 61, s nímž hrál na plesech, slavnostech, na večírcích zotavovny v Sedmihorkách, a dokonce i na zájezdech do tehdejší NDR. I při těchto příležitostech se dostaly na pořad Drncovy taneční skladby, polky Pojď holčičko, Muzikanti hrajte, Neříkej hošičku, Já to vím, já to znám, a tango Ještě než půjdeš spát.

VI. Drnec spolupracoval s oblíbenou skupinou Větráci, vedenou Jendou Macákem, a též se souborem Fr. Cardy.

Výraznou stránkou Drncova působení byla jeho práce se zpěváky, herci a hudebníky. Dovedl najít vhodné představitele pro jednotlivé úlohy. S účinkujícími vždy jednal přátelsky, dovedl svým milým způsobem povzbudit a také ocenit jejich výkony. Měl skupinu osvědčených sil, s nimiž pracoval dlouhodobě. K ní patřili N. Vaníčková (roz. Formanová), J. Tuček, J. Machek, J. Šíp, J. Dovolil, F. Jenčková, J. Rybová, Z. Siegelová, B. Haken... Postupně dával příležitost dalším. Z těch připomeňme alespoň A. Šípkovou, J. Turka, J. Svobodu, J. Pišla, J. Hakena, A. Špígllovou, VI. Hlouška, K. Svobodovou, M. Čurdu, V. a D. Čurdovy, M. a A. Němcovy, J. Koňáka, R. Patočku, L. Stezkovou, R. Kouta, H. Frýbovou, J. Škalouda, VI. Huka...³⁾ Měl slova uznání i pro spolehlivé sboristy, členy orchestru a další, kteří se na realizaci představení podíleli.

Tak rozsáhlou a náročnou činnost mohl VI. Drnec rozvíjet jen díky pomoci řady dalších činitelů a spolupracovníků, mezi nimiž patří čestné místo p. Josefu Janýrovi. Avšak iniciátorem, hybnou silou, vůdčím duchem bohatého hudebního života v našem městě byl Vladimír Drnec.

doc. Karel Štefek

Vladimír Drnec, * 11. 2. 1923 – † 6. 11. 1978

Poznámky:

1. VI. Drnec, Moje vzpomínky, I, II. Strojopis 43 s.; s. 1
2. Tamtéž, s. 6
3. Jména dalších uvedla paní N. Vaníčková v Kopidlenských listech z března r. 2010, s. 16 a 17

Životní zastavení v krajině kolem Rožďalovic a Kopidlna

Kamil Janiš vypráví o své životní cestě

Jsou místa, kterými během života pouze projdeme, někde se chvíli zastavíme a do jiných se znovu a rádi vracíme. Třeba jen ve vzpomínkách. Vyplývá to z článku, který nám poslal pan Kamil Janiš, který na konci 70. let působil jako učitel na Lindnerově ZŠ v Rožďalovicích. Jako výborný šachista pomáhal při výchově mladých šachistů nejen na své škole, i na ZDŠ v Kopidlně. Účastnil se zájezdů nadějných šachistů na turnaje po celé republice, podílel se na organizování dnes už legendárních Turnajů „špuntů“ pro nejmladší šachisty. Přečtěme si, jak se dál vyvíjela kariéra mladého učitele, skupinového vedoucího PO SSM, organizátora mimoškolních akcí na okrese Nymburk.

Naprostá většina jedinců, která se zamiluje do vzdělávání, vyráží po střední škole do světa, a tak si vůbec neuvědomuje, jak jej následující vysoká škola osloví a kam jej v podstatě i nasměruje. V mém případě tomu nebylo jinak. Po absolvování Střední všeobecně vzdělávací školy (SVVŠ) v Broumově, kde kromě jiných studoval B. Balbín, A. Jirásek a já, vedla má profesní cesta na Pedagogickou fakultu do Hradce Králové, která jako jediná tehdy umožňovala studovat moje dva nejoblíbenější obory a navíc pedagogiku a psychologii. V té době jsem měl velkou lásku, jako asi většina mladých – cestování. Tím bylo rozhodnuto pokračovat na pedagogickou fakultu a studovat zeměpis s matematikou. Tak jsem se vydal na dráhu učitele. Po státní závěrečné zkoušce, kdy si absolvent kantořiny myslí, že on a J. A. Komenský jsou si téměř rovni, pedagogickou dráhu na rok zbrzdila základní vojenská služba v jižních Čechách. Nakonec padlo rozhodnutí a volba prvního místa v Řetově, v malé spádové obci nedaleko Ústí nad Orlicí. První krásné a naivní pedagogické roky. Místo bylo zvoleno na základě nabídky pro mladou učitelkou dvojici. Brzy se ukázalo, že to, co nás na vysoké škole v Hradci Králové učili, bylo jenom sci-fi. Realita byla úplně někde jinde. Přesto se na první pedagogické pokusy nezapomíná a ani já jsem na ně nezapomněl, až do dnešních dní. Co jsem měl v sobě zakódované, byl nepochybně sen o rozličných experimentech ve výuce, hledání netradičních cest práce se žáky. Například pozorování souhvězdí. Dnes by to byl velký problém. Je tu otázka bezpečnosti, žáci z takových nočních vycházek chodili po vsi domů sami.

Ze zapadlé obce u hranic vedla moje další profesní cesta do kraje manželky, a to do Polabské nížiny. Konkrétně do Rožďalovic. Rozhodujícím momentem byl fakt, že právě zde se narodil nejen Melantrich z Aventina (1511–1580), ale také druhý nejvýznamnější

Autor článku Kamil Janiš dnes.

český pedagog, G. A. Lindner (1828–1887), který mne provázel často ještě v mém pozdějším věku. Konkrétně jsem jeho dílo často zpracovával jako seminární práci, v průběhu studia na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Přestěhování do Rožďalovic bylo navíc silně motivováno příbuzenskými vazbami. V okolí blízkého Kopidlna měla své příbuzné manželka a i ta krajina ji silně přitahovala. Rovina jako stůl, rybníky, lužní lesy. A nikde nekončící rovina, kde jen výjimečně bylo možné zarazit pohled o podhůří Krkonoš. Rožďalovice se staly doslova a do písmene mým odrazovým můstkem pro mé dále se rozvíjející aktivity. Ve škole jsem učil a probíral matematiku a zeměpis, ale z nutnosti na tak malé škole i chemii a fyziku. Předměty, kterým jsem nejen nerozuměl, ale bál jsem se cokoliv z chemikálií použít, neb jsem byl přesvědčen o tom, že vše může být jed.

Jak v Řetově, tak i v Rožďalovicích jsem „vyfasoval“, jako nejmladší pedagog v pedagogickém sboru, starost o pionýry. Svěřenou činností jsem se snažil naplňovat efektivně volný čas žáků, jak to jen šlo. Zvláště v Rožďalovicích to bylo velice jednoduché, neboť veškerá činnost žáků byla pod vedením tehdejšího ředitele tamní školy Oldřicha Suchoradského směřována do oblasti šachů, které jsem ostatně tehdy aktivně a zdatně sám hrál. V Rožďalovicích doslova a do písmene platilo, že kdo nehraje šachy, a to bez rozdílu pohlaví, ten jakoby ani nežil. Na zdejší škole jsem působil tři roky (1977–1980). Pak jsem přešel do mimoškolní sféry, a to na Dům pionýrů a mládeže v Nymburce. Celou dobu mne doprovázeli moji synové Roman a Martin, kteří později žili s matkou v Nymburce.

V Rožďalovicích se taktéž starší syn Roman aktivně zapojil do výcviku v šachové královské hře. Později, po odchodu z Rožďalovic, se mi narodil další syn, Kamil, který dnes jde v mých šlépějích a učí na Slezské univerzitě v Opavě.

Následovala Praha. Vzhledem k tomu, že jsem dále pokračoval ve studiu, bylo logické pokračovat na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze, obor pedagogika. Mezi tím jsem získal první titul, a to doktorát z pedagogiky. Nejednalo se o žádnou formální záležitost. To už jsem publikoval několik článků v renomovaných časopisech z oblasti zeměpisu. Na Karlově univerzitě jsem získal nejdříve doktorát z filozofie a následně obhájil kandidátskou práci a získal titul kandidát věd. Další cesta vedla zcela přirozeně přes mé pedagogické působení na střední škole, později na své původní alma mater, tzn. na Pedagogickou fakultu v Hradci Králové, konkrétně na katedře pedagogiky a psychologie. Po roce jsem byl pověřen vedením katedry a po obhájení habilitační práce (tematicky se práce vztahovala k sexuální výchově) jsem byl už jako docent pověřen i funkcí proděkana fakulty. Narozen ve znamení Ryb, které se vyznačují neustálým pohybem a bezproblémovým proplouváním životem, jsem pokračoval svojí cestou dále, a to přes Nymburk, Prahu až do Hradce Králové. Netrvalo dlouho a byl jsem osloven, zda bych na Slezské univerzitě v Opavě nemohl částečně učit. Následovalo založení nové fakulty, kde jsem se stal vedoucím Ústavu pedagogických a psychologických věd. Tuto funkci vykonávám dosud.

Přesto se často vracím zpátky, protože každý pobyt by měl zanechat v životě jedince své nesmazatelné místo. Šachy jsem hrál nejen v Rožďalovicích, ale i v Kopidlně a následně po odstěhování do Nymburka i tam a na různých místech v blízkém okolí. Hraní mne neopustilo ani v Hradci Králové, kde jsem vedl mnoho let šachový kroužek při Krajském domě dětí a mládeže. V současnosti hraji v Opavě šachový turnaj, který jsem již několikrát vyhrál. Ale základy a lásku k šachům jsem získával v počátcích své pedagogické dráhy – v Rožďalovicích. Nemá se to, ale musím veřejně přiznat, že mám poněkud více vstřícný přístup ke studentům, kteří mi při zkoušce sdělí, že pocházejí z Rožďalovic, Křince, Dymokur či z Kopidlna.

Vedle šachů jsem se celý život věnoval studiu sexuální výchovy, výchově k manželství a rodičovství a v neposlední řadě i historii erotiky a sexu. V těchto oblastech jsem zpracoval habilitační práci, napsal několik populárně naučných knih, článků, uskutečnil celou řadu osvětových přednášek.

doc. PhDr. PaedDr. Kamil Janiš, CSc.

K provedení Smetanovy opery *Prodaná nevěsta* u Únětic v roce 1924

V letošním březnovém čísle Kopidlenských listů v souvislosti s obcí Drahoraz bylo zmíněno, že před 140 lety se narodil Josef Jiří Straka, řídící učitel, skladatel a hudebník. Připomeňme si rovněž hudební akci, od jejíhož konání uplynulo 90 let. Z iniciativy výše jmenovaného byla ve dnech 19., 20. a 27. července, 3. a 10. srpna 1924 před obecním lesem u Únětic (při hořejším rybníku) provedena opera Bedřicha Smetany *Prodaná nevěsta*, a to v rámci oslav stého výročí narození jejího autora. Dle údajů uvedených v kronice Obecné školy v Drahorazích navštívilo pět představení odhadem deset tisíc lidí (někteří i opakovaně), z toho přibližně tisíc žáků v sobotu 19. července. V tento den se totiž konala generální zkouška pojatá jako produkce pro děti předškolního věku, žáky a učitele obecných i měšťanských škol z Jičína za symbolické vstupné 2 Kč za sedadlo, 1 Kč za místo k stání. Nemajetní žáci měli vstup zdarma. Dospělí platili za I. místo 10 Kč, II. místo 8 Kč, místo k stání 5 Kč. Vstupné v této výši bylo stanoveno rovněž pro následující tři představení, přičemž dětem mladším šesti let, byť i v doprovodu rodičů, byl již na akce přístup zapovězen. Z důvodu velkého zájmu veřejnosti a také, aby bylo umožněno i nejchudším vrstvám lidovým shlédnouti tuto perlu Smetanovy tvorby,² rozhodl se pořadatel operu uvést ještě v neděli 10. srpna za snížené vstupné (sedadlo 4 Kč, místo k stání 2 Kč). Vstupenky bylo možné zakoupit i v předprodeji u hostinského Josefa Pelce v Drahorazích čp. 14, u kopidlenského knihkupce Ferdinanda Barka, v Libáni u ob-

„Proč bychom se netěšili“ z 1. dějství.

(Státní okresní archiv Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. č. 433, inv. č. 7578)

chodníka Adolfa Arnoldyho či u jičínského kniháře Františka Znamínka. Obecenstvo bylo, vzhledem k velkému počtu, žádáno, aby chodilo jen po vykázaných cestách „k hledišti“ a přísně dbalo pokynů pořadatelů a tak samo hledělo udržeti žádoucí pořádek. A byly vydány i další pokyny: *Kdo neposlechne, bude sám zodpověden za nepříjemnosti, které tím vzniknou. Na jeviště a do orchestru není obecenstvu dovoleno vstoupiti vůbec (ani po před-*

*stavení). ... Vstávati ze sedadel a kouřiti při představení není dovoleno.*³ Začátek každého jednání byl oznámen dvojím výstřelem, přičemž po prvním si měli posluchači vyhledat svá místa, po druhém pak usednout a ztišit se. Jakmile zazněly fanfáry ze Smetanovy opery *Dalibor*, byl vyžadován *naprostý klid, aby účinkující nebyli ničím rušeni.*⁴

Soudobý zápis v kronice drahorazské školy⁵ rovněž poskytuje detailnější informace o účinkujících. Sólové party zpívali: Marie Adamcová, vdova po učiteli z Jičína (Mařenka), Jaroslav Líbal, člen opery Národního divadla moravskoslezského v Ostravě (Jeník), František Bareš, rolník z Drahoraz (Krušina), Marie Pásková, choť obchodníka z Kopidlna (Ludmila), JUDr. Ladislav Mach, advokát z Libáně (Mícha), Marie Zlatníková z Jičína (Háta), Josef Niedrle, rotmistr z Jičína (Vašek), Josef Straka ml. z Drahoraz, abiturient reálného gymnázia v Jilemnici (Kecal), Rudolf Heller, obchodník z Libáně (Principál komediantů), Anna Šnýrlová, úřednice důchodového úřadu v Kopidlně (Esmeralda), František Sůra z Libáně (Indián). Je zajímavé, že roli Kecala musel Josef Straka ml. nastudovat během deseti dnů, poté co oba zamýšlení představitelé Josef Nedošel, jehož jméno již figurovalo na plakátu, a p. Hudský postupně své účinkování odřekli. Anna Šnýrlová zase byla nucena v rámci své role zvládnout jízdu na koni. Po letech na to, již jako paní Nehy-

Za scénou.

(Státní okresní archiv Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. č. 433, inv. č. 7578)

pokračování ze strany 26

bová, vzpomínala: *Měla jsem přijet na jeviště na koni. Před produkcí na jedné zkoušce učila jsem se na něm sedět. Byl to koník p. Rejmana ze Pšovse, a poněvadž byl kůň na mne vysoký, musil mě vždy někdo na něj pomoci. Když jsem se tak jednou ve zkoušce na něm projížděla, hlouček studentů, kteří stáli opodál, z uličnictví na koně zamlaskali, koníček zvedl ocas, natáhl krk a dal se se mnou do běhu. Chytla jsem se ho kolem krku, ale po několika skocích mne setřásl se hřbetu a zatím, co jsem seděla dosti nepohodlně na zemi, milý koník uháněl přes pole a lesy rovnou domů do stáje, kde ho teprve chytli. Přes tuto příhodu jela jsem o produkci majestátně a nahléd beze strachu. Vyjeli jsme z lesa, v předu vlastní muzika (tloukli do bubnů, až se mi kůň plašil), za muzikou Esmeralda na koni a za mnou komediantský vůz s plachtou a cikánka (principálka) s umouřenými dětmi pod ní; celý průvod pak uzavíral hlouček povykujících dětí. Byl to skutečně pestrý průvod, který diváky opravdově rozesmál. Mě tajně v průvodu sledoval, nepoznán, pan Rejman, hospodář mého koníka. Když se koník začalo něco nelíbit, byl hned po ruce, aby ho rozumně přiměl k poslušnosti.⁶*

Sbor tvořilo asi 50 členů *Hudební a divadelní jednoty „Zvonař“* v Drahorazi, kopidlenského pěveckého sboru a libáňského *Zpěváckého spolku „Smetana“*. Orchester sestával ze 42 instrumentalistů, povětšinou učitelů obecných a měšťanských škol z širokého

okolí a středoškolských profesorů. Josef Jiří Straka hrál na harmonium. Choreografii vytvořil Josef Jenčík, baletní mistr z Prahy, který *Furianta* sólově tančil s Ludmilou Nejedlou a Zdeňkou Rubínovou, *Skočnou* pak se Zdeňkou Vondráčkovou. V baletní části *Finale* prvního dějství vystoupila skupina dvaceti dam (většinou z Kopidlna). Inspici měl na starosti Václav Fejfar, odborný učitel z Libáně. Operu dirigoval Emil Straka (bratr Josefa Jiřího), řídicí učitel školy v Židovicích.

Opomenout nelze ani informace o kostýmní, výtvarné a technické přípravě. Kroje zapůjčil František Petráněk z Kolína. Dekorace kreslili František Fejfar, drahorazský učitel, Antonín Vodsedalek, abiturient reálného gymnázia v Jilemnici, a Ing. Václav Kelbich. Dřevěné konstrukce kulís a pódia zhotovil truhlář Jan Adamec z Kopidlna. Nezbytné povelky nezištně zapůjčili rolníci z Drahorazi, Pševsi, Únětic, správa kopidlenského cukrovaru a velkostatku. Rovněž i obecní zastupitelstvo Únětic s *nevšední ochotou a ve všem pořadatele znamenitě podporovalo.*⁷ Pro úplnost dodejme, že zkoušky probíhaly od 15. 5. 1924 střídavě v Drahorazi, Kopidlně, Libáni⁸ a představení byla pořádána pod záštitou Okresní správní komise v Libáni a Okresního osvětového sboru v Libáni.

Na základě Strakovy konečné kalkulace činil celkový výtěžek ze vstupného 45.000 Kč, náklady dosáhly přibližně 40.000 Kč. Z čistého zisku 5.000 Kč Straka vrátil 2.000 Kč Okresnímu osvětovému sboru v Libáni a zbylých 3.000 Kč věnoval školám, dvěma sokolským

jednotám, dvěma skautským oddílům, sborům dobrovolných hasičů a libáňskému *Zpěváckému spolku „Smetana“*.⁹

Díky společnému úsilí, pílí a nadšení všech zúčastněných pod vedením Josefa Jiřího Straky byla všechna provedení *Smetanovy Prodané nevěsty* dle vlastních slov organizátora realizována s *kromobyčejným uměleckým úspěchem*,¹⁰ k čemuž ještě dodal: *Tím vyplnil se můj životní sen!*¹¹

Karel Chutný

Poznámky:

- 1 – Státní okresní archiv Jičín (dále jen SOKA Jičín), fond Základní škola Drahoraz, Pamětní kniha 1906–1927, kn. č. 335, inv. č. 335, s. 163.
- 2 – SOKA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. č. 437, inv. č. 7610.
- 3 – Tamtéž.
- 4 – Tamtéž.
- 5 – SOKA Jičín, fond Základní škola Drahoraz, Pamětní kniha 1906–1927, kn. č. 335, inv. č. 335, s. 160–161.
- 6 – LAMAČ, Jan. Vzpomínka na Jos. Straku a jeho „Prodanou nevěstu“ v přírodě. *Krakonoš*. 1938, roč. LVI, č. 21, s. 2.
- 7 – SOKA Jičín, fond Základní škola Drahoraz, Pamětní kniha 1906–1927, kn. č. 335, inv. č. 335, s. 162.
- 8 – SOKA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, Zápisníky 1924–1925, kart. č. 392, inv. č. 6642.
- 9 – LAMAČ, Jan. Strakové v Drahorazi – učitelé a hudebníci. *Sborník Musejního spolku v Jičíně*. Jičín: Musejní spolek, 1940, roč. VI, č. 1, s. 38.
- 10 – SOKA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. č. 31, inv. č. 117.
- 11 – Tamtéž.

Josef Jiří Straka (6. zprava stojící) spolu s některými účinkujícími.
(Státní okresní archiv Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. č. 433, inv. č. 7578)

Kopidno pohledem z Hradce Králové

Na co vzpomínají manželé Suchoradští po roce

Je tomu rok, co jsme se z Mlýnce přestěhovali do Hradce Králové. V našem životě to byla zásadní a velká změna, pro kterou jsme se dlouho a těžce rozhodovali. Přitom prostředí krajského města pro nás nebylo tak docela neznámé. Prvých 20 let svého života jsem tady žil, studoval a na vysoké škole v Hradci se poznal se svojí budoucí manželkou. Spíše jsme se báli rychlého přechodu z malé vesničky do „velkoměsta“. Zeť Petr nám tak trochu pro útěchu říkal: toho se nebojte, vždyť Hradec je jen o málo větší Kopidno. Několikrát jsem mu po přestěhování dal za pravdu, že tomu tak téměř je.

Co jsme přestěhování ztratili? Jistě krásnou přírodu, která obklopovala náš domek ve Mlýnci a jeho soukromí, se zahradou a naším malým hospodářstvím. Určitě také spoustu milých sousedů a lidí v širokém okolí. Na druhou stranu jsme získali pohodlí v novém bydlení, se vším komfortem, dobré zdravotní zabezpečení, možnosti kulturního využití a návrat k dávným přátelům a na místa, která jsme spojovali se svým mládím.

Vraťme se k nadpisu článku a povězme si, jak se jeví městečko Kopidno viděno pohledem z velkého krajského města. V čem se život obyčejného člověka v obou místech liší? Jaké má každé z míst výhody a nevýhody? Bylo pro nás stěhování z naší vesničky do města přínosem, nebo ztrátou? Otázky, na které jsme během roku hledali odpovědi, a na mnohé jsme ani za celý rok ještě odpověď nenašli.

Největší rozdíl vidíme v tom, že velké město má svoji lidskou anonymitu. Lidé se tu osobně neznají, ač se denně na ulici či ve svém domě nebo jeho okolí potkávají. Ale ani to neplatí absolutně. Každý den, při každé vycházce do města jsme potkávali někoho, kdo se k nám hlásil nebo nás poznával. Třeba moji dávní spolužáci, ale i náhodní návštěvníci Hradce z Jičína, Kopidlna, ale i z našeho Mlýnce. Vlastně souvisle, po celý rok jsme v našem bytečku přijímali ohlášené i neohlášené návštěvy, které nás s naším bývalým domovem živě spojovaly a informovaly o všem, co je tady nového. Navíc tu byla nabídka denní elektronické komunikace přes stránky města Kopidlna, Kopidlenských listů, facebook.

Nečekali jsme, že tolik mladých lidí, nějak spojených s Kopidlnem, v Hradci studuje, je tu zaměstnáno nebo tady i trvale žije. Potěšilo nás, jak se hrdě ke svému místu na okraji Českého ráje hlásí. Jmenujme konkrétně píředitelku Marii Fišerovou, p. doc. Karla Štefka. S oběma jsem se často scházel k posezení v literární kavárničce nové městské knihovny. Při vyslovení místa svého příchodu jsme často slyšeli jméno pana senátora Ing. Josefa Táborského, který v současnosti

Se spolužáky při výročí maturity na střeše školy, s typickým panoramatem města.

patří k celebritám krajského města a který nechybí na pozvánce na žádnou z událostí, které se v Hradci pořádají.

Nespornou výhodou našeho příchodu do Hradce byly až nečekané možnosti aktivní seberealizace. Byli jsme přizváni a brzy se stali i členy Místní organizace Svazu důchodců a účastnili se s nimi četných akcí, jako byly zájezdy, přednášky a slavnosti pořádané pro nejstarší generaci. Nechal jsem se přemluvit ke správě webových stránek organizace na internetu: www.psenior.webnode.cz. Spíše ze zvědavosti než z nutnosti jsem se přihlásil do kurzu pro seniory ve výuce PC na hradecských školách. Systém školení mi byl sympatický v tom, že nás vyučovali samotní žáci 9. tříd pořádajících škol. Oba jsme se zapsali na univerzitu 3. věku, organizovanou hradecskou univerzitou, kde absolvujeme přednášky a já se navíc účastním výuky práce s PC pro pokročilé. Před několika dny jsme se zúčastnili v sále Střelnice (kde jsem před 50 léty absolvoval své taneční a kde jsme měli svůj maturitní ples a také tam promovali na závěr studia na vysoké škole) koncertu zpěvačky Věry Špinarové. Ve Filharmonii viděli nádherný koncert z francouzských šansonů, v podání zpěvačky Radky Fišarové, v Aldisu jsme si užili koncert Čechomoru,

Cyklostezka po Hradečnici okolními lesy je oblíbeným místem odpočinku.

v tomto týdnu jsme měli velký zážitek z koncertu bratří Ebenů. Jako dopisovatele do tisku mne překvapila snadná a velmi plodná spolupráce s Hradeckým deníkem, kam stačilo jeden den poslat po internetu zprávičku s fotografií a ještě ten týden se objevila v novinách. Bavilo nás navštěvovat zajímavé vernisáže ve výstavní síni městské knihovny. Prožili jsme i intimnější události, jako byl sraz mé maturitní třídy po 50 letech, s prohlídkou nově rekonstruované budovy Gymnázia J. K. Tyla na labském nábřeží, nebo rodinnou oslavu kulatin švagra a jeho syna Čestmíra. Kupodivu nás zcela minuly různé festivalové show na bývalém letišti, s desetitisíci návštěvníků. Ač bydlíme u obou nádraží (vlakového i autobusového), nějaký zvýšený hluk či pohyb lidí jsme ani nezaznamenali. Zato jsem si užil hokejový „boom“ hradeckého mužstva Mountfieldu, postup fotbalistů Spartaku do extraligy a jejich současnou skomírající existenci v této soutěži.

Byli jsme 2x u voleb. Podivili jsme se, jak je i tak velké město o víkendech vyliďněné.

Jako milovník jízdy na kole jsem byl od začátku okouzlen hradeckými cyklostezkami. Nejznámější je ta podle Labe do Kuku. Celé jaro a léto jsem sledoval vznik té nejnovější, hradeckými lesy. Každé nedělní dopoledne si ji celou znovu projedu a sleduji, jak se kolem ní příroda neustále proměňuje, v současnosti od podzimní nálady k nástupu zimy. Čtyři tisícovky najetých kilometrů za rok mi dokazují, že jsem našel motivaci k pravidelnému pohybu, přestože jízda v hradeckých ulicích vyžaduje nepřetržité soustředění. A to nejen pro množství aut, ale i stovky kol a kolečkařů na kolečkových bruslích. Povrch ulic není ideální a patří k stinným stránkám pohybu po krajském městě.

Mám-li se v závěru vyjádřit k otázce, co nám přesun z Mlýnce do Hradce vzal a naopak dal, pak je třeba objektivně přiznat, že na obou stranách vah je rovnováha. Vzdali jsme se části našeho aktivního života a naopak jsme dostali novou šanci na jeho vzkříšení v nových podmínkách. Co nám však nikdy nikdo nemůže vzít, to jsou vzpomínky na Kopidno, jeho lidi, z nichž mnozí byli zároveň našimi žáky na místní škole, členy námi vedených zájmových útvarů, kterým jsme v Kopidlně věnovali mnoho svého volného času a hodně ze své životní energie. Jejich pozornost, např. při facebookových gratulacích k narozeninám, ukazuje, že to nebyla marná námaha a že i my rok po odchodu z Kopidlna jsme zůstali kusem své existence v tomto městě a blízké vesničce Mlýnci. Věříme, že to tak bude dál a že na sebe budeme dále vzpomínat.

*Oldřich Suchoradský
s manželkou Jaroslavou*

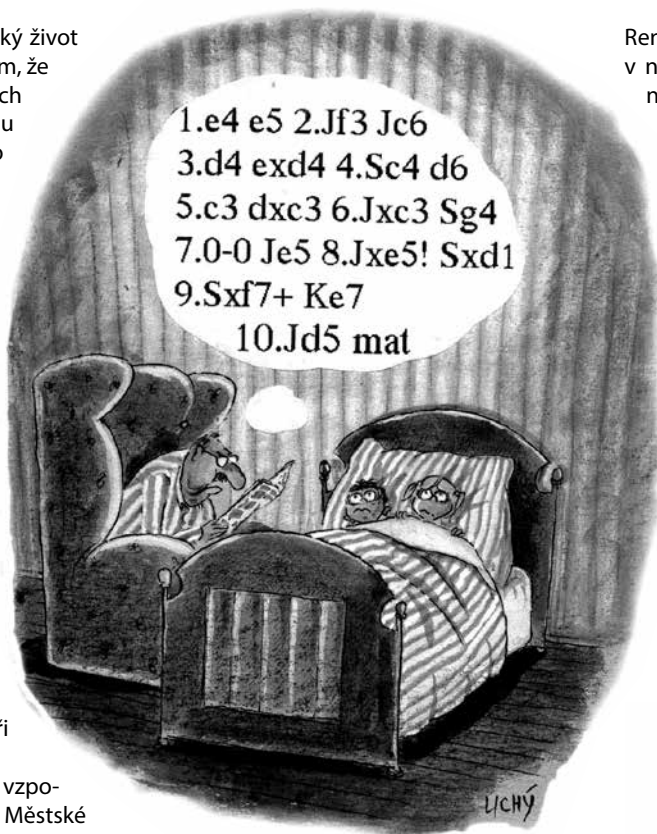
Můj kamarád kreslíř Luba Lichý

Moje tetička kdysi říkala, že lidský život je samé loučení. Já k tomu dodávám, že je zároveň místem návratů a nových setkání. Z vlastní zkušenosti mohou tento pohled dokumentovat. To když jsem se při vernisáži výstavy kreseb z mezinárodní soutěže karikaturistů HUMOREST po pauze dlouhé více než 50 let znovu sešel se svým spolužákem Lubomírem Lichým.

Poznali jsme se na osmiletce v Šimkové ulici v Hradci Králové, někdy v 6. třídě. Jeden čas jsme seděli dokonce ve společné školní lavici. Luba byl už tenkrát, na rozdíl ode mne, zručný kreslíř. Dodnes vidím obal jeho žákovské knížky, pomalovaný hlavami indiánů. Tenkrát frčel Vinnetou a Old Shatterhand. Oba nás spojoval zájem o šachy, které nás naučil pionýrský vedoucí Krček. Hráli jsme s Lubou šachy o přestávkách, po vyučování a někdy i při něm, pod lavicí.

Na to vše jsme se spolužákem vzpomínali v literární kavárně v nové Městské knihovně v Hradci Králové, v bývalém Vertexu. Připomenul se mi svými životními vzpomínkami. Narodil se na Slovensku, v Banské Bystrici. Jeho otec byl voják, takže se často stěhovali. Někdy ve 4. třídě se přestěhovali do Hradce a tehdy jsme navštěvovali

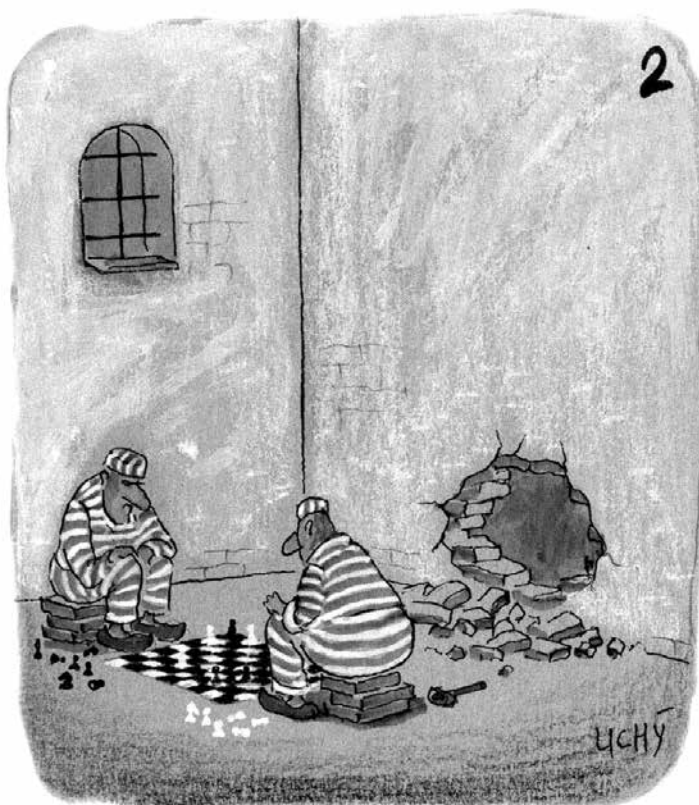
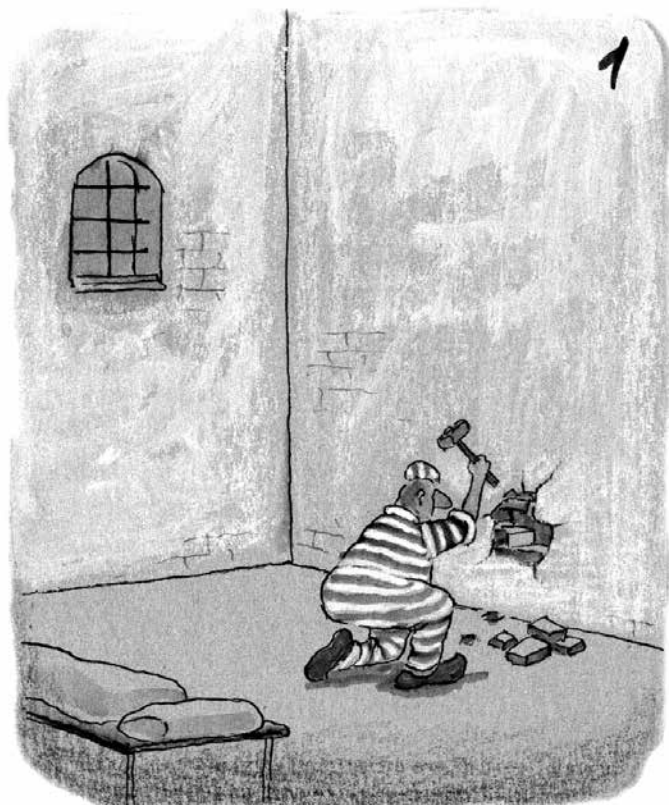
společnou školní třídu. Později vystudoval stavební průmyslovku. Zájem o kresbu měl v sobě od dětství. Ke karikatuře ho přivedl legendární hradecký karikaturista Vladimír

Renčín. Pod jeho vedením začal publikovat v novinách a časopisech, jako Zemědělské noviny, Deník a populární humoristický časopis Dikobraz. Svoji tvorbu často prezentoval na domácích i mezinárodních výstavách. Vydal několik autorových knih, ilustroval dalších více než 70 knižních titulů. V současnosti se věnuje volné tvorbě a tvorbě grafických návrhů na plakáty, kalendáře, reklamní materiály. Spolupracuje s několika nakladatelstvími. Vedle karikatury se věnuje intenzivně hudbě. Je vynikajícím hudebníkem, skladatelem a interpretem v oblasti bluegrassové hudby.

Pro Kopidlenské listy nám nakreslil a věnoval kresbičky s náměty naší společné záliby – šachů. Snad jeho tvorba bude blízka i čtenářům našich novin, kteří se této zálibě věnují.

Oldřich Suchoradský

Průkazy pro osoby se zdravotním postižením: jaké jsou jejich možnosti a jak je získat

Vážení občané, sociální systém v ČR je rozsáhlý, složitý a pro většinu občanů značně nepřehledný. Pro usnadnění orientace v sociálních dávkách, službách a kompetencích institucí se na stránkách Kopidlenkých listů budu snažit přinést co nejprůhlednější informace z jednotlivých oblastí. Cílem bude poskytnutí potřebné informace pro řešení různých životních situací a přiblížení základních podmínek a postupů, jichž mohou občané využít k řešení své mnohdy nepříznivé sociální situace. Věřím, že vám tyto informace pomohou při řešení nastalých situací, s nimiž se v běžném životě setkáváte, případně vám pomohou vyhledat potřebnou pomoc, podporu a poradenství.

V tomto čísle KL se zaměřím na informace pro **OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM**. V rámci sociálního poradenství se v praxi často setkávám s dotazy týkajícími se **průkazu pro osoby se zdravotním postižením**. Nejčastěji se dotazy týkají *doby platnosti, benefitů z průkazu plynoucích, dalších výhod pro osoby se ZP a kontaktu na pracoviště, které nové průkazy vydává*.

PLATNOST:

Průkaz osoby se zdravotním postižením postupně nahrazuje starší průkazy mimořádných výhod, které platí **do doby v nich uvedené, nejdéle však do konce roku 2015**.

KDE PRŮKAZ ZÍSKÁM:

Od 1. ledna 2014 je možné průkaz osoby se zdravotním postižením získat pouze na základě správního řízení. Řízení se zahajuje na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise **u krajské pobočky Úřadu práce České republiky (ÚP ČR)**. **Občané Kopidlna a jeho částí si žádost uplatní na kontaktním pracovišti ÚP v Jičíně.**

BENEFITY PRO DRŽITELE PRŮKAZU OSOBY SE ZP:

Existují tři druhy průkazu osoby se zdravotním postižením (průkaz), a to TP, ZTP a ZTP/P (posuzuje se, zda se jedná o středně těžké, těžké či zvláště těžké postižení).

Osoba, která je držitelem průkazu TP, má nárok na:

- vyhrazené místo k sedění ve veřejných dopravních prostředcích kromě těch, v nichž je místo k sedění vázáno na zakoupení místenky,
- přednost při osobním projednávání své záležitosti, vyžaduje-li toto jednání delší čekání, zejména stání; za osobní projednávání záležitostí se nepovažuje nákup v obchodech, obstarávání placených služeb ani ošetření či vyšetření ve zdravotnických zařízeních.
- **Osoba, která je držitelem průkazu ZTP**, má kromě výše uvedeného navíc také nárok na:

- bezplatnou dopravu pravidelnými spoji místní veřejné hromadné dopravy (tramvajemi, trolejbusy, autobusy, metrem),
- slevu 75% jízdného ve druhé vozové třídě osobního vlaku a rychlíku ve vnitrostátní přepravě a slevu 75% v pravidelných vnitrostátních spojích autobusové dopravy.
- **Osoba, která je držitelem průkazu ZTP/P**, má kromě výše uvedeného navíc také nárok na:
- bezplatnou dopravu průvodce veřejnými hromadnými dopravními prostředky v pravidelné vnitrostátní osobní hromadné dopravě,
- bezplatnou dopravu vodícího psa, je-li úplně nebo prakticky nevidomá, pokud ji nedoprovází průvodce.
- Držitel průkazu ZTP či ZTP/P a průvodce držitele průkazu ZTP/P mohou získat slevu ze vstupného na divadelní a filmová představení, koncerty a jiné kulturní a sportovní akce. V tomto případě se jedná o nenárokové benefity.
- Další nároky majitelů průkazů TP, ZTP nebo ZTP/P upravuje například zákon o daních z příjmů, o místních poplatcích, o správních poplatcích, o pozemních komunikacích a zákon o dani z nemovitosti.

OSTATNÍ VÝHODY PRO OSOBY SE ZP:

Parkovací průkaz pro osoby se ZP vydá příslušný **obecní úřad obce s rozšířenou působností** osobě, která je držitelem průkazu ZTP s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou nebo držitelem průkazu ZTP/P.

Pojišťovny hradí **pleny dětem s postižením od 3 let**. Je třeba posudek odborného lékaře o částečné nebo plné inkontinenci dítěte. Pleny předepisuje pediatr a schvaluje revizní lékař.

Ortopedická zdravotnická obuv – poukaz předepisuje ortoped, neurolog nebo rehabilitační pracovník. Rodiče požádají svoji zdravotní pojišťovnu o schválení tohoto poukazu. Poukaz schvaluje revizní lékař příslušné zdravotní pojišťovny.

Pobyt v láních – doporučení vystavuje neurolog nebo jiný specialista. Návrh pojišťovně píše pediatr. Pokud pojišťovna poukaz schválí, poukaz putuje do láně, kde ho schvaluje primář lázeňského zařízení.

Od 1. ledna 2014 byla zrušena povinnost hradit regulační poplatek za poskytování lůžkové péče včetně lůžkové lázeňské léčebné rehabilitační péče ve výši 100 Kč.

Sleva na telefon – zkontaktujte svého operátora, který vám sdělí, zda od vás potřebuje vyplnit žádost o slevu či kopii průkazu osob se ZP, a sdělí vám i výši slevy a formu čerpání.

Slevy a výhody poskytované Českými drahami

– držitelé průkazu ZTP nebo ZTP/P mají nárok na přepravu ve 2. vozové třídě za zvláštní jízdné dle platného ceníku Českých drah, dále nárok na zakoupení In-karty, která je oprávněna k uplatňování 75% slevy na zákaznické jízdné. Rodiče nebo opatrovníci mají nárok na **zvláštní jízdné ve výši 50% plného (obyčejného) k návštěvám dětí zdravotně postižených, které jsou dlouhodobě (déle než 3 měsíce) nebo trvale umístěny ve zdravotnickém, školském nebo sociálním zařízení.**

Daňové a poplatkové úlevy:

- osvobození od daně ze staveb **podle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti, § 9**
- úleva na dani z příjmu **podle zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, § 35ba**
- poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků **podle zákona č. 185/2001 Sb., odpadech a o změně některých dalších zákonů, § 37e**
- správní poplatky **podle zákona č. 634/2004 Sb.**
- poplatek za použití dálnice a rychlostní silnice **podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích**
- místní poplatky **podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích**
- rozhlasové a televizní poplatky **podle zákona č. 348/2005, o rozhlasových a televizních poplatcích**
- slevy zemního plynu
- slevy elektrické energie

Seznam použitých zdrojů:

Průkazy osob se ZP

Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením

Parkovací průkaz pro osoby se ZP a vyhrazení parkovacího místa

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích
Vyhláška č. 30/2001 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích

Sleva na telefon

Nařízení vlády č. 109/2008 Sb., o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupné telefonní služby

Daňové a poplatkové úlevy

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích
Zákon č. 185/2001 Sb., odpadech a o změně některých dalších zákonů
Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích
Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích
Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Sbíráním tonerů přispíváme na dobrou věc

„Hromadí se, překážejí... nevíte, kam s nimi? Odhozením do sběrného boxu se jich zbavíte, nepoškodíte přírodu, pomůžete... a nic to nestojí.“

Sbírej-toner.cz je ekologicko-charitativně zaměřený projekt. Tento projekt zahájila

Jak můžeme pomoci?

Na chodbě městského úřadu v Kopidlně je umístěn sběrný box – velká kartonová krabice. Do této krabice může každý odevzdat prázdné tonerové a inkoustové kazety zabalené v igelitovém pytlíku nebo v jiném obalu,

společnost OTTO Office (CZ), s. r. o., Pardubice. V České republice běží již 6. rokem. V roce 2012 tento projekt převzalo občanské sdružení AKTIPO sídlící v Soběrazi. Hlavní myšlenkou zmiňovaného projektu je propojení ochrany životního prostředí s pomocí potřebným.

Jak to probíhá?

Nasbírané tonery jsou renovovány. Renovaci zajišťuje firma KMP Bürotechnik, s. r. o. (www.kmp.cz). Celkový výtěžek získaný z této renovace nasbíraných tonerů putuje do zařízení pro mentálně hendikepované spoluobčany, která jsou do projektu zapojena.

A co v Kopidlně?

Město Kopidlna se do tohoto projektu zapojilo v roce 2010. Sbíráním tonerů pomáháme ústavu mentálně postižených v našem regionu. Konkrétně v letošním roce i v tom příštím 2015 podporujeme zařízení APROPO Jičín, o. p. s. – okresní organizaci Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením. V minulých letech jsme troškou sesbíraných tonerů přispěli sdružení z Hradce Králové SKOK do života, o. p. s.

aby nebyly skladováním na sobě poničeny. Renovovat se nedají všechny tiskové kazety, protože výrobci nedodávají alternativní materiály pro renovaci nebo náhradní díly. Renovovat lze kazety předních světových výrobců – HP, CANON, LEXMARK, BROTHER nebo MINOLTA. Za určitých předpokladů lze renovovat i jiné kazety, důležité je ekonomické kritérium čtenosti zastoupení daného modelu na domácím trhu. Seznam vhodných tonerů je uveden na stránkách www.sbirej-toner.cz.

Tím, že se účastníme projektu, pomůžeme ústavu mentálně postižených a zároveň se zapojíme do ochrany životního prostředí. Tonerové a inkoustové kazety nepatří mezi odpady. Jejich sběrem umožníme renovaci a ušetříme přírodu od zbytečné zátěže. Ročně se na skládce ocitne 3400 tun tonerových a inkoustových kazet. Odborníci udávají jejich poločas rozpadu přes 1000 let.

Všem, kteří se již s námi do projektu zapojili, bychom rádi poděkovali za podporu a účast na ekologicko-charitativním projektu a také všem, kteří se nově zapojí a pomůžou ve sbírání použitých tonerů. Více informací naleznete na webových stránkách www.sbirej-toner.cz.

Monika Kovářová

V listopadu pracovníci Místního hospodářství opravili v Drahorazí plot u domu čp. 21, který patří do majetku města.

**Pro vzpomínku na nezapomenutelného
jičínského občana Josefa Štefana Kubína
rozhodli jsme se již devatenáctým rokem udělit**

Jivínského Štefana

**za pozoruhodný kulturní počín roku
a za dlouholetou kulturní činnost**

Nechceme, aby žádné z bohubilých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se rozpomenou, co hezkého se v roce 2014 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci. Návrh na udělení Štefana může podat každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2014 na e-mailovou adresu: jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu: Městské kulturní středisko, Ladislav Stuchlík, Barákova 3, 507 81 Lázně Bělohrad, tel. 603 163 180.

V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o kulturní počín v roce 2014 (I. kategorie), nebo o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti – II. kategorie).

Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky & knihovna Václava Čtvrka v Jičíně & město Lázně Bělohrad & Prochoviny

*Vánoční pohodu
a mnoho úspěchů
v roce 2015*

*přeje čtenářům KL
redakční rada
a město Kopidlno*

Zpravodajství policie

Opilý řidič jel do zaměstnání

Ledkov – Ve středu 3. září ráno kontrolovala policejní hlídka v obci Ledkov osobní vozidlo Škoda Felicia, které řídil nebo se spíše snažil řídit šestatřicetiletý muž. Provedená dechová zkouška u něj totiž prokázala přes 2,2 promile alkoholu. Řidič, který s naměřenými hodnotami souhlasil, uvedl, že večer vypil několik piv a vzhledem k tomu, že se ráno cítil fit, vyrazil vozem do zaměstnání.

Kromě toho, že na místě přišel o řidičské oprávnění, mu hrozí za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky až roční vězení.

Zloděj využil příležitosti

Běchary – V noci na pátek 12. října odcizil neznámý pachatel v Běcharech osobní vozidlo Seat Ibiza, které stálo před jedním z domů. Zloděj zřejmě využil příležitosti, neboť v zámku kufru se s největší pravděpodobností nacházely klíče od vozidla, jehož hodnota byla vyčíslena na 3 tisíce korun. Případ šetří kopidlenská policie jako přeštepku proti majetku.

Krádež litinových kanálů

Kopidlno – Kopidlenská policie pátrají po neznámém pachatel, který v přesně nezjištěné době od pondělí 15. září do středy

17. září demontoval a následně odcizil v Husově ulici tři kompletní litinové kanály. Celková škoda byla vyčíslena na téměř 11 tisíc korun. Pachatel za přečin krádeže hrozí až dva roky vězení.

Opilý cyklista padal na zem

Pševs – V sobotu 8. listopadu se v podvečerních hodinách obrátila na policii řidička s tím, že ve směru od Kopidlna na Pševs jede po silnici cyklista, který neustále padá na zem. Dále uvedla, že je určitě opilý. A nemýlila se. Policisté zjistili, že se jedná o místního opilce, který už ale na kole nejel, pouze ho vedl. Naštěstí dbal na svoji bezpečnost a měl na sobě reflexní vestu. Hlídka chtěla muže odvézt domů, ale ten byl tak špinavý, že ho nemohla naložit do služebního vozidla, a tak ho alespoň domů doprovodila.

Řidič nezvládl náklad

Bartoušov – V pondělí 20. října dopoledne jel ve směru od Kopidlna na Jičín pětadvacetiletý řidič vozidlem Ford Transit s převěsem, na kterém měl naložené trámy.

Za Bartoušovem se zřejmě vlivem nepřiměřené rychlosti jízdy a nesprávně naloženého nákladu souprava rozvlnila a stala se neovladatelnou. Řidič poté vyjel vpravo mimo komunikaci, kde se převrátil na pravý bok. Při nehodě došlo ke zranění spolujezd-

kyně, která byla letecky transportována do Fakultní nemocnice v Hradci Králové.

Alkohol u řidiče byl vyloučen dechovou zkouškou, celková škoda byla vyčíslena na 200 tisíc korun.

Pozor na nákupy na internetu

Kopidlensko – Nepříjemnou zkušenost s nepoctivým obchodníkem má za sebou muž z Kopidlenska. Na jednom z internetových portálů si vybral Playstation v hodnotě 6.200 korun. Prodávajícímu zaslal na účet zálohu ve výši 3 tisíce korun s tím, že zbytek uhradí při převzetí zboží. K tomu už ale nedošlo. Muž, jakmile peníze obdržel, přestal s kupujícím komunikovat. Zboží nezaslal a ani zálohu nevrátil. Případ šetří kopidlenská policie jako přeštepku proti majetku.

Agresivní cestující obtěžoval okolí

Kopidlno – V pátek 15. listopadu zaměstnal kopidlenská policie v podvečerních hodinách opilého cestujícího, který se měl na vlakovém nádraží chovat agresivně. Údajně do všeho kopal a obtěžoval tak ostatní cestující. Jednalo se o sedmatřicetiletého mladíka z Mladoboleslavska, který údajně hledal svého známého. Policisté muže zastihli až na náměstí, kde s ním věc vyřídili domluvou.

nrap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Odešla legenda kopidlenského hokeje

Josef Špiigl zemřel letos v červenci, v měsíci, v němž se dožil 88 let. V březnovém čísle letošního ročníku Kopidlenských listů jsem o něm a o jeho sportovní kariéře zveřejnil článek, a to jsem netušil, že za pár měsíců nebude již mezi námi. V tom článku jsem se snažil připomenout Kopidleňákům jeho sportovní úspěchy, hlavně však slavné období kopidlenského hokeje, o jehož slávu se se svými spoluhráči a celým mužstvem zasloužil a byl jejím fenoménem. I tentokrát se chci, při této smutné události, krátce o něm zmínit a zavzpomínat zejména na hokejistu Pepíka Špiigla.

Jeho hokejová éra se zrodila v roce 1941, kdy už jako patnáctiletý je pro své mimořádné kvality zařazen mezi zkušené a daleko starší hráče oddílu ledního hokeje Sparty Kopidlno. Velmi brzy je ve východočeské oblasti označován za nejlepšího útočníka divizních klubů a se svými spoluhráči (zažil několik generací hráčů) se zasloužil o dlouholetou slávu kopidlenského hokeje. V Kopidlně se hrála divize, v té době druhá nejvyšší hokejová soutěž, a v roce 1951 se dokonce mužstvo umístilo v kvalifikaci o postup do ligy. Josef Špiigl byl sportovně, a to všestranně nadaný, ale na tuto přednost nespolehal, byl na sebe mimořádně přísný v životospřáve a v osobní tréninkové přípravě. Byl o něho zájem z jiných hokejových klubů

i vyšších tříd, ale on Kopidlnu zůstal věrný po celých 26 sezón až do svých čtyřiceti let.

Pepa Špiigl byl i nadaným a úspěšným stolním tenistou. S tímto sportem začínal v Jičíně, kam chodil do realky a kde hrál za místní oddíl. Tady v roce 1942 získal svůj první titul juniorského mistra Severočeské župy. Později přestoupil do ligového Slavoj Mladá Boleslav, kde studoval obchodní akademii. Tvrdý trénink mužstva znamenal jeho další úspěch a ocenění v tomto sportu. Získal juniorský titul Čech a Moravy a po výhře nad Vyhanovským ze Sparty Praha, který byl naším dlouholetým reprezentantem. V té době byl mistrem Severočeské župy v seniorech dvakrát za sebou.

V roce 1946 odešel do Prahy a se závodním stolním tenisem byl konec. Pokračoval ale v tenisu na antuce. I v tomto sportu byl velmi úspěšný a dosahoval velmi dobrých výsledků na vysoké úrovni. Za Slavii Hradec Králové hrál tenis závodně až do svého vysokého věku.

Byl úspěšný i v kopané. Od mužstva Sparty Kopidlno přes skvělou čtyřletou éru v divizním klubu Český lev Beroun se se svými výkony dostal až do ligového mužstva pražských Bohemians.

Touto vzpomínkou se s Tebou loučím.

Miroslav Vystrčil

Josef Špiigl (vlevo) v době působení v Armádním tělovýchovném klubu v Praze.

Josef Špiigl na kopidlenském kurtu.

Výlov rybníka Zrcadla s kapřím receptem

Domnívala jsem se, že každoroční výlov rybníka se bude točit jen kolem rybníka a vylovených ryb z té zelené mokré vody pod názvem rybník. Opak byl pravdou. Ryby byly jen vedlejším produktem. Ale jinak tu bylo, na co si člověk vzpomněl. Stánky všeho druhu, cukrovinky, pečené kaštiny a langoš, komu byla zima, mohl se zahřát teplým čajem nebo punčem. Rybářům při dvoudenním výlovu počasí vcelku přálo, bylo sice pod mrakem, sluníčko nesvítilo, ale bylo teplo. Za dva dny se vylovilo 950 q ryb. Předtím se během roku odlovilo asi 350 q ryb. Ryby se rozvážely do Kopidlna a do Starých Hradů, do Kopidlna se dováželi kapři a do Starých Hradů se převážně vozili dravci jako štiky, candáti atd. Rybáři spolupracovali i s místními hasiči, kteří smažili z čerstvých kaprů řízky pro rybáře a širokou veřejnost.

S vámi čtenáři se ráda podělím o jeden dobrý recept

Budeme potřebovat:

porcovaného kapra

máslo

ocet

hřebíček

bobkový list

zázvor

česnek a cibuli

Postup: Kapra opečeme na másle, maso narovnáme do mísy a zalijeme roztokem připraveným z 1/2l vody, 1 dcl octa, 2 hřebíčků, 2 kuliček pepře, 2 kuliček nového koření, bobkového listu, česneku a kousku celého zázvoru. Ve vařícím roztoku necháme maso asi 15 min. Potom roztok přelijeme a znovu povaříme a nalijeme na maso a necháme 4 dny odpočinout v chladu. Maso podáváme se syrovou cibulí.

Ivča Vovsová

Hokejisté HC Kopidno v JHL

Také v sezóně 2013–2014 jsme navázali na tradici našeho města, kdy se hokejové mužstvo HC Kopidno zúčastnilo hokejové soutěže, a to stejně jako v posledních letech Okresní hokejové ligy JHL. V sezóně 2013–2014 byly spojeny obě výkonnostně rozdílné skupiny JHL a mezi týmy s horní a dolní skupiny vznikly obrovské rozdíly a tak i vypadaly výsledky jednotlivých utkání. V některých zápasech padalo i přes dvacet branek. Systém byl stanoven tak, že vznikly dvě skupiny, kde byly stejným poměrem rozděleny dřívější horní a dolní skupina. Kopidno zahájilo sezónu ve skupině A s týmy HC Blata, HC Divá Bára, HC Dobrá Voda, Gema Jičín, HC Holín, HC Libáň, HC Svijany, Zmizel Jičín a HC Železnice. Po odehrání základní části systémem každý s každým vznikly v každé skupině dvě skupiny, kdy vrchních 5 týmů hrálo o lepší pozici do play off a spodní skupina play out hrála o další dvě místa do play off. Ve skupině play out jsme sehráli zápasy i s dalšími týmy ze skupiny B, a to HC Robousy, HC Běchary a HC Lužany. Ze skupiny play out se nám nepodařilo postoupit, kdy rozhodující byl vzájemný zápas s Gemou Jičín. Volba tohoto systému soutěže nebyla příliš šťastná, a proto se v nadcházející sezóně JHL 2014–2015 pořadatelé vrátili k bývalému systému soutěže, kdy horní skupina je vedena jako okresní přebor a spodní skupina, kterou hraje HC Kopidno, jako soutěž. Sezóna 2014–2015 již začíná, a proto neváhejte přijít podpořit své kamarády a známé v nejrychlejší kolektivní hře, tradičním sportu města Kopidna.

Výsledky zápasů základní část:

HC Kopidno – HC Svijany 6:6 branky: Jaroš (Maryška), Pekárek (Jaroš), Jansta (Plíšek), Komárek (Pekárek), Michal, Odvárko (Komárek)

HC Holín – HC Kopidno 13:0

HC Kopidno – HC Dobrá Voda 1:6 branky: Maryška (Jansta)

HC Blata – HC Kopidno 4:12 branky: Michal (Černý, Postolka), Černý (Michal), Jaroš (Jansta), Mráz, Michal (Černý), Mráz (Jansta), Jaroš (Hyršal), Postolka, Jaroš (Jansta), Maryška (Hyršal), Jaroš (Mráz), Jansta (Mráz)

HC Kopidno – HC Libáň 6:7 branky: Jansta (Černý), Mráz, Černý (Hyršal), Mráz (Kosina), Jansta (Maryška), Plíšek (Svoboda)

HC Kopidno – HC Gema Jičín 4:8 branky: Jansta (Michal), Svoboda (Plíšek), Maryška (Michal), Michal (Hyršal)

HC Zmizel – HC Kopidno 7:5 branky: Michal (Hyršal), Jaroš, Černý (Odvárko), Černý (Odvárko, Jaroš), Jaroš (Odvárko, Kosina)

HC Kopidno – HC Železnice 6:9 branky: Jaroš (Porš), Plíšek (Hyršal), Michal (Hyršal), Porš (Jansta), Komárek (Plíšek), Pekárek

HC Divá Bára – HC Kopidno 1:5 branky: Jansta (Černý), Jaroš (Svoboda), Brodský (Hyršal, Svoboda), Jansta (Jaroš), Brodský (Pekárek)

Výsledky Play out

HC Kopidno – SHC Železnice 8:2

branky: Jansta (Pekárek), Pekárek (Jansta), Hyršal (Jaroš), Jaroš (Pekárek), Jansta, Černý (Jansta),

Brodský (Odvárko), Odvárko (Jaroš)

HC Kopidno – HC Lužany 4:1

branky: Pekárek (Plíšek), Černý (Jaroš), Hyršal (Šebík, Mráz), Komárek (Pekárek)

HC Kopidno – HC Běchary 13:5

branky: Michal (Maryška, Brodský), Jansta (Šebík), Plíšek (Hyršal), Komárek (Jaroš), Pekárek (Komárek), Jansta (Postolka), Hyršal (Pekárek), Jansta (Jaroš), Jansta (Jaroš), Plíšek (Jaroš), Odvárko (Plíšek), Michal, Maryška (Hyršal)

HC Blata – HC Kopidno 6:2

branky: Jaroš (Jansta, Svoboda), Jansta (Černý)

HC Robousy – HC Kopidno 4:6

branky: Michal (Svoboda), Jansta (Plíšek), Jansta (Komárek), Brodský (Komárek), Jaroš (Komárek)

HC Kopidno – HC Gema 3:7

branky: Jaroš (Jansta), Komárek (Maryška), Jaroš (Jansta)

Soupiska HC Kopidno pro sezónu 2014–2015

Brankáři – Luděk Kordík, Josef Čistecký

Obránci – Ladislav Kosina, Daniel Šebík, Jiří Wágenknecht, Roman Langner, Josef Kraus, Miroslav Svoboda

Útočníci – Luboš Hyršal, Tomáš Jansta, Jaroslav Jaroš, Zdeněk Pekárek, Hynek Černý, Petr Komárek, Jiří Odvárko, Aleš Michal, Petr Kadlec, Miroslav Postolka, Petr Mráz, Petr Brodský.

Zdeněk Pekárek

Přebor Kopidna v kuželkách 2014

I v letošním roce proběhl na kuželně v Jičíně již 9. ročník přeboru Kopidna v kuželkách na 120 hodů sdružených. Přeboru se zúčastnilo 12 borců. Turnaje se účastní hráči z Kopidna a ti, kteří oblékají dresy kopidnenských mužstev v lize neregistrovaných. Bohužel se z rodinných důvodů musel omluvit Milan Krulich, vítěz posledních dvou ročníků, a ze zdravotních důvodů se omluvil Vláďa Kosina, vloni druhý.

Turnaj suverénně ovládl Jarda Podzimek, hájil

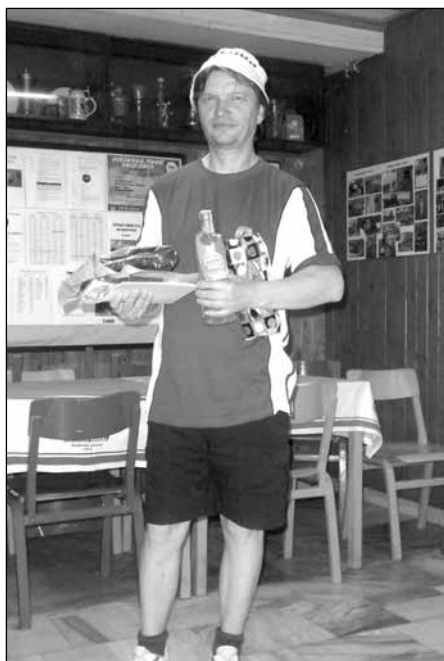
cí barvy Avefloru Budčeves, který svým výkonem 517 shozených kuželek vytvořil nový rekord turnaje. Druhé místo obsadil výkonem 479 shozených kuželek Tomáš Jansta z Avefloru Budčeves. O jedinou kuželku méně shodil třetí Míla Novák z ČD Kopidno. Čtvrtý také o jednu kuželku skončil Pavel Zajíc. O pátém místě rozhodla lepší dorážka Jardy Jaroše. Velkým zklamáním byl výkon velkého favorita Petra Albrechta, který skončil hluboko v poli poražených. Výkony a pořadí ostatních bor-

ců najdete v tabulce.

Přebor Kopidna má stále větší úroveň, a tak se již všichni těší na 10. ročník. Tímto turnajem se kopidnští kuželkáři rozloučili se sezónou 2013–2014 a již se připravují na příští sezónu.

Velké poděkování zasluží MěÚ Kopidno a firma Aveflor Budčeves, za podporu menšinového sportu. Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Petr Albrecht

Konečné výsledky:

pořadí	jméno	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Podzimek Jaroslav	123	133	256	132	129	261	517
2.	Jansta Tomáš	116	114	230	130	119	249	479
3.	Novák Miroslav	142	127	269	98	111	209	478
4.	Zajíc Pavel	101	105	206	151	120	271	477
5.	Jaroš Jaroslav	122	106	228	137	110	247	475
6.	Procházka Tomáš	140	106	246	112	117	229	475
7.	Tobiáš Pavel	117	104	221	111	131	242	463
8.	Boudný Jan	112	102	214	120	125	245	459
9.	Brodský Václav	124	105	229	97	124	221	450
10.	Albrecht Petr	108	106	214	111	112	223	437
11.	Chalupníček Josef	116	89	205	99	109	208	413
12.	Komárek Ladislav	108	96	204	108	99	207	411
	Rekord dráhy:	142 M. Novák 2014	143 P. Albrecht 2008		151 J. Podzimek 2014	139 J. Chalupníček 2009		575

I v letošním roce je mistr ČR z Kopidlna

Jaká byla končící sezona leteckých modelářů

Nezadržitelně se blíží konec roku a s ním končí i další úspěšná sezona kopidlenských leteckých modelářů. Je tedy čas hodnocení a přemýšlení o sezoně další. Ta letošní má dva možné úhly pohledu. Jednak další výrazné úspěchy juniorského reprezentanta Fandy Zajíce, který jako člen družstva ČR obsadil na mistrovství světa nádherné 2. místo a velmi úspěšný byl i na dalších mezinárodních soutěžích. To jste se ostatně již mohli dočíst v minulém čísle KL a o Fandovi určitě ještě hodně uslyšíme. To je ukázka cílevědomého přístupu, chuti, odříkání, touhy něco dokázat a podpory otce Zajíce. To jsou nutné podmínky, na kterých se dá dále stavět, a úspěchy se dostavují. I další sezonu bude Fanda hájit barvy České republiky na dalších mistrovstvích.

Fandových úspěchů jsme chtěli využít k získání nových členů do žákovského kroužku. To je ten druhý úhel pohledu, kdy se opět znovu a znovu začíná s novými zájemci o tohoto zajímavého koníčka. Již v lednu jsme dostali nabídku z KVC k uspořádání besedy s občany o úspěších Fandy Zajíce a historii modelářství v Kopidlně. Moc zájemců tehdy nedorazilo, ale vnučko nám to myšlenku uspořádat podobnou besedu s ukázkou modelů fotografií a videí ze soutěží přímo v základní škole a získat tak nějaké nové členy do žákovského kroužku. Ředitel Berný ochotně souhlasil, a tak proběhly besedy hned dvě v jeden den. Zvláště pro mladší a starší děti. Zájem byl opravdu velký, tedy při besedách, hodně dětí si odneslo předběžné přihlášky a na první schůzku jich dorazilo asi 8. Jistě by to byl hezký úspěch, kdyby vydržely. Bohužel jak už to tak bývá, ne každý je šikovný, trpělivý a ochotný se učit zcela nové věci. Tak se postupně počet nových členů zmenšoval, až z této skupinky zůstal pouze jediný. Je to škoda, někteří chlapci byli i docela šikovní, chtěli stavět, ale jezdit na soutěže se jim už zase nechťelo. Nechci se zde pouštět do nějakých diskusí, konkurence jiných jednodušších a méně náročných koníčků je velká, ale je zde i fakt, že z dětí mizí kolektivní pojetí, na kterém se vždy dalo dobře stavět, a prosazuje se individuální konzumní přístup. Samozřejmě velkou roli hraje podpora a zájem rodičů.

Vlastní sezona pro nás začala již v lednu několika soutěžemi Východočeské ligy na letišti v Hořicích. Nejvíce soutěží se létá v měsících březnu, dubnu a květnu, kdy ještě tolik nehrozí konflikty se zemědělci při dohledávání modelů na polích. V těchto měsících trávíme po letišti v celé ČR prakticky všechny soboty a neděle. V tomto období jsme uspořádali pro mládež okresní i krajský přebor. Na libovolném krajském přeboru je potřeba zalétat limit pro postup na mistrovství ČR.

Uprostřed Milan Šafler, mistr České republiky v kategorii A3.

Z těchto krajských přeborů se na mistrovství ČR podařilo postoupit hned pěti našim mládežníkům, a to Jirkovi Pišlovi, Matěji a Vojtovi Tichým, Pavlovi Chaloupkovi a Fandovi Zajícovi ml. To byl nesporný úspěch. Dále jsme uspořádali 4 kola oblíbené Kopidlenské ligy v kategoriích malých modelů A3, házedel, vystřelovadel a modelů P30 poháněných vrtulí s gumovým svazkem. Potom přišla prázdninová a vegetační přestávka a v září začala podzimní část sezony. Po pár soutěžích na rozlétání přišly na řadu soutěže mistrovství ČR. Na mládežnickém mistrovství, které se letos konalo ve Všechově u Tábora, se z našich zástupců dařilo pouze Fandovi Zajícovi ml., který získal 2. místo v kategorii F1H. Ostatní doplatili na menší zkušenosti a nevyhlášenost. Nejlepší byl až na 6. místě v kategorii A3 Matěj Tichý. To bylo trochu zklamání po loňských úspěších. Na dalším mistrovství ČR v kategorii největších větroňů F1A v Boroticích nás reprezentoval Fanda Zajíc ml. a obsadil v juniorech 6. místo. Dalším mistrovstvím ČR v kategorii menších větroňů F1H v Panenském Týnci nás reprezentovali otec a syn Zajícovi a Milan Šafler. Zde trochu nevděčně 4. místo vylétal v rozlétávání Milan Šafler. Na 14. místě skončil Fanda Zajíc ml. a na 20. místě Fanda Zajíc st. Poslední mistrovství ČR nejmenších větroňů A3 a P30 se létalo opět v Panenském Týnci. Z našich létali Vašek Krejčík (P30), Fanda Za-

jíc ml. a Milan Šafler (A3). Fandovi ani Vaškovi soutěž moc nesesla, a tak čest klubu hájí už jen Milan Šafler za výrazné podpory otce a syna Zajícových, kteří se v rozlétávacích kolech snažili máváním pod letícím modelem utrhout nějaký ten stoupavý proud. A tato taktika vyšla! Po 3 napínavých rozlétávacích kolech se Milan Šafler stal mistrem ČR. Takže i v letošním roce je tedy mistr ČR z Kopidlna!

Na závěr sezony jsme tradičně uspořádali další 4 kola Kopidlenské ligy malých modelů. Letos to byl již 16. ročník. A tradicí se již stává, že pořádáme soutěž v kategorii F1H jako memoriál našeho bývalého člena Oty Lachmana. Ještě jsme se zúčastnili oblíbených seriálů soutěží Pražské ligy, kde v kategorii F1H zvítězil Fanda Zajíc st., a Tereziánské ligy, kde zase v kategorii A3 zvítězil Milan Šafler.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem rodičům, kteří podporují své syny v modelářské činnosti a jsou ochotni se účastnit i některých modelářských soutěží a vidět své děti „v akci“. Také velký dík patří městu Kopidlnu, bez jehož finanční podpory v rámci grantového řízení by byl chod mládežnického kroužku jistě problematický. Plné uznání si zaslouží též vedoucí žákovského kroužku Vašek Krejčík a Fanda Zajíc st., bez jejichž obětavého přístupu by kopidlenský modelářský klub určitě nebyl na dnešní vysoké úrovni.

*Ing. Milan Šafler,
vedoucí leteckomodelářského klubu*

Karamboly neskončily, přesto se dostavily úspěchy

Trnitá cesta Fandy Zajíce za cennými kovy

Jak můžete tušit z nadpisu, Fandovi Zajícovi se na modelářských závodech dál lepila smůla na paty. I přesto vybojoval některé cenné kovy. Ale pěkně popořadě.

Začátkem září na dvou soutěžích v Boroticích u Znojma Fanda podal velmi pěkný výkon, ale umístil se nejlépe až na desátém místě. V jedné soutěži mu několik sekund chybělo, ale v druhé létal bezchybně. S ním však ještě dalších patnáct modelářů. A tak v podvečer následoval rozlet na sedm minut. Dopadlo to sice lépe než na jaře v Hořicích, ale mohlo i lépe. V juniorech byl třetí, ale jak již jsem psal, letos se počítá celkové pořadí včetně seniorů.

Potom následovalo MČR mládeže, které se konalo na letišti Všechno u Tábora. Fandovi se dařilo lépe v kategorii F1H, kde skončil druhý, než v kategorii F1A, kde obsadil páté místo. Zde létali i Jiří Pišl v kategorii P30, ale ze zdravotních důvodů nemohl potřebný čas věnovat přípravě a bylo to znát. Ale také gumové svazky pro jeho modely se nám nepodařilo zajistit z kvalitní gumy. Kuriózní situace nastala v kategoriích A3 a F1H, kde mladší Matěj Tichý v obou kategoriích přelétal svého staršího bratra Vojtu. Oba jsou též z našeho klubu. Po těchto soutěžích, kde Fanda nerozbil žádný model, jsme si mysleli, že už toho bylo letos dost a konečně bude klid.

Následovalo MČR v kategorii F1A. Zde při jednom nepodařeném navedení modelu na výstřel si Fanda myslel, že s modelem přistane na vlečné šňůře a půjde na druhý pokus. Poryv větru však model těsně nad zemí doslova připlácl a zlomil se trup. S náhradním modelem, který není tolik vhodný do větru, se Fandovi nepodařilo dosáhnout na dobré umístění.

Druhý den se konala soutěž Českého poháru v kategorii F1H. Fanda létal bezchybně, ale rozlet opět nevyšel. Byla z toho bramborová medaile. Já jsem obsadil páté místo hned za Fandou.

Čtvrtého října jsme opět zavítali do Všechno. Konala se tam soutěž Světového poháru v kategorii F1A a zároveň Evropský pohár v kategorii F1H. Fanda se rozhodl létat obě kategorie. Já jsem se přihlásil do kategorie F1H. Abychom to všechno zvládli, vzali jsme si na pomoc Honzika. Základní část jsme oba odlétali bez ztráty jediné sekundy – Fanda dvakrát (v obou kategoriích). Potom Fanda na rozlet v kategorii F1A zvolil jiný model a bohužel se mu nepovedl výstřel do stoupavé zatáčky a skončil až pátý mezi juniory. V kategorii F1H se nás rozlétávalo pět. Nakonec zvítězil náš kamarád Daniel Rössler st., druhé místo obsadil Fanda a třetí jsem skončil já. Na reprezentanty z Maďarska zbylo tentokrát páté a bramborové místo. Vyhlášení vítězů bylo ihned po rozletu, ani jsme

František Zajíc ml., modely kategorie F1A a F1H, jeho ocenění z Maďarska.

si nestačili odložit, natož se převléknout. Po této evropské soutěži měl Fanda šanci na velmi dobré umístění celkově.

Následovalo Mistrovství republiky v kategorii F1H v Panenském Týnci. Z Kopidlno se účastnil Fanda, Milan Šafler a já. Po pěti kolech do rozletu postoupilo sedm závodníků, včetně Milana Šaflera. Bohužel na něho zbyla ta krásná bramborová medaile.

Druhý den, v neděli, se létalo na tomtéž místě Mistrovství republiky v kategoriích A3 a P30. V kategorii P30 nás reprezentoval Václav Krejčík, ale nové úpravy na modelu a stále nekvalitní gumové svazky mu nedaly možnost umístít se na stupních vítězů. V kategorii A3 létal Milan Šafler a Fanda. A přišlo opět naše letošní prokletí. Fandovi se při vleku model vychýlil do zatáčky a potom už ho nebylo možné vyrovnat a skončil rozbitý na zemi. Milanovi se dařilo a postoupil do rozletu spolu s dalšími osmi závodníky. Do dalšího kola jich postoupilo sedm včetně Milana. Třímínutové maximum už letěli jenom čtyři. Milan byl opět mezi nimi. Do dalšího kola jsem ho povzbuzoval, že nemůže mít takovou smůlu a skončit zase čtvrtý. Milan udržel pevné nervy a jeho zkušenosti, dobrý model a trošičku toho štěstí ho dovedly k vítězství.

Po dlouhé úvaze a tak trochu na popud Dana Rösslera jsme se s Fandou rozhodli, že vyrazíme poslední říjnový víkend do Maďarska na finále Evropského poháru v kategorii F1H. Byly to poslední dvě soutěže a finále. Zároveň se také na obou soutěžích létala kategorie F1A. Fanda se opět rozhodl létat obě

kategorie a v obou soutěžích. Já, abych nejel naprázdno, jsem se přihlásil do kategorie F1H. Maďari měli v pátek svátek, a tak jedna soutěž byla v pátek a druhá v sobotu. Podle předpovědi měl být v pátek velmi silný vítr a pršet. Nicméně jsme ve čtvrtek odpoledne vyrazili. V pátek ráno jsme s předstihem dorazili na letiště. Foukalo hodně, řekl bych až nad hranici pravidel, ale zatím nepršelo. Letiště bylo liduprázdné a tak to zůstalo i půl hodiny před zahájením soutěže. To už bylo divné, a tak Fanda volal pořadateli. Ten se omlouval a vysvětloval, že posílal večer email, že se soutěž odkládá z důvodu počasí na sobotu. Tak jsme se jeli ubytovat. Já jsem se šel potom projít po městě. Fandovi nebylo zrovna akorát, tak koukal na televizi a potom se prospal. V sobotu bylo pod mrakem, ale nepršelo a moc nefoukalo. Létaly se obě soutěže na pět kol. Fandovi se dařilo. V kategorii F1A postoupil v obou soutěžích do rozletu. V kategorii F1H jen jednou, protože technická závada způsobila opět rozbití modelu a let kratší než maximum. Já jsem také jednou postoupil do rozletu. Narychlo jsme Fandův model opravili, musel ho ještě přeprogramovat, ale na vyzkoušení nezbyl čas. Začalo rozlétávání a ještě se otočil vítr a přesouvali jsme se o tři sta metrů dál. Potom Fanda ještě zjistil, že jak opravoval model, někde ztratil vlečnou šňůru. Pořadatel mu zapůjčil svoji. Rozlet letěli všichni najed-

pokračování ze strany 36

nou, protože už se začínalo stmívat. Modely jsme balili už potmě. Večer byl v hotelu záverečný banquet, kde jsme se teprve dozvěděli, jak jsme dopadli. Až na opět rozbitý model, ztracenou vlečnou šňůru a moje čtvrté místo velice dobře. Fanda byl na stupních vítězů celkem šestkrát. Vyhral v juniorech kategorií F1A i F1H, v seniorech byl třetí v kategorii F1A. Celkově potvrdil své vítězství v Evropském poháru F1H juniorů. A v druhé soutěži obsadil druhé místo v kategorii F1A a třetí místo v kategorii F1H. V neděli ráno jsme zamířili k domovu.

Sezona je u konce. Výkony byly jak na hou-

pače, jednou nahoře, podruhé zase dole. Různých patálií bylo letos opravdu hodně. Kolikrát jsme opravovali modely, ani nepočítám. Ale jak je vidět, opravujeme a stavíme dobře, když je „pilot“ – Fanda vezme do ruky a znovu s nimi vítězí. Potom zapomenete, že jste seděli do půlnoci v dílně při opravě modelu, aby byl schopen opět dobře letět. Fanda nadále podle svých výkonů setrvává v reprezentačním družstvu juniorů kategorie F1A. Jestli se dostane do TOP trojky, která v roce 2015 pojedje na ME reprezentovat Českou republiku, to ještě zatím nevíme. Hlavní a poslední slovo bude mít trenér. Budeme se pilně připravovat, abychom si to zasloužili. Děkujeme, že nám s tím město Kopidlno a spousta dobrých lidí pomáhají.

František Zajíc st.

František Zajíc ml., 2. místo v kategorii F1H na MČR mládeže.

Soutěž Evropského poháru v kategorii F1H ve Všechově: 1. místo Daniel Rössler st., 2. místo František Zajíc ml. (vlevo), 3. místo František Zajíc st. (vpravo s pomocníkem Honzíkem Zajícem na ramenou).

Sportovní rybolov v Kopidlně

Český rybářský svaz, místní organizace Kopidlno zajišťuje pro občany z Kopidlna a blízkého okolí využití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary.

Místní organizace pořádala dne 10. 5. 2014 na rybníku Velký Šutrák na Kamensku rybářskou soutěž pro mládež a dospělé osoby. Této soutěže se zúčastnilo 39 osob. Dne 24. 5. 2014 se na tomtéž rybníku uskutečnila rybářská soutěž pro děti. Této soutěže se zúčastnilo 26 dětí. Soutěžícím bylo poskytnuto občerstvení a hodnotné ceny. Na částečnou úhradu výdajů spojených s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlno v částce 10.000 Kč.

Rostislav Vodák

Jak se chovat na střelnici, jak bezpečně manipulovat se zbraní

Střelecký klub Kopidlno

Střelecký klub Kopidlno (SKK) byl založen 13. 5. 2013 třemi zakládajícími členy: Jaroslav Plocar – předseda, Miloslav Černovský – místopředseda, Petr Zajcev – hospodář.

Sídlo klubu se nachází v městě Kopidlno, ale hřiště (střelnice) ve vedlejší obci Cholenice, kde nám to umožnil majitel pozemku a zároveň náš sponzor soukromý zemědělec pan Václav Bucek. Touto cestou mu chceme poděkovat, ale zároveň i dalším sponzorům, kovošrotu Libáň, autodopravě pana Josefa Váchy a v letošním roce i městu Kopidlno.

Hřiště SKK bylo vybudováno za pomoci členů a přátel, mezi které patří Tomáš Vystrčil, Václav Kazda, Ondřej Nečas, Jaroslav Kracek, Libor Strnad jr., Vratislav Nasikovský, Martin Valnoha. S pracemi jsme započali v polovině června roku 2013 a končili ke konci srpna téhož roku. Tehdy se jednalo o plochu hracího hřiště o rozměrech 95x35 m s vybudovanou bezpečnostní zónou se zázemím pro hráče. V roce 2014 jsme započali s rozšiřováním hřiště na celkovou délku 150 m.

V letošním roce se členové SKK účastnili Dětského dne v Kopidlně, Střeleckého dne v Rožďalovicích a ukončení prázdnin v Cholenicích. Dále jsme rozeslali dopis ředitelům škol okolních měst s nabídkou přednášky, ale i praktického nácviku a vlastní střelby na střelnici. Jelikož je nám známo, že v současné době je na školách absence branné výchovy, chtěli jsme pomoci vyplnit mezeru v osnovách. Naším záměrem bylo seznámit děti, jak se chovat na střelnici, co je to zbraň, jak s ní bezpečně manipulovat. Zkrátka předjet nešťastné situaci, když z nedbalosti dospělých najdou jakoukoliv zbraň. Mrzí

nás, že reagovalo pouze vedení škol z okolních měst. V našem městě vše do rukou vzali ke konci školního roku sami žáci a jejich třídní učitelky, bohužel k návštěvě hřiště nedošlo z důvodu nepříznivého počasí. Tímto bych chtěl třídním učitelkám poděkovat.

SKK je nezisková organizace, která podporuje fyzický a psychický rozvoj osobnosti jedince na čerstvém vzduchu, v přírodě, na principech týmové spolupráce. Jedná se o zvyšování fyzické kondice a obratnosti, seznámení se zbraněmi a s jejich bezpečnou manipulací a taktickými dovednostmi. Vše probíhá v duchu fair play. Jako jeden z cílů si SKK předsevzal prohlubovat u hráčů zásady dobrých mravů jako jsou slušnost a odpovědnost nejen za sebe jako jednotlivce, což je trend dnešní společnosti, jejíž jsme součástí, ale za všechny členy týmu. V současné době má SKK 12 členů, kompletní vybavení na zapůjčení pro 14 osob, ochranné vybavení pro 26 osob. Hřiště se zázemím je připraveno na odstartování vlastní střelecké nere-ligy STK (Střelecký Team Kopidlno), dále jsme rozjeli vlastní webové stránky www.streleckyklubkopidlno.unas.cz, máme založený dnes tak populární Facebook. Kdo se chce o nás dozvědět více, musí zasednout k počítači a zadat webové stránky, zde najdete vše o lize STK, o klubu a jeho cíle, aktuality, co se kde chystá a fotogalerii z akcí.

Na závěr bych chtěl poděkovat městu Kopidlno, že nám dalo prostor v KL, sponzorům za sponzorské dary – „jen tak dál“, členům i přátelům klubu za vřelou spolupráci.

Jaroslav Plocar, předseda

Čím letos žili postižení civilizačními chorobami

Organizace SPCCH působí v našem městě již několik let. Její základní činností je spolupodílet se na ozdravné péči, na rekondicích a relaxacích. A právě tomu tak bylo i letos.

Okresní organizace Jičín zajistila rekondici kardia v Janských Lázních. Další rekondice vertebrogní syndrom se uskutečnila v hotelu MAS v Sezimově Ústí. Pod lékařským dozorem a péčí odborných terapeutů účastníci absolvovali různé procedury. Navíc v hotelu MAS byla možnost zakoupit si další procedury a bezplatně využívat bazén, zúčastňovat se ranních rozcviček a společenských vycházek. Všechny akce pomáhají regenerovat organismus a posilovat zdraví.

V průběhu roku zajistila organizace různé akce. Jednou z nich byla i ukázka chůze se sportovními holemi nordic walking a jejich správného používání. Další akcí byl zájezd do zoo Liberec spojený s návštěvou zámku Lemberk.

V jarních měsících jsme uspořádali veřejnou besedu s příslušníky Policie pro občany města. Řídíme se zásadou, že nikdy nejsme tak chytří, abychom si poradili se vším. Besedu vedla tisková mluvčí Policie paní Klečalová společně s nadporučíkem Netíkem. Byli jsme upozorněni na nekalé akce a jak jim předcházet. Beseda byla poučná. Je škoda, že se jí zúčastnilo minimum zájemců.

Letošním rokem uplynulo 500 let, kdy Kopidlno obdrželo status města. K tomuto výročí směřovaly Kopidlenké slavnosti. Jednou z akcí byl křest knihy pojednávající o městě a okolí panem Svěrákem. I naše organizace přispěla článkem o vzniku a současné působení SPCCH ve městě. Při příležitosti Kopidlenkých slavností zajistili zástupci SPCCH dozor v kulturním a vzdělávacím centru. Občané měli možnost zhlédnout velice pěkné uspořádání výstavy – historie divadla z dřívější doby, prostřednictvím fotografií si prohlédnout stavbu přírodního divadla, dozvědět se něco o působení Sokola, hokeje, hasičského sboru a o jiných aktivitách ve městě. V odpoledních hodinách proběhlo setkání s malíčkou Radkou Kuželovou nad jejími obrazy.

Počátkem roku jsme svolali výroční členskou schůzi, na které jsme přivítali předsedkyni okresní organizace Jičín a členku republikového výboru Mgr. Kracíkovou, starostku města Ing. Masákovou a předsedkyni ČČK paní Mlynářovou. Vyslechli jsme novinky na úseku poskytování služeb, jaké akce se uskutečnily a do konce roku budou realizovat na území Kopidlna, co nového je v ČČK. Schůzi obohatil program dětí z mateřské školy a předali jsme kytičku našim jubilantům.

Během roku jsme zajistili i kulturní akci. Nejsme schopni sami zafinancovat náročnější program. Děkujeme proto městu Kopidlno za podání pomocné ruky prostřednictvím grantu, jenž se finančně podílí na našich akcích. Jednou z nich byla návštěva Národního divadla v Praze na představení Radúz a Mahulena. Koncem roku ještě navštívíme předvánoční hudební koncert. Mnozí členové v červnu navštívili 29. ročník dechové hudby Krajanka na Vackově Vysokém Veselí a v červenci 11. setkání dechových hudeb v Bystrici. Děkujeme členům, kterým není lhostejné dění v našem městě, za účast na pořádaných akcích.

Velice dobře spolupracujeme s ČČK, rády se scházíme v pěkných prostorách kulturního centra a děkujeme paní Křiváčkové za její ochotu nám pomáhat. Koncem roku předáme zprávu k zapsání do kroniky města.

Tím končí výčet akcí. Přejeme všem spokojenost a zdraví.

Výbor SPCCH

Kopidlenský fotbal na konci roku

Muži FK Kopidlno

Podzim z pohledu A mužstva hodnotím jako neúspěšný. Chtěli jsme být na špičce a rvát se o první místo. Měli jsme k tomu nakročeno po výhře v Nepolisech, ale naše selhání, zejména v Libáni, v Robousích a poslední zápas v Jičíně, nás připravily o 7 bodů do tabulky, která by pak vypadala zcela určitě jinak. Podzim má ale i několik pozitiv, kdy zejména účast Bretta byl velice dobrý tah, a věřím, že i na jarní část bude k dispozici. Některé zápasy se nám vyvedly a ukázaly, že jsme schopni hrát s nejlepšími a porážet je. Nesmíme ale dělat individuální chyby, které pak mužstvo sráží do kolen a soupeři dávají křídla. Víím, že řada fanoušků není spokojena, a ani já, ani kluci nejsme spokojeni s podzimním výsledkem. Faktem ale je, že jsme ve finálové skupině pro jarní část a tam se začíná od znovu, opět dvou kolově, a máme tedy opět šanci se prát o místa nahoře na špičce. Bude to těžké, moc těžké, protože soupeři chtějí také uspět, ale je jen na nás, co v přípravě obětujeme a co pro úspěch uděláme nejen v trénincích, ale zejména v zápasech. Klukům děkuji za podzimní část, přestože si myslím, že většina z nich měla na víc a mohla tomu

až v posledním utkání ve Žlunicích téměř „pět minut po dvanácté“. Do nové sezóny 2014/2015 vstoupilo mužstvo podstatně lépe. Po podzimní části je na šestém místě tabulky s 18 body a poměrem branek 23:29.

Josef Vodička

Dorost

Podzim 2014 z pohledu trenéra dorostu, který hraje Krajskou soutěž KHK U-19 ve skupině A. Po jaru tým opustili Říha, Wajs, Kořínek, Jantulík a Vycpálek. Všem vpršel dorostenecký věk, dveře měli otevřené do kabiny mužů, ale bohužel ne všichni toho využili. Naopak ze žákovského týmu přišli Adam Nasikovský, Jan Sikel, Jiří Gabriel a Matěj Havránek, na hostování ze Sobotky přišel Tomáš Jůdl. Společně s dalšími hráči, Kovářem, Vratislavem Nasikovským, Strnadem, Cardou, Ulrychem, Hnízdilem, Suchardou, Lukášem Klabanem, Pepou Krausem, Tomášem Zedkem, Valnohou a Myškou, jsme měli na soupisce 17 jmen. I přes tento počet jsme se v průběhu podzimní části potýkali s nedostatkem hráčů (Sikel – pauza, Gabriel – dlouhodobý úraz ruky, neúčast Myšky těžko hodnotit). Skutečný stav kádru byl tedy 14 hráčů, což je

soupeři, nový náboj, vlastně nová soutěž, na kterou se můžeme jen těšit. Děkuji tímto také za podporu diváků, kterých chodí na naše domácí zápasy nejvíc z celé soutěže, a soupeři nám to jenom závidí.

trénér Zdeněk Serinek

Žáci

Naši žáci si pod vedením trenéra Ondřeje Černovského a asistenta Jana Komárka, který na postu vystřídal Honzu Krause, vedli v podzimní části okresního přeboru mladších žáků vcelku dobře. V šestnácti zápasech získali 27 bodů s bilancí 55 vstřelených branek, což jim zajistilo přezimování na 4. místě tabulky, za suverénním Miletínem, Chomuticemi a Milíčevsi, na kterou ztrácejí 9 bodů. Trochu překvapivě si kluci vedli lépe na hřištích soupeřů. Zvenčí si přivezli 18 bodů.

Miloslav Havelka

Hodnocení z pohledu Honzy Komárka – nechci opomenout přípravu na podzimní část, jejíž součástí bylo soustředění v nedalekých Rožďalovicích, kde jsme mohli vytvořit příjemné zázemí pro hráče, a to vše díky klubu FK Kopidlno, obci Rožďalovice a také z hlediska finanční podpory rodičů zúčastněných hráčů, z nichž někteří soustředění samotné absolvovali a pomáhali spoustu věcí realizovat. Hlavním úkolem soustředění bylo především utužit partu, nabrat fyzickou kondici, nacvičit herní situace, individuální trénink brankařů, ale také si užít nějakou tu zábavu. Denní plán byl následující: snídaně, dopolední trénink (výběh nebo fotbalové hřiště), oběd, odpolední trénink (fyzická kondice, herní situace), svačina, program dle výběru (procházka, ping-pong, seminář s Jirkou Kateřínákem, posezení s brankařem SK Slavie Praha Martinem Berkovcem). K samotné soutěži bych chtěl říci, že se nám velice vydařil začátek, kdy jsme okupovali přední příčky tabulky. V průběhu přišly určité výkyvy, jichž jsme se bohužel nevyvarovali. V polovině soutěže bych nechtěl vybírat jednotlivce, kdo byl lepší nebo horší, každý měl nějaký ten zápas, kdy se prostě nevedlo. Tréninková fáze v průběhu podzimní části byla z hlediska účasti na velice dobré úrovni, samozřejmě se našly nějaké ty individuality, co by mohly chodit častěji, ale přesto účast hodnotím kladně. Práce v tréninkových dnech byla zaměřena především na techniku jednotlivých hráčů, novinkou byl individuální trénink brankařů, kdy jsme zaznamenali určitý pokrok našich svěřenců. Do jarní části

i víc dát. Děkuji fanouškům za velkou podporu a výhru alespoň na poli fanouškovském, počty máme největší. Děkuji výboru za zajištění podmínek a všem dohromady přejí klidný a pohodový zbytek roku 2014 a krásné prožití vánočních svátků.

trénér Roman Horna

Kopidlenský „B“ tým mužů se v minulém ročníku Okresního přeboru zachránil

málo, a proto jsme byli nuceni doplňovat tým z řad žáků (Bureš, Petr, Schlesinger), ale ne vždy to šlo. Většina utkání byla celkem vyrovnaná, pouze dvě utkání jsme prohráli jasným rozdílem. Soupeři nám byli ve skupině – Slavoj Skřivany, Spartak Kosičky, FKM Javorka, Dohalice, Hořice, N/S Paka a Sokol Myštěves. Obsadili jsme bohužel až 7. místo se ziskem 13 bodů a skórem 25:37.

Na jaře nás čeká skupina o umístění, noví

pokračování ze strany 39

chceme vstoupit přípravou v hale, uvažujeme také o nějaké turnajové konfrontaci s jinými týmy a sjednání přátelských utkání, velký důraz bude kladen na přístup hráčů, aby tréninky i zápasy poctivě odpracovali, i když se nebude dařit herně, zápas „odjezdit“. A co ještě tým nemine? Velkou změnou bude herní systém, kdy se nám neosvědčil herní plán 2-3-2, a proto přejdeme na herní stavbu 3-3-1, neznámá to, že chceme zavést defenzivní nakopávaný fotbal, ale zapojit více krajní hráče a vytvořit silnou ofenzivu a od té očekáváme střelecký i výsledkový úspěch.

trenér Jan Komárek

Mladší a starší přípravka

V letošní podzimní části se v okresních soutěžích nejmladších zúčastnily dva naše týmy, starší příprava U11 a mladší příprava U9. Oba týmy začaly sezonu 2014–15 ve zcela nových dresech, což děti potěšilo.

Starší příprava U11 – Jan Petr, Jaroslav Machačny, Lukáš Nemčanský, Tomáš Drnec, Patrik Krejčík a Daniel Pekárek – se v podzimní části zúčastnila 8 soutěžních kol, ve kterých odehrála 18 zápasů, vždy 2 x 15 minut. Při rozestavení hráčů 5+1 byla jakákoliv absence hráčů problémem, sestava musela být mnohdy doplňována hráči mladší přípravy, kteří tak odehráli nejednou zápas jak v sobotu, tak i v neděli za svou kategorii. Za to jim patří dík. Samozřejmě, že i kluci st. přípravy vypomáhali v kategorii ml. žáků. Kluci si tedy stěžovat na to, že si nezahrajou, určitě nemohli. Nikomu to neuškodilo, naopak je to posunuje v dalším růstu. Děkuji i rodičům, kteří tak víkendové dopolední plány museli kapku poupravit. Na podzim jsme odehráli mnoho dobrých utkání, ve kterých kluci bojovali se silou soupeře a mnohdy i sami se sebou. Z 18 zápasů jsme tak 6x zvítězili, 10x odešli poraženi a 2x jsme se rozešli smírně. Celkem jsme nastříleli 46 branek a 54 inkasovali. Spokojeni můžeme být s tím, že na brankách se nepodíleli pouze jednotlivci, ale všichni hráči základní sestavy, včetně hráčů mladší přípravy.

Mladší příprava U9 – Syřiště Tadeáš, Sedláček Tadeáš, Kosinová Kristýna, Kosina Adam, Zikmund Antonín, Šádek Jiří, Kořínek Daniel, Pelc Dominik, Kóre Lukáš, Lambert Jan, Rozsypal Ondřej a Vlček František – se v podzimní části zúčastnila 7 miniturnajů pořádaných postupně všemi zúčastněnými týmy soupeřů z Milíčevse, Robous,

Hořic, Železnice, Nové a Staré Paky a miniturnaj samozřejmě proběhl i v Kopidlně. Vždy se hrálo systémem každý s každým v časovém intervalu 1 x 12 minut v roze-

té postupové místo, leč fotbalová paráda a nálada mírně povadla. Statečně bojují muži v Okresním přeboru, kdy k zápasům odjíždějí mnohdy v improvizované sesta-

stavení 4+1. Co se týče domácího turnaje, tak ten proběhl za slunečného počasí, kdy z hlediště všem hráčům fandilo na 80 přihlížejících diváků z řad rodičů, prarodičů a dalších fotbalových fanoušků.

Během podzimu jsme tak sehráli 34 zápasů, 18 vítězných, 9 zápasů jsme prohráli a v 7 remizovali. Celkem jsme vstřelili 89 branek a 49 jsme inkasovali. Potěšující je, že se na vstřelených brankách opět podíleli všichni hráči mladší přípravy. Během podzimu se nám sestava postupně promíchávala a hráči se zabydleli na určitých postech, čímž se zlepšila hra. Samozřejmě jsou rezervy, a proto je na čem v jarní části pracovat. Postupně do týmu zapojíme další mladé nadšence, kteří s námi již v podzimní části začali trénovat, a to Agáta Berounská a nejmladší členové Adélka Hnatová a Filip Rozsypal. Doufáme, že další mladí se k naší partě připojí, včetně Patrika Švorce, který se vrátí po zranění.

trenér Vladislav Kosina

Divácky nejsledovanější je rozhodně krajská 1. B třída mužů, přičemž do našeho „A“ týmu vkládáme nemalé naděje a bez vytáček pomýšlíme na vyšší soutěž. Podzim byl rozjet parádně, kdy zejména domácí utkání s pětibrankovými přiděly těšila oko diváka. V závěru však přišly mrzuté prohry způsobené neproměňováním gólových šancí. I tak jsme si zajistili čtvr-

vě. Po podzimu zůstávají na dostřel čelu tabulky, a tudíž mají do jarní části slušně nakročeno. Dorostenci nepotvrdili kvality předchozího ročníku a umístění na poslední příčce skupiny A krajské soutěže je přece jen zklamáním. Na jaře kluky čeká skupina o umístění. U mladších kategorií není kladen důraz na bodové zisky, zde je na prvním místě fotbalový vývoj a růst, kde hlavními garanty zmiňovaného jsou trenéři, potažmo poctiví rodičové. Zde rozhodně můžeme poděkovat za práci u žáků Ondrovi Černovskému a Honzovi Komárkovi, u přípravy Láďovi Kosinovi, Jardovi Janáčkovi a dalším jejich spolupracovníkům z řad rodičů. V průběhu podzimu se nám úspěšně povedlo udržet hrací plochu v potřebné kvalitě, což byla velkou měrou zásluha správce hřiště pana Oldřicha Janďourka. Na fungování klubu se podílí celý výbor FK, včetně lidí, co pravidelně, víkend co víkend, vypomáhají, musím zmínit alespoň jména Lenka Kotlářová a Jindra Havlík. Od fotbalu, toho kopidlenkého, si nyní odpočineme, ale rozhodně se budeme těšit na diváckou přízeň na jaře 2015. Naším věrným fanouškům a zapálenému fan's klubu pod dirigentskou taktovkou bratrů Geršlových děkuji za podporu a všem přeji spokojené prožití konce roku a krásné svát-
ky vánoční.

Za FK Kopidlna Miloslav Havelka